

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ Χ. ΚΑΛΟΥΔΗ

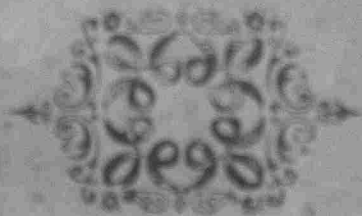
1901

NEON
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Η ΑΕΣΒΟΕ

ΕΤΟΣ Α.

معارف نظارت جولایہ سن ۱۳۱۶ شمسی و ۲۳ شمسری قمری
تاریخ ۳۶۸ نومبر و رخصتی ایام طبع اولم شد

EN KONSTANTINOPLEI

Τύπος: Αλ. Ν. Νικολαΐδου

1900

ΠΡΑΚΤΕΟΥΣ Χ ΚΑΛΟΥΔΗ

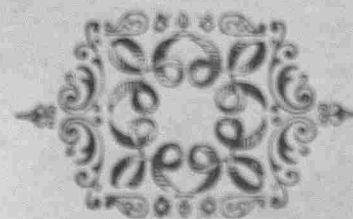

ΝΕΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Η ΑΞΕΒΟΣ

ΕΤΟΣ Α'.

Ἀδεία τοῦ Α. Υπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις Ἀλεξ. Νομισματίδου

1900

SISMANOGLIO
MEGARO

Πάν αντίτυπον μὴ φέρον τὴν ιδιόχειρον ὑπο-
γραφὴν μου θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ ὡς ἐκ τούτου
καταδιωχθήσεται.

Ἡ. Χ. Καρανίου

ΤΩ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ

ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΑΧΙΛΛΕΙ ΒΟΥΡΝΑΖΩ

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

© ΠΟΝΗΣΑΣ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Τῇ προτροπῇ καὶ συνδρομῇ Ἀξιοτίμων φίλων προέβην εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνά χειρὸς Ἡμερολογίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ ΛΕΣΒΟΣ, ἐν τῷ ἐποίῳ ὁ ἀναγνώστης ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ ἡμεροδείκτου εὐρίσκει ποικίλην ὕλην συνισταμένην ἐξ ὠφελίμων καὶ τερπνῶν διηγημάτων, ἐξ ἐκλεκτῶν ποιημάτων, ἐκ περιγραφῶν ἐθίμων καὶ ἠθῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ ἐξ ἄλλων πρωτοτύπων.

Βασιζέμενος εἰς τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῶν φιλομούσων ἐμεγενῶν μου διὰ εὐχαρίστως θέλουσιν ὑποστηρίξῃ τὸ πρῶτον ἤδη ἐκδιζέμενον τοῦτο πόνημα, ἐκ τῶν προτέρων ἐκφράζω Αὐτοῖς τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου εὐχόμενος ἅμα ἔπως ὁ νέος αἰὼν ἀπεβῇ αὐτοῖς πάροχος παντὸς ἀγαθοῦ καὶ καταθυμίου.

Ἐπίσης ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου τοῖς ἀξιότιμοις φίλοις, οἵτινες παρέσχον κάμοι τὴν πολύτιμον αὐτῶν συνδρομήν, ὡς καὶ τοῖς ἀναλαβοῦσι τὴν φροντίδα τῆς ἐγγραφῆς συνδρομητῶν, δι' ὧν ἐκδίδεται τὸ παρόν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1900.

Ὁ ἐκδότης

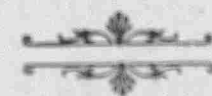
ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ

Ἰαννουάριος	ᾠρ.	Λεπ.	Ἰούλιος	ᾠρ.	Λεπ.
5	6.	57	5	4.	26
15	6.	45	15	4.	36
30	6.	26	30	4.	51
Φεβρουάριος	ᾠρ.	Λεπ.	Αὐγούστος	ᾠρ.	Λεπ.
5	6.	19	5	4.	59
15	6.	6	15	5.	14
30	5.	51	30	5.	38
Μάρτιος	ᾠρ.	Λεπ.	Σεπτέμβριος	ᾠρ.	Λεπ.
5	5.	47	5	5.	49
15	5.	36	15	6.	5
30	5.	20	30	6.	30
Ἀπρίλιος	ᾠρ.	Λεπ.	Ὀκτώβριος	ᾠρ.	Λεπ.
5	5.	14	5	6.	38
15	5.	4	15	6.	53
30	4.	48	30	7.	10
Μάϊος	ᾠρ.	Λεπ.	Νοέμβριος	ᾠρ.	Λεπ.
5	4.	43	5	7.	16
15	4.	34	15	7.	21
30	4.	22	30	7.	23
Ἰούνιος	ᾠρ.	Λεπ.	Δεκέμβριος	ᾠρ.	Λεπ.
5	4.	21	5	7.	21
15	4.	19	15	7.	16
30	4.	23	30	7.	4

ΕΠΟΧΑΙ

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα . . .	7409
» τῆς αὐτῆς κατὰ Λατίου	5905
» τῆς αὐτῆς καθ' Ἑβραίου	5661
» τοῦ Κατακλυσμοῦ	5167
» τῆς Πυργοποιίας	5658
» κτίσεως Ρώμης	2655
» κτίσεως Κωνσταντινουπόλεως	1558
» τοῦ σχίσματος τοῦ Ἀρμενίων	1462
» τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ	1323
» τοῦ χωρισμοῦ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν	849
» τῆς ἐφευρέσεως τῆς ναυτικῆς πυξίδος	721
» » » τῆς πυρίτιδος	572
» » » τῆς τυπογραφίας	463
» τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινέως ὑπὸ Μωάμεθ Β'. τῇ 29 Μαΐου 1453	448
» τῆς Ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς	409
» τῆς ἐφευρέσεως τοῦ χάρτιν	359
» » » τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου	319
» » » τοῦ Θερμιμέτρου	263
» » » τοῦ Βαρομέτρου	258
» κατασκευῆς τῶν Ἀτμοπλῶων	86

» τῆς ἐφευρέσεως τῶν Σιδηροδρόμων	71
» » » τοῦ Τηλεγράφου	69
» τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν Β'.	26
» τοῦ μεγάλου σεισμοῦ Κων)πόλεως	7
» τῆς κτίσεως τῆς προκ. μαίης Κων)πόλεως	6

ΕΟΡΤΑΙ

ΜΩΑΜΕΘΑΝΙΚΑΙ

- Ραμαζάν (νηστ.) 1—30 (28 Νοεμβ. 27 Δεκεμβ.)
Χιρκάϊ σερήφ, Ραμαζά, 15η (Δεκεμβρίου 12).
Λεϊλέϊ-ούλ-κχέρ, (καδδέρ γετζεσί) ραμαζάν 27η (Δεκ. 24).
Βαϊράμ, Σιβάλ 1 - 3 (Δεκεμβρίου 28—30).
Κουρμπάν βαϊράμ, Ζιλχιζι 10 - 13 (Μαρτ. 17 - 20).
Μουχαρρέμ νέον έτος 1319, (Απριλίου 5).
Μεβλουτ γέν. Μωάμεθ, (ρεβι ούλ έββέλ 12) (Ιουλίου 15).
Ούτς εϊλάρ, Ρετζέπ 1 (Σεπτεμβρίου 30).
Λεϊλέϊ-μιράτς-σερίφ, Ρετζέπ 27 (Οκτωβρίου 26).
Λεϊλέϊ-μπεράτ, Σαμπάν 15 (Νοεμβρίου 13).

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΑΙ

Βελαδδέντ-ι-Χουμαγιούν, ήτοι τὰ
γενέθλια τῆς Α Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου
ΑΒΔΟΥΛ ΧΑΪΤ ΚΑΝ Β'.
(Τῇ 16 Σεπτέμβ. 1258. Ἑρίτος Νοεμβρίου 14).

Αζουλούδ-ι Χουμαγιούν, ήτοι ἡ
εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασις τῆς Α Α. Μ.
(19 Αὐγούστου 1876).

ΕΞΑΧΑΙΟΝ

Ἰνδικτιῶνος	14
Ἡλίου κύκλοι	17
Σελήνης κύκλοι	18
Σελήνης θεμέλιον	21
Κρεωφαγίας ἡμέραι	42
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου	21
Ἐωθινὸν Α'. ἦχος α'.	
Ἡ Ἀπόκρεως Φεβρουαρίου	4
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Κυριακῇ τῶν Βατῶν	
Νομικὸν Φάσκα Μαρτίου.	22
Λατίνων Πάσχα Μαρτίου	25
Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλίου	1
Ἡ Ἀνάληψις Μαίου	10
Ἡ Πεντηκοστὴ Μαίου	20
Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων Μαίου	27
Ἡ νηστεία τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων ἡμέρ.	32
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρᾳ Παρασκευῇ	
Παρομονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ	

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Α'. ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ

Η Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης	Κωνσταντῖνος ὁ Ε΄. ὁ ἀπὸ Ἐφέσου.
Η Α. Θ. Μ. ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας	Φῶτιος ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ
Η Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας	Μελέτιος.
Η Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων	Δαμιανός.

Β'. ΠΡΩΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ

Η Α. Θ. Π. ὁ πρῶν Κωνσταντιπόλεως	Ἰωακεῖμ Γ΄.
Η Α. Θ. Π. ὁ »	Νεόφυτος Β΄.
Η Α. Θ. Π. ὁ »	Ἀνθίμος ΣΤ΄.
Η Α. Θ. Μ. ὁ » Ἀντιοχείας	Σπυρίδων
Η Α. Θ. Μ. ὁ » Ἱεροσολύμων	Νικόδημος

Γ'. ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Η Α. Θ. Π. ό Οίκουμ. Πατριάρχης, Πρόεδρος

- † 'Ο Δέρκων Καλλίνικος
 † 'Ο 'Αδριανουπόλεως Κύριλλος
 † 'Ο 'Αμασειας 'Ανθιμος
 † 'Ο Βερροίας Κωνσταντίνος
 † 'Ο Μιθύμνης Στέφανος Σουλίδης
 † 'Ο Μεσημβρίας Χαρίτων
 † 'Ο Βάρνης Πολύκαρπος
 † 'Ο Χίου Κωνσταντίνος Δελιγιάννης
 † 'Ο Κορυτσάς Γερόβάσιος
 † 'Ο Γρεβενών Δωρόθεος Μαμέλης
 † 'Ο Λιτίσης Νικηφόρος
 † 'Ο Λέρου καί Καλύμνου 'Ιωάννης

'Αρχιμ. Φώτιος 'Αρχιερχιμ. ατεύς
 'Ιεροδία. Γεννάδιος 'Επορχιμ. ατεύς

Δ'. ΠΝΕΥΜΑΤ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

- 'Ο Κορυτσάς Γερόβάσιος Πρόεδρος
 'Ο Παμφίλου Μελισσινός
 'Ο Συνάδων Εὐγένιος
 'Ο Μ. Πρωτ. Χρυσόστομος
 'Ο 'Αρχιμ. Φώτιος αρχιγρ. τῆς Ι. Συνόδου.
 'Ο 'Αρχιμ. Γρ. Κωνσταντινίδης Μ. Ιερ. τῆς Μ. Ε.
 'Ο Μ. 'Αρχιδιάκονος Λαυρέντιος

Διάκ. 'Ανθιμος 'Ορφανίδης Α'. γρχιμ. ατεύς
 'Αντώνιος Γαζιάρχης Β'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

(Κιανούν-ι-σανί).

Έχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 10 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 14.

- N. Π. 'Ημ.
 14 1 Δ. † 'Η Περιτομή τοῦ Κ. ἡμῶν. Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.
 15 2 Τ. Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης. Κοσμά 'Αρχιεπ. Κων. πόλεως.
 16 3 Τ. Μαλχίου τοῦ προφήτου, Γορδίου μάρτυρος
 17 4 Π. 'Η Σύναξις τῶν Ο' 'Αποστόλων. Θεοκτίστου τοῦ ὁσίου.
 18 5 Π. Παραμονή τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεονά. (νηστεία).
 19 6 Σ. † Τὰ Ἁγία Θεοφάνεια.
 20 7 Κ. † 'Η Σύναξις τοῦ Βαπτιστοῦ 'Ιωάννου.
 21 8 Δ. Δομνίκης τῆς ὁσίας. Γεωργίου. Κύρου καὶ 'Αττικοῦ.
 22 9 Τ. Πολυεύατου μάρτυρος καὶ Εὐστρατίου.
 23 10 Τ. Γρηγορίου 'Επισκόπου Νύσσης. Δομετιανοῦ μάρτυρος
 24 11 Π. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Βιταλίου.
 25 12 Π. Τατιανῆς καὶ Μωρκίου τῶν μαρτύρων
 26 13 Σ. 'Ερμούλου καὶ Στρατονίκου τῶν μαρτύρων. 'Ιακώβου.
 27 14 Κ. † Τῶν ἐν Σινῃ καὶ Ραίθῳ ἀναιρεθέντων Πατέρων.
 28 15 Δ. 'Ιωάννου τοῦ Καλυβίτου. Παύλου τοῦ Θηβαίου.
 29 16 Τ. 'Η προσκύνησις τῆς ἀλύσεως Πέτρου τοῦ 'Αποστόλου.
 30 17 Τ. 'Αντωνίου τοῦ Μεγάλου. Θεοδοσίου.
 31 18 Π. 'Αθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν 'Αλεξανδρείας.
 1 19 Π. Μακάριου τοῦ ὁσίου. Εὐφρασίας μάρτυρος.
 2 20 Σ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
 3 21 Κ. † Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Μαξίμου ὁμολ. Νεοφύτου
 4 22 Δ. Τιμθέου τοῦ 'Αποστ. 'Αναστασίου τοῦ Πέρσου.
 5 23 Τ. Κλήμεντος ἱερομ. 'Αγαθαγγέλου μάρτυρος.
 6 24 Τ. Ξένης τῆς ὁσίας. 'Ανακ. τοῦ λειψάνου 'Αναστασίου Πέρσου.
 7 25 Π. Γρηγορίου 'Αρχιεπ. Κων. πόλεως τοῦ Θεολόγου.
 8 26 Π. Ξενοφώντος τοῦ ὁσίου καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ Μαρίας.
 9 27 Σ. 'Η ἀνακομ. τοῦ λειψάνου 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
 10 28 Κ. † Τοῦ Ἀσώτου. 'Εφραίμ τοῦ Σύρου.
 11 29 Δ. 'Η ἀνακομ. τοῦ λειψάνου 'Ιγνατίου ἱερομ. τοῦ Θεοδόρου
 12 30 Τ. † Τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν.
 13 31 Τ. Κύρου καὶ 'Ιωάννου τῶν Ἀναργύρων.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

(Σουμπάτ).

Ἐχει ἡμέρας 28. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 11 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 13.

N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Π. Τρύφωνος καὶ Σταύρου τῶν μαρτύρων
15	2	Π. + Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
16	3	Σ. Τῶν Ψυχῶν. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς προφῆτ.
17	4	Κ. + Τῆς Ἀπόκρεω. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
18	5	Δ. Ἀγάθης μάρτυρος. Πολυεύκτου.
19	6	Τ. Φωτίου Πατριάρχου Κων)πόλεως.
20	7	Τ. Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμψάκου. Κοσμῆ τοῦ ὁσίου.
21	8	Π. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. Ζαχαρίου τοῦ προφῆτου.
22	9	Π. Νικηφόρου μάρτυρος. Ρωμανοῦ τοῦ ὁσίου.
23	10	Σ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.
24	11	Κ. + Τῆς Τυρινῆς. Βλασίου Ἀρχιεπ. Σεβαστείας.
25	12	Δ. Μελετίου Ἀρχιεπ. Ἀντιοχείας. Ἀντωνίου Κων)πόλεως. Ἀρχὴ τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.
26	13	Τ. Μαρτινιανοῦ τοῦ ὁσίου. Εὐλογίου Ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας.
27	14	Τ. Αὐξεντίου τοῦ ὁσίου.
28	15	Π. Ὀνησίμου τοῦ Ἀποστόλου.
1	16	Π. Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
2	17	Σ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος.
3	18	Κ. + Τῆς Ὁρθοδόξιας. Λέοντος Πάπα Ρώμης.
4	19	Δ. Ἀρχίππου. Φιλήμονος. Ἀπρίου τῶν Ἀποστόλων.
5	20	Τ. Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης.
6	21	Τ. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις καὶ Εὐσταθίου Ἀντιοχείας.
7	22	Π. Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Πικυλοπατρίᾳ
8	23	Π. Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης. Πολυχρυσίου.
9	24	Σ. Ἡ α' καὶ β' εὑρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
10	25	Κ. + Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Ταρασίου Κων)πόλεως
11	26	Δ. Πορφυρίου Ἐπισ. Γάζης. Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος.
12	27	Τ. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.
13	28	Τ. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ. Προτερίου μάρτυρος.

ΜΑΡΤΙΟΣ

(Μάρτ).

Ἐχει ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 12 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 12.

N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Π. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος.
15	2	Π. Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ. Εὐθελίας μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῇ
16	3	Σ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλείου τῶν μαρτύρων.
17	4	Κ. + Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Γερμανίου ὁσίου.
18	5	Δ. Κόνωνος καὶ Ἀρχελάου τῶν μαρτύρων.
19	6	Τ. Τῶν ἐν Ἀιγίῳ 42 μαρτύρων.
20	7	Γ. Βασιλέως ἑπισκ. Χερσιῶνος καὶ τῶν λιπῶν ἱερομαρτύρων.
21	8	Π. Θεοφυλάκτου Ἐπισκόπου Νικηαῖς.
22	9	Π. Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 μαρτύρων.
23	10	Σ. Κοδράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
24	11	Κ. + Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.
25	12	Δ. Θωφίνου τοῦ ὁμολογητοῦ.
26	13	Γ. Λεψίνου ἀνακκῆ. Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως.
27	14	Γ. Βενεδικτού τοῦ ὁσίου.
28	15	Π. Ἀγκίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
29	16	Π. Σαβίνου μάρτυρος καὶ Χριστοδούλου τοῦ ὁσίου.
30	17	Σ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
31	18	Κ. + Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.
1	19	Δ. Χρυσιάνου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.
2	20	Γ. Τῶν ἐν τῇ Μηνῇ τοῦ Ἁγίου Σαβῶτα ἀναμνησθέντων Πατέρων.
3	21	Τ. Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ.
4	22	Π. Βασίλειου ἱερομάρτυρος.
5	23	Π. Νίκωνος ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν 199 μαθητῶν αὐτοῦ.
6	24	Σ. Τοῦ Λαζάρου. Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου.
7	25	Κ. + Τῶν Βατίων. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.
8	26	Δ. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
9	27	Τ. Ματρώνης τῆς ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.
10	28	Τ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.
11	29	Π. Μάρκου ἑπισκ. Ἀρεθουσίαν καὶ Κυρίλλου Διακόνου.
12	30	Π. Ἰωάννου Συγγραφέως τῆς Κλήμακος.
13	31	Σ. Ὑπατίου ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

(Νισάν).

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 13 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 11.

N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Κ. + ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. (Ἀργία τριήμερος καὶ κατάλυσις εἰς πάντα καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα)
15	2	Δ. Τίτου ὁσίου καὶ Θαυματουργοῦ.
16	3	Τ. Νικήτα τοῦ ὁσίου καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.
17	4	Τ. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῖ.
18	5	Π. Κλαυδίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
19	6	Π. + Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Εὐτυχίου ἀρχ. Κωνσταντινουπόλεως.
20	7	Σ. Γεωργίου ἐπισκ. Μιτυλήνης καὶ Καλλιπίου μάρτυρος.
21	8	Κ. + Τοῦ Θωμᾶ. Ἡραδωνος τοῦ Ἀποστόλου.
22	9	Δ. Εὐφυσίου μάρτυρος.
23	10	Τ. Τερентίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
24	11	Τ. Ἀντίπα ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Περγᾶμου.
25	12	Π. Βασιλείου Ἐπισκόπου Παρίου.
26	13	Π. Μαρτίνου Πάπα Ρώμης.
27	14	Σ. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων.
28	15	Κ. + Τῶν Μυροφόρων. Κρήσκεντος μάρτυρος.
29	16	Δ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν μαρτύρων.
30	17	Τ. Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίᾳ.
1	18	Τ. Ἰωάννου μάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Ἰωάννου ὁσίου.
2	19	Π. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.
3	20	Π. Θεοδώρου τοῦ Τριχινῆ.
4	21	Σ. Ἰαννουαρίου ἱερομάρτυρος.
5	22	Κ. + Τοῦ Παραλύτου. Θεοδώρου τοῦ Σουκιάτου.
6	23	Δ. + Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου.
7	24	Τ. Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας καὶ Θαυματουργῆς.
8	25	Τ. + Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
9	26	Π. Βασιλέως Ἐπισκόπου Ἀμασείας.
10	27	Π. Συμεὼν ἱερομάρτυρος συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.
11	28	Σ. Τῶν ἐν Κουζίκῳ 9 μαρτύρων.
12	29	Κ. + Τῆς Σαμαρείτιδος. Ἰάκωνος καὶ Σωσιπάτρου Ἀποστ.
13	30	Δ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου.

ΜΑΪΟΣ

(Μαΐς).

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 14 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 10.

N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Τ. Ἱερεμίου τοῦ προφήτου.
15	2	Γ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψανου Ἀθνασίου τοῦ Μεγάλου.
16	3	Π. Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν μαρτύρων.
17	4	Π. Πελαγίας μάρτυρος.
18	5	Σ. Εἰρήνης τῆς Μεγαλομάρτυρος.
19	6	Κ. + Τοῦ Τυφλοῦ. Ἰωδ τοῦ Πολυαθλοῦ.
20	7	Δ. Ἀκακίου καὶ Κυδράτου τῶν μαρτύρων.
21	8	Γ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
22	9	Γ. Ἡαίου τοῦ προφήτου καὶ Χριστοφόρου μάρτυρος.
23	10	Π. + Τῆς Ἀναλήψεως. Σίμωνος τοῦ Ἀποστόλου.
24	11	Π. Μωκίου ἱερομάρτυρος.
25	12	Σ. Ἐπιφανίου Ἐπισκ. Κύπρου καὶ Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως.
26	13	Κ. + Γλυκερίας μάρτυρος. Σεργίου τοῦ ὁμολογητοῦ.
27	14	Δ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ.
28	15	Τ. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου. Ἀχιλλίου Ἀρχιεπ. Λαρίσης.
29	16	Τ. Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου.
30	17	Π. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν μαρτύρων.
31	18	Π. Πέτρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.
1	19	Σ. Τῶν Ψυχῶν. Πατρικίου Πρύσσης ἱερομάρτυρος.
2	20	Κ. + Τῆς Πεντηκοστῆς. Θαλλελαίου μάρτυρος. νης.
3	21	Δ. Τῆς Ἀγίας Τριάδος. Τῶν Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.
4	22	Τ. Βασιλίσκου μάρτυρος.
5	23	Τ. Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ.
6	24	Π. Συμεὼν τοῦ ἐν Θαυμαστῷ Ὄρει.
7	25	Π. Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
8	26	Σ. Κάρπου τοῦ Ἀποστόλου.
9	27	Κ. + Τῶν Ἀγίων Πάντων. Ἑλλαδίου μάρτυρος.
10	28	Δ. Εὐτυχίου ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Μελατινῆς.
11	29	Τ. Θεοδοσίας μάρτυρος.
12	30	Τ. Ἰσαακίου τοῦ ὁσίου.
13	31	Π. Ἐρμίου μάρτυρος.

ΙΟΥΝΙΟΣ

(Χαζηνράν)

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 15 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 9.

Ν.	Π.	Ἡμ.
14	1	Π. Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ Φιλοσώφου.
15	2	Σ. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
16	3	Κ. † Λουκιλιανοῦ μάρτυρος.
17	4	Δ. Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
18	5	Τ. Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρῳ ἱερομάρτυρος.
19	6	Τ. Ἰλαριωνος ὁσίου τοῦ Νεοῦ.
20	7	Π. Θεοδώρου Ἐπισκόπου Ἀγκύρας.
21	8	Π. Ἡ ἀντικομιδὴ τοῦ λειψάνου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
22	9	Σ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
23	10	Κ. † Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων.
24	11	Δ. Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν Ἀποστόλων.
25	12	Τ. Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν Ἀποστόλων.
26	13	Τ. Ἀκυλίνης μάρτυρος.
27	14	Π. Ἐλισταίου τοῦ προφήτου. Μεθοδίου Ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινουπόλεως.
28	15	Π. Ἀμὼς τοῦ προφήτου.
29	16	Σ. Τύχωνος Ἐπισκόπου Ἀμχθύντος τοῦ Θυματουργοῦ.
30	17	Κ. † Μανουὴλ, Σαβὴλ, Ἰσμαὴλ καὶ Ἰσάκ τοῦ μαρτύρου.
1	18	Δ. Λεοτίου μάρτυρος.
2	19	Τ. Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου.
3	20	Τ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Πατάρων.
4	21	Π. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσίως.
5	22	Π. Εὐθετίου ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Σαμσατών.
6	23	Σ. Ἀγριππίνης μάρτυρος.
7	24	Κ. † Τὸ Γενέθλιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
8	25	Δ. Φεβρωνίας ὁσίου μάρτυρος.
9	26	Τ. Δαβὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
10	27	Τ. Σαμφὼν ὁσίου τοῦ Σινοδόχου.
11	28	Π. Ἡ ἀνακ. τῶν λειψάνων Κυρίου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.
12	29	Π. † Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων.
13	30	Σ. † Ἡ Σύναξις τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων.

ΙΟΥΛΙΟΣ

(Τεμμούζ).

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 14 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 10.

Ν.	Π.	Ἡμ.
14	1	Κ. † Κοσμῶ καὶ Δαμιανῶ τῶν Θυματουργῶν Ἀναργύρων.
15	2	Δ. Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμ. Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαγχέρναις.
16	3	Τ. Ὑακίνθου μάρτυρος. Ἀντολίου Ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινουπόλεως.
17	4	Τ. Ἀνδρέου Ἐπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
18	5	Π. Ἀθηνασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ καὶ Λαμπάδου τοῦ Θυματουργοῦ.
19	6	Π. Σισών ὁσίου τοῦ Μεγάλου.
20	7	Σ. Κυριακῆς Μεγαλομάρτυρος.
21	8	Κ. † Προκοπίου Μεγαλομάρτυρος.
22	9	Δ. Παγκρατίου ἱερομ. Ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.
23	10	Τ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων.
24	11	Τ. Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος τῆς Πανευφήμου.
25	12	Π. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων.
26	13	Π. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχηγ. Γαβριήλ. Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.
27	14	Σ. Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.
28	15	Κ. † Τῶν εἰς τὰς ἑξ. Οἰκ. Συνόδους συνελθόντων Πατέρων.
29	16	Δ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος.
30	17	Γ. Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος.
31	18	Τ. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος.
1	19	Π. Δίου καὶ Μακρίνης τῶν ὁσίων.
2	20	Π. † Ἡ λειψὸς τοῦ προφήτου.
3	21	Σ. Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.
4	22	Κ. † Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
5	23	Δ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰερεμίου τοῦ προφήτου.
6	24	Τ. Χριστίνης Μεγαλομάρτυρος.
7	25	Τ. Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης μητρὸς τῆς Θεοτόκου.
8	26	Π. Ἐρμούλου ἱερομάρτυρος καὶ Παρασκευῆς ἱερομάρτυρος.
9	27	Π. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ.
10	28	Σ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενῆ τῶν Ἀποστ.
11	29	Κ. † Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς τῶν μαρτύρων.
12	30	Δ. Σύλλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, Ἀνδρονίκου.
13	31	Τ. Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου.

ΑΓΓΟΥΣΤΟΣ

(Ἰουλιός).

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 13 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 11

N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Τ. Ἡ Πρόδος τοῦ Σταυροῦ. Τῶν 7 Παίδων τῶν Μακκαβαίων.
15	2	Π. Ἡ ἀνακμή. τοῦ λευφάνου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος.
16	3	Π. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου τῶν ὁσίων.
17	4	Σ. Τῶν ἐν Ἐρέσῳ 7 Παίδων.
18	5	Κ. + Εὐσιγνίου μάρτυρος.
19	6	Δ. + Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος.
20	7	Τ. Δομετίου ὁσιμάρτυρος.
21	8	Τ. Αἰμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ὁμολογητοῦ.
22	9	Π. Ματθία τοῦ Ἀποστόλου.
23	10	Π. Λαυρεντίου τοῦ Ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος.
24	11	Σ. Εὐπλου τοῦ Διακόνου καὶ μάρτυρος.
25	12	Κ. + Φωτίου καὶ Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων.
26	13	Δ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
27	14	Τ. Μιχαίου τοῦ προφήτου.
28	15	Τ. + Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
29	16	Π. Τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου. Διομήδους μάρτυρος.
30	17	Π. Μύρωνος μάρτυρος.
31	18	Σ. Φλώρου καὶ Λαύρου τῶν μαρτύρων.
1	19	Κ. + Ἀνδρέου μάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
2	20	Δ. Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
3	21	Τ. Θαδδαίου τοῦ Ἀποστόλου. Βάσσης μάρτυρος.
4	22	Τ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.
5	23	Π. Λουππου τοῦ Ἀποστόλου.
6	24	Π. Εὐτυχούς ἱερομάρτυρος.
7	25	Σ. Τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.
8	26	Κ. + Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων.
9	27	Δ. Ποιμένος τοῦ ὁσίου.
10	28	Τ. Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος.
11	29	Τ. + Ἡ ἀποτομή τῆς Τιμ. Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. (Νηστεία)
12	30	Π. Ἀλεξάνδρου Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως.
13	31	Π. Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

(Ἐιλούλ).

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 12 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 12.

N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Σ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου. Μνήμη Συμεὼν τοῦ Στυλίου.
15	2	Κ. + Μάρμαντος μάρτ. Ἰωάννου Πατριάρχου Κων)πόλεως.
16	3	Δ. Ἀνθίμου Νικομηδείας ἱερομάρτυρος. Θεοκτίστου τοῦ ὁσίου.
17	4	Τ. Βαβύλα Ἀντιοχείας καὶ Μωυσέως τοῦ προφήτου.
18	5	Τ. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.
19	6	Π. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κολοσσαῖς θαύμ. Ἀρχιστρατ. Μιχαήλ.
20	7	Π. Σώζοντος μάρτυρος.
21	8	Σ. + Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.
22	9	Κ. + Ἰωακείμ καὶ Ἄννης Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
23	10	Δ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας τῶν μαρτύρων.
24	11	Τ. Θεοδώρας τῆς ὁσίας.
25	12	Τ. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος.
26	13	Π. Κορνηλίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἐκατοντάρχου.
27	14	Π. + Ἡ Ἰψώσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. (Νηστεία).
28	15	Σ. Νικήτα μάρτυρος.
29	16	Κ. + Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς Πανευφήμου.
30	17	Δ. Σοφίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.
1	18	Τ. Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ Θαυματουργοῦ.
2	19	Τ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος τῶν μαρτύρων.
3	20	Π. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
4	21	Π. Κεδράτου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
5	22	Σ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Σινώπης.
6	23	Κ. + Ἡ Σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
7	24	Δ. Θέκλης τῆς Πρωτομάρτυρος.
8	25	Τ. Εὐφροσύνης τῆς ὁσίας.
9	26	Τ. Ἡ Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.
10	27	Π. Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
11	28	Π. Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ. Βαρούχ τοῦ προφήτου.
12	29	Σ. Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.
13	30	Κ. + Γρηγορίου ἱερομάρτυρος τοῦ Φωτιστοῦ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

(Τεσρίν-ι-έβδέλ).

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 11 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 13.

N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Δ. Ἀνανίου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ρωμανοῦ τοῦ Μελεποδοῦ.
15	2	Τ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος.
16	3	Τ. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεσπαγίτου.
17	4	Π. Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηναίων.
18	5	Π. Χαριτίνης μάρτυρος.
19	6	Σ. Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.
20	7	Κ. + Σεργίου καὶ Βάχχου τῶν μαρτύρων.
21	8	Δ. Πελαγίας τῆς ὁσίας.
22	9	Τ. Ἰακώβου Ἀλφαίου τοῦ Ἀποστόλου.
23	10	Τ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας τῶν μαρτύρων.
24	11	Π. Φιλίππου τοῦ Ἀποστ. ἐκ τῶν ἐπτὰ Διακόνων. Θεοφάνους.
25	12	Π. Πρέβου, Τράγου καὶ Ἀνδρονίκου τῶν μαρτύρων.
26	13	Σ. Κάρπου, Παύλου, Ἀγαθεδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων.
27	14	Κ. + Τῶν ἁγ. 350 Θεοφόρων Πατέρων τῶν ἐν τῇ Ζ΄ Οἰκ. Συν.
28	15	Δ. Ὡση τοῦ προφήτου καὶ Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος.
29	16	Τ. Λουκιανοῦ μάρτυρος.
30	17	Τ. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ Ἑκατοντάρχου.
31	18	Π. Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
1	19	Π. Ἰωὴλ τοῦ προφήτου καὶ Οὐάρου μάρτυρος.
2	20	Σ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος. Γερασίου τοῦ Κεφαλληνίας.
3	21	Κ. + Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ Μεγάλου.
4	22	Δ. Ἀθερκίου τοῦ Θαυματουργοῦ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγ. 7 Παίδων.
5	23	Τ. Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου.
6	24	Τ. Ἀρέθα μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
7	25	Π. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν μαρτύρων.
8	26	Π. + Δημητρίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Μυρεβλήτου.
9	27	Σ. Νέστορος μάρτυρος.
10	28	Κ. + Τερεντίου, Νεονίλλης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.
11	29	Δ. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος. Ἀβραμίου τοῦ ὁσίου.
12	30	Τ. Ζηνιβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν μαρτύρων.
13	31	Τ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίου, Ναρκίσσου, Ἀριστεβούλου.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

(Τεσρίν-ι-σανί).

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 10 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 14.

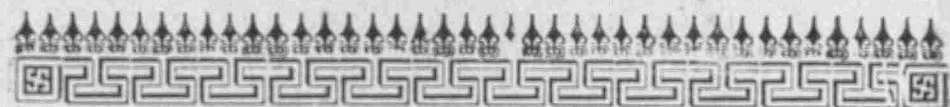
N.	Π.	Ἡμ.
14	1	Π. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.
15	2	Π. Ἀκινδύνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
16	3	Σ. Ἀλεψιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀιθαλᾶ τῶν μαρτύρων.
17	4	Κ. + Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου. Νικάνδρου καὶ Ἑρμαίου μαρτ.
18	5	Δ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων.
19	6	Τ. Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κων)πόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
20	7	Τ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων. Λαζάρου τοῦ ὁσίου.
21	8	Π. + Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατ. Μιχαήλ.
22	9	Π. Ὀνησιφόρου, Πορφυρίου τῶν μαρτύρων. Ματρώνης τῆς ὁσίας.
23	10	Σ. Ἐράστου, Ὀλυμπᾶ ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστ. Ὁρέστου μάρτυρος.
24	11	Κ. + Μηνᾶ, Βίκτωρος, Βικεντίου μαρ. Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
25	12	Δ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας. Νείλου ὁσ.
26	13	Τ. Ἰωάννου Ἀρχιεπ. Κων)πόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.
27	14	Τ. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.
28	15	Π. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβέβου τῶν μαρτύρων.
		Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστευγέννων.
29	16	Π. Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
30	17	Σ. Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ.
1	18	Κ. + Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ τῶν μαρτύρων.
2	19	Δ. Ἀβδίου τοῦ προφήτου καὶ Βαρλαάμ μάρτυρος.
3	20	Τ. Πρόκλου Ἀρχιεπ. Κων)πόλεως. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.
4	21	Τ. + Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
5	22	Π. Φιλίμονος, Ἀπφίου, Ἀρχίππου, Ὀνησίμου τῶν Ἀποστόλων.
6	23	Π. Γρηγορίου ἐπισκ. Ἀκραγαντίνων Ἀμφιλοχίου ἐπ. Ἰκονίου.
7	24	Σ. Κλήμεντος Πάπα Ρώμης. Πέτρου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτ.
8	25	Κ. + Αἰκατερίνης Μεγαλομάρτυρος. Μερκουρίου μάρτυρος.
9	26	Δ. Ἀλυπίου τοῦ Κιενίτου. Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.
10	27	Τ. Ἰακώβου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρου.
11	28	Τ. Στεφάνου ἱερομ. τοῦ Νέου. Εἰρηναρχοῦ μάρτυρος.
12	29	Π. Παρομόνου καὶ Φιλομένου τῶν μαρτύρων.
13	30	Π. + Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Πρωτοκλήτου.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

(Κιανούν-ι-έδδελ).

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρ. 9 καὶ ἡ νύξ ὥρ. 15.

Ν. Π.	Ἡμ.	
14	1	Σ. Ναὺμ τοῦ προφήτου.
15	2	Κ. † Ἀβδακούμ τοῦ προφήτου.
16	3	Δ. Σοφονίου τοῦ προφήτου.
17	4	Τ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Λαμασκηνῶ.
18	5	Τ. Σαββα τοῦ Ἁγιασμένου.
19	6	Π. † Νικολάου Ἐπισκ. Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματ.
20	7	Π. Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.
21	8	Σ. Παταπίου τοῦ ὁσίου.
22	9	Κ. † Ἡ Σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἀννης.
23	10	Δ. Μηνᾶ, Ἐρμολόγου καὶ Εὐγράφου τῶν μαρτύρων.
24	11	Τ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.
25	12	Τ. † Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τοῦ Θαυματουργοῦ.
26	13	Π. Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Λυκίας μάρτυρος.
27	14	Π. Θύρσου μάρτυρος.
28	15	Σ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
29	16	Κ. † Τῶν Προπατέρων. Δανιὴλ προφ. Ἀνανίου, Ἀζαρίου, Μισαήλ.
30	17	Δ. Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐκ Ζακύνθου.
31	18	Τ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
1	19	Τ. Βονιφατίου μάρτυρος.
2	20	Π. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου.
3	21	Π. Ἰουλιανῆς μάρτυρος.
4	22	Σ. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.
5	23	Κ. † Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος τῷ Θεῷ εὐαρεστησαντων.
6	24	Δ. Παραμονή τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος.
7	25	Τ. † ΤῶΝ ΧΡΙΣΤΟΓΕΝΝΩΝ.
8	26	Τ. Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος. Δαβὶδ τοῦ προφ. Ἰακώβου Ἀδελφοθέου.
9	27	Π. Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος. Θεοδώρου τοῦ ὁμολ. γ. τ. ὁ.
10	28	Π. Τῶν ἐν Νικημηδείᾳ Δισμυρίων μαρτύρων.
11	29	Σ. Τῶν ἐν Βηθλεὲμ 14 χιλ. Νηπίων. Μαρκελλοῦ τοῦ ὁσίου.
12	30	Κ. † Ἀνσίας τῆς ὁσιομάρτυρος.
13	31	Δ. Μελένης τῆς ὁσίας.

ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἐσεῖς ὅπου σκορπίζετε τὰ πλούτη στὸν ἀέρα,
τὸ χέρι σας τὸ ἄσωτο καὶ σφαλνιστὸ ἀπλῶστε,
καὶ δόστε καὶ στὸν ἄρρωστο καὶ στὴν φτωχὴ μητέρα
ἐλεημοσύνη Χριστιανοί. Ἐλεημοσύνη δόστε.
Ποιὸς λέγει, ποιός, πῶς ὅλ' αὐτὰ ποῦ τώρα ἐσεῖς πετᾶτε
εἶναι δικά σας; Δύστυχοι αὐτὸ ποῦ περισσεύει
εἶναι τῆς χήρας, τ' ὀρφανοῦ καὶ μὴ τὸ σπαταλᾶτε.
ὅποιος τὰ πλούτη του σκορπᾷ ἀπ' τοὺς φτωχοὺς τὰ

[κλέδει

Ἐλεημοσύνη, Χριστιανοί. ἀδελφία ἐλεημοσύνη.
λίγο ψωμὶ γιὰ τὸ φτωχὸ καὶ λίγη καλωσύνη!

✠

Συλλογισθῆτε, εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν γυμνωμένα
πόσα παιδάκια κρυνόουνε πόσα μικρὰ πεινοῦνε
πόσα δὲν ἔχουνε γιατρὸ καὶ γιατρικὸ κανένα!

Ἀλλοίμονον εἰς ταῖς καρδιαῖς ποῦ σήμερα γελῶνε
Ἀχ' δόσεται ἓνα φόρεμα στὸ γέροντα ποῦ κρυνόει,
λίγο ψωμὶ μ' ἓνα γλυκὸ χαμόγελο στὸν ξένο,
μιὰ δακτηρία στὸν τυφλὸ ποῦ στὸ σκοτάδι λυόνει
κ' ἓνα παιχνίδι στὸ παιδί τὸ παραπονεμένο . . .
Ἐλεημοσύνη, Χριστιανοί. ἀδελφία ἐλεημοσύνη.
χαρὰ σ' ἐκείνη τὴν καρδιά ποῦ τὸ ψωμάκι δίνει.

✠

Συλλογισθῆτε, εἰς αὐτὴν τὴν ἴδια ὥρα πόσοι
χωρὶς νὰ θέλουν τὸ κακὸ στὸ νοῦ τους μελετᾶνε
Τί εὐκόλα ποῦ ἤμπορεῖ κανεὶς νὰ τοὺς γλυτώνῃ
μ' αὐτὰ ὅπου τὰ χερίά σας ἐδῶ κ' ἐκεῖ σκορπᾶνε !
Πόσα κορίττ' ἀγγελικὰ τὴν ὥρ' αὐτὴν μὲ τρόμο
γεμᾶτα φρίκη κ' ἐντροπὴ, ὡσὰν ἀρνιά νοιασμένα,
στῆς ἀμαρτίας κλαίοντα πηγαίνουνε τὸ δρόμο,
γιατὶ δὲν ἔχουν τὸ ψωμὶ τῆς μάνας τὰ καυμένα!
Ἑλενηοσύνη, Χριστιανοί· ἀδελφία, ἑλενηοσύνη·
χαρίσετέ τους τὴν τιμὴ πρὶν τὸ κακὸ νὰ γείνη . . .

❖❖❖

Τὰ ἐλαφρὰ μεταξωτὰ καὶ τὸ μωργαριτάρι,
ὅπου ὁ πλοῦτος σήμερα καὶ ἡ σπατάλη δίνει
δὲν ἔχουν τόσῃν ἐμμορφιά, δὲν ἔχουν τόση χάρι,
δὲν εἶναι ὠραιότερα ἀπ' τὴν ἑλενηοσύνη.
Πόσοι χαρίζουν σήμερα σ' ἀνθρώπους ποῦ μισοῦνε,
γιὰ νὰ φαντάζουν μοναχὰ καὶ νὰ φανοῦνε μόνο.
καὶ τὰ φτωχὰ τ' ἀδελφία τους ἀφίνουν νὰ χαθοῦνε·
αὐτοὶ νὰ μὴ γελάσουνε εἰς τὸν καινούργιο χρόνον·
Ἑλενηοσύνη, Χριστιανοί· ἀδελφία ἑλενηοσύνη·
πολλὰ χαρίζει ὁ Θεὸς σ' ἐκεῖνον ὅπου δίνει.

Ἡ ΛΕΣΒΟΣ

Α'.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Διαίρεσις καὶ Κλίμα. Ἡ Λέσβος εἶναι μία τῶν μεγαλειτέρων καὶ ὠραιωτέρων νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Κεῖται μεταξύ 39° βορείου πλάτους καὶ 24° ἀνατολικοῦ μήκους. Τριγωνοειδὴς οὖσα τὸ σχῆμα κειμένη δὲ κατέναντι καὶ κατ' ἐκτασιν τοῦ Λευκοῦ ἀκρωτηρίου, τῆς Ἰδης, τῆς Κάνης καὶ τοῦ Ἀταρνέως, εὐμοιροὶ ἀρίστης θέσεως πρὸς πάσας αὐτῆς τὰς ἀνάγκας. Περικλυζομένη ἀπ' ἄρκτου καὶ ἀνατολῶν ὑπὸ ζώνης θαλασσίας οὐχὶ πλατείας δύναται εὐχερῶς καὶ ἐν παντὶ νὰ συγκοινωνῇ πρὸς τὴν ἡπειρώτιδα ἀκτὴν. Ἡ τοιαύτη δὲ θέσις τῆς νήσου καθιστᾷ τὸ κλίμα αὐτῆς ὑγιεινότετον καὶ τερπνότετον. Τὸ θέρος διαπνέεται ὑπὸ δροσερῶν ζεφύρων καὶ βορείων ἀνέμων ἐξ ὑπαμοιβῆς. Ὁ δὲ χειμὼν εἶναι εὐκρατος, σπανίως τοῦ θερμομέτρου συστέλλομένου ὑπὸ τὸ μηδενικόν.

Οἱ ἀρχαῖοι ἔτασσαν τὴν Λέσβον ἐβδόμην μεταξύ τῶν μεγαλειτέρων γνωστῶν νήσων τῆς Μεσογείου.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ἡ Λέσβος ἠνωμέ

ούσα τὸ πάλαι μετὰ τῆς ἀπένκντι μεγάλης ξηρᾶς, ἀπεχωρίσθη ἀκολούθως συνεπείᾳ ὑφαιστείου ἐκρήξεως. Ἡ τοιαύτη δὲ πκράδοσις δὲν φαίνεται ἀρισταμένη ἱστορικῆς ἀκριβείας. Ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ πολλὰ θερμὰ ὕδατα τῆς νήσου, ρέοντα καὶ ἀναβρύοντα ἐκ διαφόρων στομίων καὶ ὁπῶν κρητορειδῶν, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἡ ἡφαιστειογενὴς κατὰστασις πολλῶν λόφων, κοιλάδων καὶ ὁρέων ἀποδεικνύουσιν ὅτι πράγματι ὑποχθόνιος δύναμις ἔσειπεν, ἐκλόνισε, διέρρηξε καὶ διεχώρισε ποτὲ τὸ ἔδαφος τῆς Λέσβου.

Ἐπισημότερα τῶν ὁρέων τῆς Λέσβου εἶναι τὰ ἑξῆς : Τὸ Λεπίτυμνον πρὸς ἀνατολάς, ὁ Ὀρδυμνος πρὸς δυσμάς, ὁ Κρέων ἐν τῷ μέσῳ καὶ ὁ Ὀλυμπος πρὸς νότον.

Αἱ σειραὶ αὗται τῶν ὁρέων προεκτείνουσαι τὰς διακλαδώσεις αὐτῶν μέχρι τῆς θαλάσσης, σχηματίζουν εἰς τὰ τρία ἄκρα τῆς νήσου τρία ἀκρωτήρια. Πρὸς ἀνατολάς σχηματίζεται τὸ ἀκρωτήριο Ἀργενον, πρὸς δυσμάς τὸ ἀκρωτήριο Σύγριον καὶ πρὸς νότον τὸ τῆς Μαλαίας.

Προϊόντα. Τὸ ἔδαφος εἶναι μὲν ὀρεινὸν καὶ πετρῶδες, εὐμοιρεῖ ὅμως τόπων πεδινῶν καὶ κοιλάδων καὶ γηλόρων σπορίμων καὶ εὐκάρπων, διὸ ἡ Λέσβος ἐκ παλαι ἦτον ὀνομαστή διὰ τὸ πλούσιον καὶ ἐξαίρετον τῶν προϊόντων αὐτῆς. Ὁ σίτος τῆς Λέσβου ἦτο περιώνυμος, ὁ σίτος πρὸ πάντων τῆς Ἑρεστοῦ, ἥτις ἐνέχυρομένη ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τῶν νομισμάτων αὐτῆς ἐχάρκτε

στάχυν. Τὰ ὕδνα ἐτρέποντο ἄφθονα ἐπὶ τῶν γηλόρων, ἡ δὲ μύρτος, ἡ δάφνη καὶ διάφοροι ἀρωματικαὶ βοτάναι πλούσιαν διέχεον τὴν γλυκεῖαν αὐτῶν εὐωδίαν. Τὰ ὄρη κατάφυτα ἐκ παντοίου εἶδους δένδρων ἄφθονον πκρεῖχον ξυλείαν πρὸς κατασκευὴν πλοίων.

Ὁ φηγός, ἡ δρῦς καὶ ἡ πίτυς ἐφύοντο ἀφθόνως. Ἐνέκλειον προσέτι τὰ ὄρη τῆς Λέσβου ἀνεξάντλητα λατομεῖα, ἐξ ὧν ἄφθονον οἱ ἀρχαῖοι ἐπορίζοντο τὸ μάρμακον.

Καὶ τὰ θαλάσσια τῆς Λέσβου προϊόντα ἦσαν θαυμασία. Τὰ ὀστράκια τῶν δύο αὐτῆς κόλπων ἱστορικὴν ἐκέκτηντο φήμην. Ἐπληθον ἐπίσης καὶ ἰχθύων παντοίων οἱ κόλποι. Καὶ ὁ μὲν τῆς Ἱερᾶς ἐπεδείκνυε τὴν πωγωνοφόρον τρίγλην ὡς τὸ ἄωτον τῶν ἰχθύων, ὁ δὲ Πυρραῖος τὸν κέφαλον καὶ τὰς σάρδεις.

Ἀλλὰ τὸ πολυτιμώτερον προϊόν τῆς Λέσβου, ἐξ οὗ ἄφθονον ἐπορίζοντο τὸν πλοῦτον οἱ Λέσβιοι, ἦτον ὁ οἶνος ὃν ἐξύμνησαν οἱ ποιηταὶ καὶ ἔψαλλαν οἱ ἀοιδοί.

Ὄνόματα τῆς Λέσβου. Τὸ πρῶτον ὄνομα αὐτῆς ἦτο Ἴσσα, εἴτα ὀνομάσθη Πελασγία. Ἀκολούθως ἐκλήθη Μακαρία καὶ εἴτα Λέσβος. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὄνομα ἔφερεν ἡ νῆσος καθ' ἅπασαν τὴν ἀρχαιότητα μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἀντήλλαξεν αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς Μιτυλήνης πρωτευούσης τῆς νήσου.

Ἀρχαῖαι πόλεις τῆς Λέσβου. Ὠραῖαι καὶ πολυάνθρωποι πόλεις ἐκόσμουσαν τὴν Λέσβον· πρὸς βορρᾶν τοῦ Μαλαία ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς νήσου, ἔκειτο ἡ Μιτυ-

λήνη, πόλις μεγάλη, εὐδαίμων καὶ πολυάνθρωπος. Τὰ δημόσια αὐτῆς κτίρια καὶ ὁ διπλοῦς λιμὴν ἦσαν περιάκουστα, ἡ δὲ φιλοσοφικὴ αὐτῆς σχολὴ ἐπὶ τοσοῦτον περιώνυμος, ὥστε οὐδὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἀπηξίωσε νὰ διδάξῃ ἐν αὐτῇ. Τὸ πρυτανεῖον αὐτῆς καὶ τὸ θέατρον ἦσαν ἀριστουργήματα τέχνης, φιλοκαλίας καὶ πλούτου. Κατέναντι τῆς Ἀσου ἔκειτο ἡ Μήθυμνος, δευτέρα κατὰ τὸ μεγαλεῖον πόλις. Ἀλλαι πόλεις ἦσαν ἡ Νάπη, ἡ Ἀρίσθη, Ἱερὰ ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου κόλπου, ἡ Πύρρα, ἡ Ἀντισσα, ἡ Ἐρεσσὸς ἐνομαστὴ διὰ τὸν λιμένα, τὰ δημόσια οἰκοδομήματα καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας, ἡ Πενθίλη, ἡ Ἀγαμήδη, ὁ Αἰγειρος, τὸ Πόλιον, ἡ Ξάνθος, τὸ Ὑπερδέζαιον καὶ τὸ Κίλαιον ἐξ ὧν ὁμοῦς τι-
νῶν ὁ προπδιορισμὸς τῆς θέσεως εἶναι ἀδύνατος.

Νομοθεσία, ἥθη καὶ ἔθνη τῶν Λεσβίων. Περί τῆς νομοθεσίας τῶν Λεσβίων ὀλίγισται περιεσώθησαν ἱστορικαὶ εἰδήσεις. Δύο νόμοι μόνον εἶναι γνωστοί καὶ οὗτοι ἀνερχόμενοι εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Πιττακοῦ. Κατὰ μὲν τὸν πρῶτον τὰ ἐν ὥρᾳ μέθης διαπραττόμενα πταίσματα ἐτιμωροῦντο αὐστηρότερον ἢ συνήθως, κατὰ δὲ τὸν δεύτερον ἀπηγορεύετο εἰς Μιτυληναίους πολίτας νὰ συνοδεύωσιν ἐκφορὰν ξένου. Ὡς θεσμὸν δὲ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν καὶ τὰ καλλιστεῖα. Ἦσαν δὲ ταῦτα ἐορτὴ καθιερωμένη εἰς τὴν καλλονὴν καὶ τὴν ὠραιότητα. Αἱ ὠραιαί τῆς Λέσβου συνήρχοντο ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἥρας, ἐν Μιτυλήνῃ, ἡ δὲ περικαλλεστέραν αὐτῶν ἐστέρετο δη-

μοσίᾳ ἐν ἐπευρημίαις καὶ ἀλλαλαγαῖς πάσης τῆς πό-
λεως καὶ καλλίστῃ ἀνεκηρύττετο.

Ἦσαν δὲ αἱ Λεσβίδες γυναικες ἐν τῇ ἀρχαιότητι περιώνυμοι ἐπὶ τῷ κάλλει, τῇ εὐρυίᾳ, τῇ διανοητικῇ ἀναπτύξει καὶ τῇ ζωηρότητι καὶ χάριτι τοῦ ἥθους. Ἡ ἐν γένει ἀγωγή ἐπηύξανε τὰ φυσικὰ θέλγητρα τῶν Λεσβίδων. Δὲν διετέλουν κατὰ κλειστοὶ ἐν τῷ γυναι-
κωνίτῃ, ἀλλ' ἐλεύθεραι ἐλευθέρως ἐξήρχοντο καὶ ἡ μετὰ τῶν ἀνδρῶν συναναστροφή ἀνέπτυσσε τὰς γνώ-
σεις καὶ ἐμόρφον τὸ πνεῦμα αὐτῶν. Ἡ Λεσβὶς ἐσεμνύ-
νετο ἐπιδεικνύσκει γνώσεις καὶ πολυμαθειαν καὶ περιε-
πρόνει τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀμουσίαν ἔστω καὶ περιστοι-
χιζομένην ὑπὸ τοῦ πλούτου καὶ τῆς πολυτελείας

Διανοητικὴ Κατάστασις. Ἦσαν μὲν οἱ Λέσβιοι λαὸς κατ' ἐξοχὴν ἐμπορικός, ἀλλ' οὐχ' ἦττον ἐναμίλ-
λως ἐκαλλιέργουν καὶ τὰ γράμματα. Ἡ φιλομουσία ἦτο παρ' αὐτοῖς, ὡς εἰπεῖν, ἔμρυτος· καὶ εἰς πάντας μὲν τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας διέπρεψαν καὶ μνημεῖον ἀθάνατον κατέλιπον, ἀλλ' ἐξαιρέτως ἐπέδω-
καν εἰς τὴν ποίησιν καὶ μουσικὴν, αἵτινες πρὸς τοῖς Λεσβίοις ἀνῆλθον εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν τῆς τελειότητος.

Ἡ Λέσβος πολλοὺς ἀριθμοὶ τοὺς ποιητὰς καὶ τοὺς μουσικοὺς, τὰς ἱστοριογράφους καὶ φιλοσόφους. Μεταξὺ τῶν ἀξιοπρεπεστέρων συγκαταλέγονται οἱ ἐξῆς· Τέρ-
πανδρος γεννηθεὶς τῷ 698 π. χ. ἐν Ἀντίσσει ἡ κατὰ Διόδωρον ἐν Μιτυλήνῃ ποιητῆς διάσημος. Ἀρίων ὁ

Μηθυμνῆος ἤκμαζε κατὰ τὰ ἔσχατα τοῦ ἐβδόμου π.Χ. αἰῶνος ἄριστος ποιητής. Λέσχης ὁ ἐκ Μιτυλήνης κυκλικὸς ποιητής, Σχπρῶ ἡ Μιτυληνικὴ ἐξαχρωτάτη ποιήτρια ἤκμαζε περὶ τὰ 612 π.Χ. Ὁ Ἑλλάνικος ὁ Μιτυληνῆος ἀρχαῖος ἱστοριογράφος γεννηθεὶς τῷ 496 π.Χ. Πιττακὸς ὁ Μιτυληνῆος, μέγας φιλόσοφος. Δὲν ἦτο μόνον ἐνδοξὸς πολιτευτής ἀλλὰ καὶ ἐπιφανὴς ποιητής. Ὁ Πιττακὸς συνέθεσεν ἑξακοσίους ἐλεγειακοὺς στίχους. Ἀπήγγειλεν ἕμμετρον λόγον ἐνώπιον τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, συμβουλευόντων ὑπακοὴν καὶ εὐπειθεῖαν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος. Ὡς φιλόσοφος ἐξεταζόμενος ἦτο ἀνὴρ πρακτικοῦ πνεύματος καὶ ἀμέμπτου ὕψους ἐπέψεως βίου. Ἀπλοῦς, ὁμιλητικὸς ἐπεικὴς καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἀριλοκερδῆς, πιστὸς εἰς τὸ καθήκον, φιλόανθρωπος καὶ ἐν γένει ἀγαθός, τὸ ἀγαθὸν μόνον ποιῶν καὶ διδάσκων.

Ἡ Μιτυλήνη εἶχε διάστημα φιλοσοφικὴν σχολήν, ἐν ᾗ ἐδίδαξεν ὁ Ἐπίκουρος, διάδοχον κατεκλιπών τὸν Μιτυληνῆον Ἑρμαχόν. Ἐδίδαξεν ἐπίσης ἐπὶ δύο ἔτη καὶ ὁ Ἀριστοτέλης, οὗ μαθητὴς εὐδοκιμώτατος ἐγένετο ὁ Θεόφραστος, ὅστις κατήγετο ἐξ Ἑρεσσοῦ. Ἡ φήμη τοῦ φιλοσόφου Θεοφράστου κατέστη μεγάλη καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα.

Πλὴν τῶν ἐν τῇ ποιήσει, μουσικῇ, φιλοσοφίᾳ καὶ ἱστοριογραφίᾳ διαπρεψάντων πολλῶν Λεσβίων, ἡ εὐκλεὴς νῆσος ὑπῆρξε γενέτειρα καὶ πολλῶν ἄλλων ἐνδόξων

ἀνδρῶν διαπρεψάντων εἰς τε τὰ ἀνωτέρω καὶ εἰς πάντα τὰ ἄλλα εἶδη τῶν ἐπιστημῶν.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ

Τοῦ Μαῖου ὁ ψάλτης, τ' ἀηδὼνι,
εἰς τὸ δάσος γλυκὰ λαρυγγίζει·
καὶ τὸ δάσος, ποῦ ἄγρια βοίζει,
μὲ τῆς νύκτας τ' ἀέρι μαλόνει.

Ἄμ' ἀνοίξης τὰ ρόδινα χεῖλια
μὲ τὸ στόμα σου λέξ' ὥς προφέρει
θὲ νὰ πέσῃ τῆς νύκτας τ' ἀστέρι,
θὰ σωπάσῃ τ' ἀηδὼν' ἀπὸ ζήλια.

Τ' οὐρανοῦ οἱ ἀνδριθμοὶ λίχνοι
ὅλοι ἀνάψουν καὶ λάμπουν μὲ χάρι
καὶ σεμνὸ προχωρεῖ τὸ φεγγάρι
καὶ τ' ὠραῖόν του πρόσωπον δείχνει.

Διὲ τῆς φύσεως τὰ κάλλη τὰ χίλια!
ἔδγα διέτα! καθὼς σ' ἀντικρύνουν
ἕνα ἕνα τ' ἀστέρια θὰ σβύσουν
θὰ κρυβῇ τὸ φεγγάρι ἀπὸ ζήλια.

Τὰ τριφύλλια τὰ ρόδα οἱ κρίνοι
ὥς εἰς κένιστρον ἀνθοῦν μυροδόλον,
καὶ ἡ γῆ ᾿ς τὸν οὐράνιον θόλον
εὐωδίας κι' ἀρώματα χύνει.

Ὡς πατήσεις ἐσύ ᾿ς τὰ τριφύλλια
μ' ἐλαφρὸν ἀλαβάστρινον πόδα
μεραμένα θὰ πέσουν τὰ ρόδα
θὰ σφαλίσουν οἱ κρίνοι ἀπὸ ζήλια

KINATIKOS GAMOS

Καθ' ὅλην τὴν ἐκτεταμένην ἐπικράτειαν τῆς Κίνας ἡ τελετὴ τοῦ γάμου διαφέρει πολὺ τῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, διότι εἰς τὴν Κίναν οἱ γονεῖς προνοοῦσι περὶ τῶν τέκνων των ἀκόμη πρὶν ἔτι γεννηθῶν, συζευγνύοντες αὐτὰ εἰς γάμον· πολλάκις μάλιστα αἱ ἔγκυες γυναικες συμφωνοῦσι μετ' ἀλλήλων νὰ συζύξωσιν εἰς γάμον τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῶν τέκνα, δίδουσαι ἀρραβῶνας πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑποσχέσεως αὐτῶν· ὁ δὲ γάμος οὕτως εἶναι ἀδιάλυτος, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀμφοτέρω τὰ ἀρραβωνισθέντα τέκνα ἤθελον εἶσθαι τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ ἐν εἰς αὐτῶν ἀποθάνῃ. Εἰς δὲ τὰ ἀνυπέβλητα καὶ τυφλὰ ἱμπόδικα συγκαταριθμεῖται πρὸς τούτοις καὶ ἡ περιστάσις καθ' ἣν εἰς τῶν μελλονύμφων ἦθελε προτιβληθῇ ὑπὸ τῆς λέπρας.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ μητέρες δὲν φροντίσωσιν περὶ τοῦ γάμου τῶν ἰδίων τέκνων πρὶν τῆς γεννήσεως αὐτῶν, ὅλην πρὶννοῖαν λαμβάνουσιν οἱ γονεῖς μετὰ ταῦτα· ἀρνοῦσι δὲ τὴν περὶ τούτου φροντίδα εἰς τοὺς προξενητὰς καὶ προξενήτριας, οἵτινες ἐκτελοῦσι καθ' ὅλην τὴν Κίναν τὰ μεταξὺ ὄλων τῶν πολιτῶν συνοικέσια.

Καὶ οἱ μὲν μελλονύμφαι δὲν δύνανται ποτε νὰ ἴδωσιν ἀλλήλους, πρὶν ὁ μεταξὺ αὐτῶν γάμος ἐπικυρωθῇ διὰ τῶν συνήθων ἐθιμοταξιῶν καταστῆ ἀδιάλυτος· ὁ δὲ ἐκ μέρους τοῦ ἀνδρὸς προξενητῆς καὶ ἡ ἐκ μέρους τῆς κόρης προξενήτρια, ἀποῦ συμφωνήσωσι μεταξὺ αὐτῶν καὶ λάβωσι τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων ἀμφοτέρων τῶν μελλονύμφων, ἀρραβωνίζουσιν αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ὁ προξενητῆς τοῦ γαμβροῦ φέρει πρὸς τὴν ἀρραβωνιζομένην τρεῖς καλάθους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐμπεριέχει ὀπώρας καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα σχηματίζοντες τέσσαρας στήλας. ἑκὰς μίαν εἰς ἐκάστην γωνίαν τοῦ καλάθου, ὁ δὲ δεύτερος δώδεκα περίπου λίτρας χοιροληρίου ὁ δὲ τρίτος ποσότητά τινι ἐλικτῶν ἀλρίτων (φιδέ). Ἄμει δὲ ὁ ἦχος τῶν προπορευομένων τυμπάνων ἀναγγεῖλη τὴν ἐλευθιν τῶν δώρων, ἡ μελλονύμφος παρουσιάζεται πρὸ τῆς εἰσόδου θαλάμου φωτιζομένου ὑπὸ ἐρυθρῶν κηρίων λαμβάνει τὰ δῶρα καὶ διανέμει κομμάτια χειρμηλείου πρὸς ὅλους τοὺς παρόντας· ταύτοχρόνως αἱ προξενήτρια φέρουσιν ἐκ μέρους τῆς κόρης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὰ πρὸς τὸν γαμβρὸν δῶρα, συντινάμιναι κυρίως εἰς ὀπώρας διηρημένους εἰς δεκάτ' μερίδας. Ὁ γαμβρὸς λαμβάνει πρὸς τούτοις ἐκ μέρους τῆς μελλούσης αὐτοῦ πατρὸς μικρὰ τινὰ δῶρα, ἐξαιρέτως δὲ ξηροῦς σπόρου· κολοκύθης, τοὺς ὀπίσθους ὅπως ἀγορεύει ὁ πατήρ.

τὸν ἀκριβὲς, διότι ἡ ἐθιμοταξία ὑποχρεοῦ τὸν γαμβρὸν νὰ προσφέρῃ ἀντὶ τούτων εἰς τὸν μέλλοντα αὐτοῦ πενθερὸν ποσότητα τινὰ χρημάτων, τὴν ὁποῖαν θεωροῦσιν ὡς ἀντίτιμον τῆς εἰς αὐτὸν διδομένης γυναικὸς. ἡ δὲ ποσότης αὕτη συνίσταται συνήθως εἰς τριακοσίας μέχρι τῶν ἑξακοσίων δραχμῶν καὶ θεωρεῖται ὡς χρέος ἱερὸν, ἀνευ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς δὲν παραδίδουσι ποτὲ τὴν κόρην εἰς τὸν γαμβρὸν. Μετὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, οἱ προξενηταὶ καὶ προξενήτριαι συμβουλευθέντες τοὺς ἀστρολόγους προσδιορίζουσι τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τοῦ γάμου. Μ' ὅλα ταῦτα διὰ πᾶν ἀπροσδόκητον κακὸν, τὸ ὁποῖον ὁ κακὸς δαίμων δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς τοὺς δύο συζύγους προμηθεύονται κομμάτιον νωποῦ χοιρίνου κρέατος διὰ τοῦ ὁποίου νὰ εὐχαριστήσωσι καὶ διασκεδάσωσι κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου τὸν κακὸν δαίμονα, ὅστις μεθυσμένος ἐκ τῆς ἡδονῆς τοῦ χοιρίνου κρέατος νὰ λησμονήσῃ τοὺς συζύγους καὶ νὰ μὴ προξενήσῃ εἰς αὐτοὺς ἀτύχημά τι.

Μετὰ δὲ τὰ προφυλακτικὰ ταῦτα μέτρα ἡ μελλονύμφος καλλωπίζεται ἀπὸ τῆς πρωίας· οὐσιωδέστατον δὲ καὶ ἀξιοπαρά-
 τήρητον μέρος τοῦ καλλωπισμοῦ αὐτῆς εἶναι ὁ εἰς σχῆμα κο-
 φίνου ὑπερμεγέθους πῖλος, ὅστις περικαλύπτων ὅλην αὐτῆς
 τὴν κεφαλὴν καὶ κρύπτων τὸ πρόσωπον, πίπτει κυκλοειδῶς
 μέχρι τῆς ζώνης αὐτῆς. Ὄδτω δὲ περιτυλιγμένην θέτουσιν αὐτὴν
 ἐντὸς φορείου ἀσφαλῶς κεκλεισμένου διότι τὸ κυριώτερον τῆς
 τελετῆς τοῦ γάμου συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ δύναται ἡ με-
 λονύμφος οὔτε νὰ βλέπῃ διόλου οὔτε νὰ βλέπηται. Οἱ δὲ παρ-
 κολουθοῦντες τὴν τελετὴν, τὴν ὁποῖαν οἱ προξενηταὶ προσδιο-
 ρίζουν τὴν παράταξιν, ὁδοιποροῦσι μετὰ βραδύτητος καὶ πεν-

θίμως στενάζοντες· βυρῶς καὶ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν
 πνευμένων αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἡ συνοδεία πλησιάζῃ εἰς τὴν οἰκίαν
 τοῦ γαμβροῦ, ἀγγελιοφόρος τις ἀποσπᾶται ἐκ τῆς παρετάξεως
 καὶ προτρέχων μηνύει τὴν ἔλευσιν τῆς νύμφης κρυγάζων με-
 γαλοφώνως· «ἔρχεται! ἔρχεται!» καὶ ἐν τῷ ἔλα τὰ μὲν
 τύμπανα καὶ κύμβαλα ἠχοῦσι μετὰ θορυβώδους κρότου, ὁ δὲ
 γαμβρὸς φεύγει καὶ κρύπτεται τυχρῶς εἰς τὸν θάλαμον αὐτοῦ.
 Τότε οἱ προξενηταὶ καὶ προξενήτριαι τρέχουσι ζητοῦντες παν-
 ταχοῦ τῆς οἰκίας. Ὅταν δὲ τέλος εὕρωσιν αὐτὸν, οὔτος ὁρᾷ καὶ
 νὰ προσποιηθῇ ἐκπληξιν καὶ ἀπορίαν καὶ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτοὺς
 μετ' ἀδικφορίας τί ζητοῦσι περ' αὐτοῦ· οὔτοι δὲ χωρὶς ν' ἀπο-
 κριθῶσι σύρουσιν αὐτὸν πρὸς τὸ φορεῖον.

Ἐνταῦθα ὁ γαμβρὸς ὁρᾷ καὶ νὰ προσποιηθῇ, ἡ καὶ αἰσθάν-
 νεται ἀληθῶς μεγάλην ταρχὴν ψυχῆς, ἀνοίγει τρέμων τὸ φο-
 ρεῖον καὶ κατὰβιβάζει τὴν νύμφην τὴν ὁποῖαν ὀδηγεῖ εἰς τὸν
 νυμφικὸν θάλαμον ὅπου ὑτάρχει τρέπεζα φεγγητῶν διὰ τοὺς
 μελλονύμφους, πρηνεστικῶς δὲ διὰ μόνον τὸν γαμβρὸν· διότι
 ἡ νύμφη ἐταπεινωμένη ὑπάρχει τοῦ ὑπερμεγέθους κοφίνου δὲν
 δύναται σχεδὸν ν' ἀπλώτῃ τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τῆς τρέπεζης·
 ἡ νὰ πλησιάζῃ αὐτὰς εἰς τὸ στόμα. Μετὰ δὲ τὸ γεῦμα ὁ
 γαμβρὸς ἀνακηρύσσει τὸν μυστηριώδη νυμφικὸν κόρινον, καὶ
 τότε διὰ πρώτην φορὰν δύνανται νὰ παρετηρήτῃ τοὺς χερ-
 κητοὺς τοῦ προσώπου τῆς πνιτοτινῆς αὐτοῦ συζύγου· ἀλλ'
 ὁπωσδήποτε ἐντύπωσιν καὶ ἀνὰ προξενήτην εἰς αὐτὸν ἡ μορφή
 αὐτῆς, οὔτος ὁρᾷ καὶ νὰ δείξῃ πρὸς αὐτὴν μεγάλην εὐχρηστῆτιν
 ὡς ἀξιώθει νὰ γινῇ κάτοχος τοῦ κέλλους τῶν θεαλήτρων
 τοιούτης σπινθὸς ὠριότητος.

Ἀλλὰ ἡ πρώτη αὕτη δοκιμασία εἶναι διὰ τὴν νύμφην ὁ

πρόδρομος· δευτέρως κρίτεως πολὺ τρομερωτέρως καὶ σκληροτέρως τῆς πρώτης· διότι ἀφοῦ ὁ νυμφίος τελειώσῃ τὰς πρὸς τὴν νύμφην ἐκφράσεις αὐτοῦ, εἰσέρχονται ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι διὰ τὴν ἐξέτασιν ὁμοίως τὴν νύμφην καὶ νὰ προσφέρωσι τὴν περὶ αὐτῆς κρίσιν αὐτῶν τὴν ὁποῖαν ἡ ἐθιμοταξία ὑποχρεοῖ αὐτοὺς αὐστηρῶς νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς καὶ ἀπροσωπολήπτως. Καὶ τότε αἱ πλείεσται τῶν γυναικῶν αἱ μὲν ἀπὸ ζηλοτυπίαν, αἱ δὲ ἐκ παθὸς ἐκδικήσεως, αἱ δὲ ἀπὸ μόνην τὴν κακίαν, ἐπικρίνουσι πικρῶς καὶ αὐστηρῶς ἐν πρὸς ἐν ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῆς νύμφης, ἥτις ἴσταται ὀρθία ἀντικρὺ τοῦ ἐπὶ ἔδρῳ καθημένου συζύγου αὐτῆς· ἀμφότεροι δὲ εἶναι ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὸ νὰ ἀκούωσι σιωπῶντες καὶ μετὰ σταῖας ἀπαθείας ὅλας τὰς ἐτικρίσεις καὶ σπρκασμοὺς τῶν περιεστώτων, ὅσον καὶ ἂν ἦθελον εἶσθαι δηκτικοί, αὐστηροὶ καὶ σκινδελώδεις.

Ἐκ τῆς ρηθείσης σκινδελώδους ἐθιμοταξίης γεννῶνται εἰς τὴν Κίναν αἱ περισσότεραι δυσμένειαι καὶ ἔχθραι μεταξὺ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐπιφυλάττονται νὰ ἐξσκοντίσωσι πολλαπλασίως κατὰ τῶν ἄλλων ὅσα πικρὰ βέλη ἔρριψεν ἐπ' αὐτῶν ἡ κακολογία κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τοῦ γάμου αὐτῶν.

Πλῆθος ἄλλων διαφόρων ἐθιμοταξιῶν ἐπίσης παραδόξων καὶ πρᾶλόντων, ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου· γελοιωδιστάτη δὲ φαίνεται ἡ μεγάλη φροντίς τὴν ὁποῖαν οἱ δύο σύζυγοι λαμβάνουσιν εἰς τὸ νὰ κρύψωσιν ὅταν ἐκδυθῶσι τὰ φορέματα αὐτῶν· διότι ἡ συνήθεια δίδει τὸ δικαίωμα εἰς ἕκαστον προσκεκλημένον νὰ πράξῃ πᾶν ὅ, τι δύναται διὰ νὰ κλέψῃ αὐτά. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ὁ γαμβρὸς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐξ-

γοράσῃ τὴν ἐπικύριον τὰ κλαπέντα τῶν φορεμάτων διὰ πολλῶν μετρητῶν χρημάτων· τὸ δὲ κέρδος τοῦτο λογίζεται ὡς νόμιμος καὶ ὀφειλομένη ἀμοιβή πρὸς τοὺς προσκεκλημένους, ἐντὶ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων δώρων, τὰ ὅποια ὑποχρεοῦνται παρὰ τῶν νόμων νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτὸν ὡς συνεισφύραν εἰς τὰ ἐξοδα τοῦ γάμου. Μολονότι δὲ αἱ γαμήλιοι οὗται τελεταὶ εἶναι ἐπὶ τοσούτον ἀειδεῖς καὶ ζημιώδεις εἰς τοὺς πρὸντας, λογίζεται ὅμως ἡ μεγίστη τιμὴ εἰς τὴν Κίναν τὸ νὰ προσκληθῇ τις εἰς γάμον. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ παρουσιασθῇ ἐὰν δὲν προσκληθῇ προτηκόντως, δηλαδή ἐὰν δὲν λάβῃ προσκλητήριον γραμματίον τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς μέγα φύλλον ἐρυθροῦ χάρτου διπλωμένου τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ φαίνωνται ἐσχηματισμένοι ἐκ τῶν πτυχῶν αὐτοῦ δώδεκα ἐπιστολαί, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δὲν ὑπάρχει οὐδεμία λέξις γεγραμμένη.

Αἱ τελεταὶ αὗται τοῦ γάμου, ὡς δύναται πᾶς τις νὰ παρατηρήσῃ, δὲν καθιροῦνται κατ' οὐδένα τρόπον οὔτε ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν οὔτε ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων, ἀλλὰ τὸ πᾶν πράττεται πρὸς τὸ κέρδος, δηλαδή ὁ γάμος παρὰ τοῖς Κιναίζοις εἶναι ἀληθῶς ἐμπορικὴ πράξις, κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ προξενηταί, οἱ γονεῖς καὶ οἱ προσκεκλημένοι προσπαθοῦσιν ἕκαστος νὰ λάβῃ περισσότερον καὶ νὰ δώσῃ ὀλιγώτερον· διὰ τοῦτο ἡ ἀγλία αὕτη ἀρχὴ τοῦ ἐξωτέρου δεσμοῦ τῆς κοινωνίας ἔχει παρ' αὐτοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ ὀλεθρώτατα ἀποτελέσματα καὶ μάλιστα διὰ τὰς γυναῖκας ὡς πρὸς τὰς ἐποίας ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου αὐτῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς περιμενούσης αὐτὰς βαρβάρου αἰχμαλωσίης, τῶν βασάνων τῆς ὁποίας οἱ Σῖναι ἐνχαλᾶζονται πηλᾶκας ν' ἀπαλλαχθῶσι δι' ἄλλης βδελυρωτέρας πράξεως, τῆς αὐτοχειρίας.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Ὑπὸ τὸ φῶς πτωχῆς λυχνίας
ἐπὶ βιβλίου ἀγρυπνῶν,
τοὺς πόθους πνίγω τῆς καρδίας,
τὸν ἔξω κόσμον λησμονῶν.

Θέλω τὴν ἄσβεστον πυρὰν
τοῦ στήθους μου νὰ καταβάλω,
καὶ μὲ χιόνα παγερὰν
τὴν τέφραν τῆς νὰ περιβάλω.

Μάτην . . . ἐνῶ τὸ μέτωπόν μου
κρατῶ, συνέχων τοὺς παλμούς,
εἰκὼν φαιδρὰ ἐνώπιόν μου
μοῦ ἀπατᾷ τοὺς ὀφθαλμούς.

Βλέπω ἐκείνης τὴν μορφήν.
ἥτις ἡ μόνη ἦν ἐλπίς μου,
ἥς τὴν καρδίαν ἀδελφὴν
ἐνόμιζον τῆς ἰδικῆς μου.

Καὶ τότε κλείω τὸ βιβλίον
τὸ παρελθὸν ἀναπολῶν,
καὶ πάλιν γίνομαι παιδίον . . .
πίπτει τὸ δάκρυ μου θολόν.

Τ. Ἡλιοπούλου.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ καὶ ΠΟΡΘΜΕΥΣ

Φιλόσοφος ἐμβῆκεν εἰς πορθμεῖον νὰ περάσῃ ποταμόν
τινᾶ. Εἰς τὸ διάστημα τοῦ πλοῦς ἠρώτησεν τὸν πορθ-
μέα ἂν ἐγνώριζεν ἀριθμητικὴν· ὁ ἄνθρωπος ἐράνη ἐ-
ξεστικῶς. «Ἀριθμητικὴν. οὐχὶ κύριε, πρῶτην φοράν
σήμερον ἀκούω τὸ ὄνομά της» «Μὲ κκορξίνετχι πολὺ
ἀπῆντησεν ὁ φιλόσοφος, διότι ἐχάθη ἐν τεταρτημόριον
τῆς ζωῆς σου». Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἠρώτησε τὸν
πορθμέα, «Γνωρίζεις τίποτε περὶ τῶν μαθηματικῶν;
Ὁ πορθμεὺς μειδιάσας ἀπεκρίθη πάλιν «Ὁχι, αἱ λοιπὸν
ἀπῆντησεν ὁ φιλόσοφος, «ἐχάθη καὶ ἄλλο τεταρ-
τημόριον τῆς ζωῆς σου· καὶ τρίτη ἐρώτησις προε-
τέθη εἰς τὸν πορθμέα «ἔμχλές ποτε ἀτρολογίχιν «Ὁχι!
Ὁχι! Κύριε, οὐδὲ τὸ ὄνομά της ἤκουσα ποτε ἀρχήτερα·
«ρίλε μου, καὶ ἄλλο τεταρτημόριον τῆς ζωῆς σου ἐχάθη.
Τὴν στιγμὴν τυχύτην τὸ πορθμεῖον ἐκτύπησεν εἰς τὸν
βράχον καὶ κατχποντίζετο· ὁ πορθμεὺς ἀνκηδήσας ἐβ-
γαλεν τὸ φόρεμά του καὶ μετὰ πολλῆς προθυμίας ἠρώ-
τησε τὸν φιλόσοφον· «Κύριε, δύνχθε νὰ καλυμῶτε»
«Ὁχι ἀπεκρίθη ὁ φιλόσοφος. «Αἱ λοιπὸν εἶπε ὁ Πορθ-
μεὺς «ἐχάθη ὅλη σου ἡ ζωὴ ἐπειδὴ τὸ πορθμεῖον κατ-
ποντίζεται.

Η ΥΠΟ ΔΥΟ ΣΥΖΥΓΩΝ ΔΙΑΦΙΛΟΝΕΙΚΟΥΜΕΝΗ ΓΥΝΗ

Ὁ Ἰωτὴρ Γορέττος, υἱὸς ράπτου τινὸς ἐν Ρώμῃ, νέος φύσει εὐφυῆς, χεῖρες καὶ φιλόπικρος καὶ λαβῶν ὅπως οὖν καλὴν ἀνατροφὴν, καθ' ἔσον ἡδύναντο νὰ συνδράμωσιν εἰς τοῦτο οἱ χρηματικοὶ πόροι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, εἴλκυσε τὴν καρδίαν τῆς νέας Ἀγγελικῆς μονογενοῦς θυγατρὸς τοῦ Ἀντωνίου Κάλλα, πλουτίου ἐμπόρου τῆς πόλεως ταύτης, πρὸς τὴν ὁποῖαν ἔτρεφε παιδιόθεν σφοδρὸν ἔρωτα· ἐπειδὴ δὲ ὁ πατήρ τῆς νέας μαθὼν πορὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Γορέτον κλίσιν αὐτῆς καὶ ἐρευνήσας καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς καλῆς καὶ ἠθικῆς διαγωγῆς τοῦ νέου, συγκατένευσε καὶ ὑπεσχέθη εἰς τὴν Ἀγγελικὴν νὰ ἐνώτῃ αὐτοῦ εἰς γάμον, οἱ δὲ δύο ἔρχονται ὡμωταν πρὸς ἀλλήλους αἰώνιον πίστιν.

Ἀλλὰ ταύτο γρόνως ἢ ἐν Ἰταλίᾳ στρατολογίᾳ τοῦ Ναπολέοντος κατέγραψε τὸν Ἰωτὴρ Γορέττον εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ Ἰταλικά τάγματα, μεθ' ὧν ἀνεχώρησεν ἐκ Ρώμης· ἢ πρὸς τὴν Ἀγγελικὴν τελευταία ἐπιστολὴ τοῦ Γορέττου, γεγραμμένη ἐκ Βερολίνου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 μαρτίου τοῦ ἔτος 1821, εἰδοποιεῖ αὐτὴν, ὅτι τὸ χρέος τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ κατασταθῇ διὰ τῆς δόξης τῶν ὅπλων μάλλον ἄξιος

αὐτῆς ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Ναπολέοντα εἰς τὴν κατὰ τῆς Ρωσσίας ἐκστρατεῖαν ὑποσχόμενος δὲ ὅτι θέλει ἀνγγεῖλει τὰ κατ' αὐτὸν δι' ὅσων τὸ δυνατόν συνεχῶν ἐπιστολῶν, ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῇ ὡμνυεν ὅτι θέλει φυλάξει αἰωνίως πιστὸν τὸν πρὸς αὐτὴν εἰλικρινῇ αὐτοῦ ἔρωτα.

Ἡ μετ' ὀλίγον ἐπακιλουμένη σαταστρεφὴ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἐν Ρωσσίᾳ ἔφερε τὸν τρόπον καὶ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τὴν ψυχὴν τῆς εὐαίσθητου Ἀγγελικῆς· ὁ πατήρ αὐτῆς ἔγραψεν εἰς διάφορα μέρη ζητῶν πληροφορίας περὶ τῆς τύχης τοῦ Γορέττου· πολλοὶ τῶν ἀκλουθησάντων τὴν ἐκστρατεῖαν ταύτην Ἰταλῶν εἶχον ἤδη ἐπιστρέψει εἰς τὴν πατρίον ἐστίαν, ἄλλοι δισκορπισθέντες εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου εἰδοποίησαν τοὺς φίλους αὐτῶν περὶ τῶν κατ' αὐτοὺς, ἀλλ' οὐδεμία εἰδήσις ἐφαίνετο οὐδαμῶθεν περὶ τοῦ Γορέττου, ἡ δὲ γενικὴ ἰδέα εἶχεν ἀπορραΐσθαι, ὅτι ἀναμφιβόλως ἐτάφη ὑπὸ τὰ πάγη τῆς Ἀρκτοῦ. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1815 ὁ πατήρ τῆς Ἀγγελικῆς ἤρχισε νὰ παραινῇ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ νυμφευθῇ τινὰ τῶν πλουτίων νέων τῆς Ρώμης· ἀλλ' ἡ Ἀγγελικὴ καίτοι ἤδη ἀπηλπισμένη περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς, δὲν ἠθέλησεν ὁμως οὐδόλως νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοῦτο, ὁ δὲ πατήρ αὐτῆς ὑπὲρ γῆρας ἤδη ὢν καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ πρὶν ἢ ἀποθάνῃ νυμφευμένην τὴν μονογενῆ αὐτοῦ θυγατέρα, εἶχε καταντήσῃ

εἰς τὴν ἐσχάτην ἀμηχανίαν βλέπων τὸ ἀμετάθετον τῆς 'Αγγελικῆς' ἐπὶ τέλους περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1821, ἡ 'Αγγελικὴ εἴτε ὑπήκουσεν εἰς τὴν πατρικὴν ἐπιθυμίαν, εἴτε καμρθεῖσεν ὑπὸ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, συγκατένευτε καὶ συνεζεύχθη εἰς γάμον μετὰ τοῦ Βικεντίου Περόνου, εὐγενοῦς Ρωμαιοῦ. Καὶ ὁ μὲν πατήρ τῆς 'Αγγελικῆς ἀπέθανε τρεῖς μῆνας μετὰ τὸν γάμον τοῦτον. Κατὰ δὲ τὸν 'Απρίλιον μῆνα τοῦ ἔτους 1822 ἡ σύζυγος τοῦ Βικεντίου Περόνου περιπεσοῦσα εἰς ὀξείαν νευρικήν ἀσθένειαν ἐτελεύτησεν εἰς τὰς 17 τοῦ ἰδίου μηνός.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ Γορέττος περιπεσὼν εἰς διαφόρους τύχας, μετὰ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ καταστροφὴν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων καὶ καταντήσας μέχρι τῶν ἐνδοτέρων μερῶν τῆς Σιβηρίας, μόλις ἤδυνήθη νὰ ἐπανεκάμψῃ τότε καὶ εἰσῆρχετο εἰς τὴν Ρώμην τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἡ 'Αγγελικὴ ἐκομίζετο νεκρὰ εἰς τὸν τάφον.

Ἡ θῆξ μεγαλοπρεποῦς νεκρικῆς συνοδίας ἠρέθισε τὴν περιέργειαν τοῦ Γορέττου, ὅστις ἐρωτήσας τινὰ τῶν διαβατῶν περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ προπεμπομένου νεκροῦ, ἔμαθε παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ ἀποθανοῦσα ὠνομάζετο 'Αγγελικὴ, σύζυγος τοῦ εὐγενοῦς Βικεντίου Περόνου καὶ μονογενῆς θυγάτηρ τοῦ πλουσίου 'Αντωνίου Κάλλα. Ὁ Γορέττος ἔμεινεν ἀκίνητος ὡς ὁ ἑδοιπόρος τοῦ ὁποίου τὴν ὕπαρξιν ἀπερρόρησε διὰ μιᾶς ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πετῶν κερκυνός.

'Αλλ' ἀναλαβὼν τὴν ἐνέργειαν τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ ἀπεφάσισεν νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἴδῃ ἔτι ἀπλὴ τὸ ἀντικείμενον τοῦ πολυχρονίου αὐτοῦ ἔρωτος καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὸν τελευταῖον πικρὸν ἀσπασμὸν. . . . Διευθύνθη λοιπὸν τὸ ἐσπέρας πρὸς τὸ νεκροταφεῖον καὶ συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ νεκροφύλακος κατέπεισε διὰ πολλῶν χρημάτων νὰ εἰσάξῃ αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον, ὅπου ἐφυλάττετο κατὰ τὴν συνήθειαν τὸ νεκρὸν σῶμα τῆς 'Αγγελικῆς, μέχρις οὗ παρέλθῃ ἡ διὰ τὴν ταφὴν ὑπὸ τῶν νόμων ὠρισμένη προθεσμία. καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὴν λάρνακα διὰ νὰ ἀσπασθῇ τὸ σῶμα αὐτῆς. Ὁ νεκροφύλαξ ἤνοιξε τὴν λάρνακα καὶ ὁ Γορέττος ριθθεὶς ἐπὶ τοῦ σώματος περιεπτύσσετο τὴν ἐρωμένην αὐτοῦ. . . ἄλλ' ἀπροσδοκῆτως ἠσθάνθη ὅτι τὸ σῶμα τῆς 'Αγγελικῆς διετῆρει εἰσέτι ἱκανὴν θερμότητα, αἰφνηδία δὲ κινήσεις τῶν βλεφάρων καὶ τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐβεβαίωσαν αὐτὸν, ὅτι ἡ 'Αγγελικὴ ἀναπνέει εἰσέτι. Βοηθούμενος λοιπὸν ὑπὸ τοῦ νεκροφύλακος ἐπανεφέρειν αὐτὴν εἰς τὴν ζωὴν καὶ μετεκόμισεν ἀμέσως εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Καὶ ὁ μὲν νεκροφύλαξ φοβούμενος μὴ πάθῃ, διότι ἐναντίον τῶν χρεῶν αὐτοῦ ἤνοιξε τὴν λάρνακα, καταπεισθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν παρακλήσεων καὶ δώρων τοῦ Γορέττου, θέσας ἄχυρα καὶ λίθους ἐνδον τῆς λάρνακος καὶ καρφύσας αὐτὴν ἐθαψε τὴν ἐπαύριον ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ὑποψίας. Ὁ δὲ Γορέττος ἐπιδραψιλεύσας εἰς τὴν 'Αγγελικὴν πᾶσαν πε-

ρίθαλψιν ἐπανεφέρειν αὐτὴν εἰς τὴν ζωὴν· ἀφοῦ δὲ μετὰ τινος ἡμέρας ἡ Ἀγγελικὴ ἐπανελάθεν ἐντελῶς τὴν ὑγείαν αὐτῆς, παραλαβὼν ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγκῶνα καὶ ἐπιβιθασθεὶς ἐπὶ πλοίου μετέβη εἰς Νεάπολιν, ὅπου ἐξεύχθη εἰς γάμον μετ' αὐτῆς.

Ὁ Γορέττος καὶ ἡ Ἀγγελικὴ ἔζων εὐτυχεῖς εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅτε μετὰ ἑξ ἐξ ὧν μῆνας ὁ Βικέντιος Περόνος περιηγούμενος τὴν Ἰταλίαν καὶ φθάσας εἰς Νεάπολιν, περιεπάτει μίαν πρωΐαν ἐντὸς τοῦ Βασιλικοῦ κήπου τῆς πόλεως ταύτης· αἰῶνης κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἔκ τινος τῶν δεινδρῶν τοῦ κήπου τούτου, βλέπει ἄνδρα ἔχοντα ὑπὸ τὸν βραχίονα αὐτοῦ γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἡ θεὰ καπετάραξεν ὄλας αὐτοῦ τὰς αἰσθήσεις· ἡ ἐκπληκτικὴ κραυγὴ, ἣτις διέφυγεν ἀκουσίως ἑαυτοῦ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Περόνου, ἐπέσυρε τὸ βλέμμα τῆς γυναικὸς ταύτης, προσεχούσης μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ συνοδεύοντος αὐτὴν ἀνδρός· ἀλλ' ἡ ἐπακολουθήσασα ταραχὴ τοῦ προσώπου αὐτῆς μετὰ τὴν θέαν τοῦ Περόνου, καὶ διακεκομμέναι τινὲς λέξεις, τὰς ὁποίας αὕτη ἐράνη ψιθυρίζουσα πρὸς τὸν συνοδοιπόρον αὐτῆς, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐστράφη ἐν τῷ ἅμα πρὸς τὰ ὀπίσω, ὑπερηύξησαν τὸν τρόμον καὶ τὴν ὑποψίαν τοῦ Περόνου.

Τὸ ρηθὲν ζεῦγος εἶχεν ἤδη ἱκανῶς ἀπομακρυνθῆ τοῦ κήπου, ὅτε ὁ Περόνος εἶτε ἔξ αὐτομάτου ἑρμῆς, εἶτε ἐκ συλλογισμοῦ, ἤσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ τρέξῃ κατό-

πιν· ἔστ' εὐτεν λοιπὸν τρέμων, ἐπρόρθασεν αὐτοῦς, καὶ ἐπὶ τέλους ἐβεβχιώθη ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶνε . . . ἡ ἰδία αὐτοῦ σύζυγος. Ἀμνηχανῶν καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατανοήσῃ τὴν παράδοξον ταύτην περίστασιν, ἔκρουσε τὴν θύραν τῆς οἰκίας εἰς τὴν ὁποίαν εἶδεν αὐτὴν εἰσέρχομένην. ὁ δὲ Γορέττος ἐξελθὼν διηγήθη πρὸς αὐτὴν ὅλον τὸ ἱστορικὸν τῶν διατρεξάντων καὶ ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ Ἀγγελικὴ εἶναι νόμιμος αὐτοῦ σύζυγος.

Ὁ Βικέντιος Περόνος διευθύνθη ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ κατεμήνυσε τὸν Γορέττον ὡς ἄρπαγχα τῆς συζύγου αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπῆται νὰ λάβῃ διὰ τῆς βίας τῶν νόμων. Ἡ ὑπόθεσις περαπέμφθη εἰς τὸ δικαστήριον, οἱ δὲ ἐπισημότεροι δικηγόροι τῆς Νεαπόλεως ἔλαβον μέρος εἰς τὴν παράδοξον ταύτην δίκην ἐπὶ τῆς ὁποίας ἕκαστον τῶν μερῶν ἐπροσπάθει νὰ ἐκρυσώτῃ πρὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος τὰ περὶ γαμικῶν δικαιωμάτων καὶ περὶ λύσεως τοῦ γάμου ἄρθρα τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου· διότι εἰ μὲν δικηγόροι τοῦ Βικεντίου Περόνου διέτρυφοντο ὅτι ἐντὸς τούτου νομίμου συζύγου τῆς Ἀγγελικῆς καὶ μὴ μισολαβήσαντος διαζυγίου, ὁ μετὰ τοῦ Γορέττου αὐτῆς γάμος εἶναι ἄκυρος, ὡς γενόμενος συνεστῶτος ἤδη τοῦ πρώτου γάμου, καὶ ἐπομένως ἡ Ἀγγελικὴ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς Βικέντιον Περόνον. Οἱ δὲ δικηγόροι τοῦ Ἰωτῆρ Γορέττου ἀντέτεινον ὅτι ἐπειδὴ ὁ μὲν Βικέντιος Περόνος ἔκ-
λαβὼν θανούσαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ Ἀγγελικὴν, ἔθῃ

ψεν αὐτήν, τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ταύτης διαζύγιον ἐξε-
τελέσθη· ὁ δὲ Ἰωσήφ Γορέττος εὐρών αὐτήν τεθαμμέ-
νην ἐντὸς τῆς νεκρικῆς λάρνακος καὶ ἐξαγαγὼν, ἐγεινεν
αἴτιος τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ αὕτη εἰς νέαν ζωὴν, ἐλευθέραν
παντὸς δεσμοῦ.

Τὰ δικαστήρια τῆς Νεαπόλεως ἀποροῦντα εἰς τὴν
λύσιν τοῦ νομικοῦ τούτου ζητήματος, παρέπεμψαν τὴν
ὑπόθεσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, ὅστις
δὲν ἐδίδετασε νὰ ἀπορραίσῃ, ὅτι ὁ μετὰ τοῦ Βικεντίου
Περώνου γάμος εἶχε διαλυθῇ διὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς
ταφῆς τῆς Ἀγγελικῆς καὶ ἐπομένως ἐπεκύρωσε τὸν
μετὰ τοῦ Ἰωσήφ Γορέττου γάμον αὐτῆς.

ΕΡΩΤΟΣ ΘΥΜΑ

Ὅτε κατὰ Μάιον τοῦ 1892 ἐπιτεφθῇ διὰ πρώτην φάραν
τὸ νοσοκομεῖον . . . εἰς Περυσίους, εἶχον ταραχθῇ εἰς το.οῦ-
τον βαθμὸν ἐξ ὧτων εἶδον, ὥστε ἐπιττρέπων εἰς τὴν οἰκίαν
μου ἰδέσθαι νὰ καταβάλω πολλὰς προσπάθειας ὅπως συνέλθω
εἰς ἑμαυτόν· τοσούτην ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν μοι εἶχε προξενήσῃ
ἡ θεία ἐκτοπύων δυστυχῶν ὧτων.

Ἐξ ὧτων τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ νοσηλευομένων, εἶχεν ἐπι-
σύρει τὴν προσοχήν μου εἰκοσιπενταετῆς νέος, μελαγχροινὸς μετὰ
καλῶς διατεταμένων γλυκυῶν ὀρθαλμῶν· ἡ ρίς αὐτοῦ ἦτο
εὐθεῖα καὶ κλονική, τὸ μίτωπον εὐρὺ, τὸ στόμα πνευματω-
δες, ἡ κόλῃ ὠραία καὶ καλῶς διατεταμένη, μεγάλως συμβάλ-
λουσα ἐπὶ τοῦ κάλλους του· ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶχε τόσον εὐγενῆ χα-
ρακτηριστικὰ, ὥστε εἶχεν ἐπισύρει ἐν ἐνὶ λόγῳ τὴν συμπά-
θειάν μου. Ὁ δυστυχὴς οὗτος νέος περιεπάτει ἡσυχῶς ἐντὸς
τοῦ ἐκ σιδηρῶν κιγκλίδων διχμερίσματος του.

Ὁ ἀσθενὴς αὐτὸς, μοι λέγει ὁ φύλαξ, ἰάθη σχεδὸν ἐντελῶς·
μετὰ παρέρουσιν δὲ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος θὰ ἀφίθῃ
ἐλεύθερος.

Ἀνοίξας δὲ τὴν θύραν τῶν κιγκλίδων μὲ ἀφῆεν ὅπως τὸν
πλησιάσω καὶ συνδιαλεχθῶ μετ' αὐτοῦ.

Ὁ νέος εἰς τὴν ἐμφάνισίν μου μὲ ἐχαιρέτισε διὰ κλίσεως
τῆς κεφαλῆς καὶ μοι ἔτεινε τὴν χεῖρά του· ἐγὼ ὅμως φοβηθεὶς
ὥπισθοδρόμησα βήματα τινα.

— Μὴ φοβεῖσθε, μοι λέγει, μὲ θλιβερόν ὕψος ὁ δυστυχὴς νέος, δὲν εἶμαι πλέον τρελλός, ὀλίγας μόνον ἐβδομάδας θὰ διαμείνω εἰσέτι ἐνταῦθα ὑπὸ θεραπείαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐξέρχομαι.

Καὶ οἱ ἀρρενωποὶ χαρακτηρῆς τοῦ προσώπου τοῦ Παμπον ἐξ εὐχισθησίας καὶ χαρᾶς. Τοσαύτην ἀπέπνει τὴν στιγμήν ἐκείνην χάριν, τοσαύτην εὐμένειαν, ὥστε εἶχεν ἐπισύρει τὴν συμπάθειάν μου· ἤμην δὲ περίεργος νὰ μάθω τὰ κατ' αὐτόν.

— Πῶς ὀνομάζεσθε κύριε ; τὸν ἠρώτησα.

Βαθύς στεναγμός ἐξηλθε τοῦ στήθους του· μετὰ μικρὰν δὲ στιγμήν μοι λέγει·

— Ὀνομάζομαι Ρ

— Τί ἔργον μετέρχεσθε ;

— Εἶμαι τελειόροτος, κύριε, τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῶν Πικρισίων· θὰ εἴθῃσι περίεργος νὰ μάθῃτε πῶς εὐρέθην ἐνταῦθα προσέθηκεν ὁ νέος· ἐπιτρέψτέ μοι νὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν σειρίδα ταύτην τοῦ βίου μου, πλὴν πρὸς Θεοῦ, μὴ μὲ ἐλαττώσῃτε ὡς τρελλὸν ἀκόμη ἀκούσατε λοιπὸν ταύτην. « Ἐπίστευσαι πρὸς στιγμήν εἰς τὴν ἰδανικότητα τοῦ κόσμου τούτου ! πλὴν φεῦ ! ἠπατήθην· αἱ λέξεις μὲ διαφεύγουσι τὴν στιγμήν ταύτην, ὅπως σᾶς ἐξηγηθῶ, εὐκόλως ὅμως ἐννοήσατε τὴν αἰτίαν· ἐ-τρελλάθην ἕνεκα τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐρωτικῶν περιπετειῶν. Ἠγάπησα μελανόρρυθμον γαλλίδα, ἣν συνήνησα τὸ πρῶτον εἰς τὸν κήπον τοῦ Λουξεμβούργου. Εἰσέτι βλέπω αὐτὴν χωροῦσαν διὰ τῶν ἀνθοφόρων δεινροττοιχιῶν τοῦ κήπου φέρουσιν ἰταλικὸν ψάθινον πῖλον ἀνθοστόλιστον, σιτηρόδεσμον κυκνοῦ, κεντημένον χιτῶνα, δερματίνην ζώνην περιζωσμένον· ὑπὸ τὴν ἐνδυμασίαν ταύτην διεραίνεται ἅπασα ἡ κανονικότης τοῦ θεσπε-

σίου αὐτῆς σώματος. Ὁ ποὺς αὐτῆς μικκύλος μόλις προέβχλε τὸ ἄκρον τοῦ χιτῶνος, ὑποδεικνύων τὴν κομψότητα αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ἐξ ὑπὸ κιτρίνου δέρματος ὑποδημάτων της. Ἡ νιαρὰ αὕτη κόρη ἀπέπνεεν ἥδην μὴ ὑπερβαίνουσιν τὰς δίκαια καὶ ἐπὶ ἀνοήσεις, τοσαύτη δὲ ἦτο ἡ αἴγλη τοῦ προσώπου της, ὥστε ἐν μέσῳ τῆς ἰορταζούσης φύσεως ἐρχίνατο ὡς ἐν ἐκ τῶν ἱαρινῶν θεαλγῆτρων. Ἐγενόμην συμπαθὴς πρὸς τὴν νέαν ταύτην κόρην, ὥσάν ἐγνώριζον αὐτὴν πρὸ πολλοῦ ! Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπέπτει ἀπ' ἐμοῦ ἡ χαρὰ, ἀπιστέωτη τὸ εὐχαρὶ μου μειδίαμα. Καθ' ἑκάστην μετέβαινον εἰς τὸν κήπον μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ συναντήσῃ τὸ βλέμμα μου τὸ ἰδικὸν της ! ἡ μὲν μου φιλοδοξία ἦτο νὰ τὴν γνωρίσω, νὰ δυνηθῶ νὰ θλίψω τὴν χεῖρά της· πλὴν πῶς ! νὰ τὴν πλησιάσω δὲν ἐτόλμων ἐπειδὴ συνωδεύετο ὑπὸ τῆς μητρὸς της. Νὰ τῇ ἀπευθύνω ἐπιστολήν· ἠγνόουν τὴν διεύθυνσίν της· μία καὶ μόνη ὑπελείπετο διέξοδος, νὰ ἐκλουθίσω ὅπως μάθω τὴν κατοικίαν της.

Ἡμέραν τινὰ συνήνησα αὐτὴν κατὰ τὸ σύνθημα παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς μητρὸς της, εἰς μίαν τῶν δεινροττοιχιῶν τοῦ κήπου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχε διαμείνει παρὰ τὸ σύνθημα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης καθ' ἣν ὁ ἥλιος περπατῶσας τὴν ἡμερησίαν αὐτοῦ τροχίαν εἶχε κλίνει πρὸς τὴν δύσιν αὐτοῦ ἦτον ἔκτα καὶ ἡμίσεια ὅτε ἐξεληλυῖται τοῦ κήπου ἔλκθον τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτῶν ἄγουσαν ἠκολούθησα αὐτὰς παρὰ πόδας, διόμενον εἰς τὴν ὁδὸν Gay Lussac Ἀποῦ μήτηρ καὶ κόρη ἀνῆλθον τὰς βαθυμῖδας, τρέμων ἠρώτησα τὴν θυρωρὸν τὸ ὄνομα αὐτῆς. Ὀνομάζετο Εὐθαλία. Ἐλπίως λοιπὸν χαρὰς εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου καὶ τῇ ἀπευθύνω ἐπιστολήν, ἣς ἐκράτησα ἀντίγραφον.

Καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ θυλακίου τοῦ δέσμην ἐπιστολῶν, μοὶ ἐγχειρίζει μίαν ἐξ αὐτῶν, ἐκείνην ἣν εἶχεν ἀπευθύνει πρὸς τὴν μητέρα τῆς Εὐθαλίας καὶ τῆς ὁποίας ἰδοὺ τὸ περιεχόμενον·

Σεβαστή μοι κυρία,

«Ἐπιτρέψτέ μοι νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἀγαπῶ τὴν κόρην σας, ὅτι ὁ πρὸς αὐτὴν ἔρω μου εἶναι ἡ ἀγνωτέρα ἐκτίμησις, ἣν «δύναμαι νὰ ἀποδώσω εἰς τὰς ἀρετάς της. Βιδιωθήτε, κυρία μου, ὅτι ὁ πρὸς αὐτὴν ἔρω μου εἶναι φλόξ, ἥτις μὲ κατακαίει καὶ ἥτις θὰ μὲ φονεύσῃ. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ αἰῶ ἐν διηνεκεῖ ἀγωνίᾳ, ἐὰν δὲν ἐπιθυμεῖτε λέγω, νὰ βλασφημῶμαι οἰκτρῶς, συγκατανεύσατε νὰ γίνω γαμβρὸς σας, νὰ «γίνω σύζυγος τῆς θυγατρὸς σας».

«Εὐέλπις ὅτι θέλω τύχη εὐνοϊκῆς ἀπάντησεώς σας

διατελῶ πρόθυμος

P

Ἴδοὺ ἡ ἀπάντησις ἣν ἔλαβον εἰς τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην, μοὶ λέγει ὁ νέος, ἐγχειρίζων μοι δευτέραν ἐπιστολήν, ἥς τὸ περιεχόμενον συνοψίζεται εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς·

Κύριε,

«Μεγάλως λυποῦμαι ἀναγκαζομένη νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι ἡ κόρη μου ἡρραβωνίσθη πρὸ δύο ἡδὴ μηνῶν καὶ συνεπὲς «μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν σας ταύτην»

Μεθ' ὑπολήψεως

K

Ἴδοὺ ἡ αἰτία τῆς περικοπῆς μου· ἡ σκληρὰ αὕτη ἀπάντησις εἰς τὴν τόσῃν θερμὴν ἐπιστολήν μου.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ φύλαξ μὲ παρακάλεσε νὰ ἀποσυρθῶ, βλέπων τὴν συγκίνησιν τοῦ νέου· οὕτω δὲ δὲν ἠδυνήθην νὰ μάθω περισσοτέρως λεπτομερείας τοῦ βίου του.

Θλίψας ἐπικνιλημμένως τὴν χεῖρα τοῦ ἀτυχοῦς τούτου νέου ἐνιχείρισκ αὐτῷ συγχρόνως καὶ τὸ ἐπισκεπτήριόν μου, μὲ τὴν περὶ κλητὴν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου εὐθύς ὡς ἡθιγεν ἐξέλθαι τοῦ νοσοκομείου

Δύο ἔκτοτε εἶχον περὶ ἔλθαι μῆνας· κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο εἶχον λησμονήσει τὸν ἥρωα τοῦ διηγήματός μου, ὅτε παρ' ἐλπίδα λαμβάνω προχθὲς παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν·

Ἀγαπητέ μοι κύριε,

«Διατηρῆτε εἰσέτι τὴν ἀνέμνησίν μου, ἡ μὲ διεγράψετε ἀδλοσχερῶς ἐκ τῆς μνήμης σας; ἐγὼ τοῦλάχιστον διατηρῶ αἰσέτι θερμὴν τὴν ὑμετέρην. Τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἰδεῖσθε περὶ κίμου, μοὶ περὶ τὸ θάρρος νὰ χαράξω ὅλιν τὰς γραμμάς μου ταύτας ὅπως σᾶς ἀναγγείλω τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν ὅτι ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἡδὴ ἐβδομάδος τοῦ νοσοκομείου καὶ ὅτι μέχρι τῆς χθρῆς ἤλθην ἐντελῶς ὑγιής· χθρῆς ὁμῶς μετέβην ἐκεῖ (ἐννοῶ τὸν κήπον τοῦ Λουξεμβούργου) ἐνθα «ἐκάστη πέτρα, ἕκαστον δένδρον, ἕκαστον ἄνθος, μοὶ ὑπενθύμιζον τὰς εὐδαίμονας ἡμέρας, ὅς διήλθον, ὅτι παρ' ἐλπίδα «τὸ βλέμμα μου διακρίνει ἐκείνην ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων ἀνθέων «τοῦ κήπου! ἐν μόνον αὐτῆς βλέμμα θὰ μ' ἐπαρηγόρει, θὰ «μὲ καθίστα ἰσχυρὸν ἕνα πῶς τὴν πικρίαν τῆς ἐγκαταλείψω, «ὅπως καταπνίξω τὸ αἰσθημα τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτός μου

«πλὴν φεῦ! ἡ καρδία της φαίνεται νὰ εἶναι σκληρά, σκληρο-
«τέρα βράχου, διότι ὑπερηφάνως κομπάζουσα παρὰ τὸ πλευρὸν
«γέροντος πλουσίου δὲν μὲ ἡξίωσεν οὐδενὸς βλέμματος. Δὲν
«δύναμαι, φίλτατε μοι, νὰ ἀνθέξω ἐπὶ πλέον, ἀπεφάσισα νὰ
«θέσω τέρμα εἰς τὴν ζωὴν μου καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀναγινώ-
«σκετε τὰς γραμμὰς μου ταύτας δὲν ὀφίσταμαι πλέον μεταξὺ
«τῶν ζώντων».

Εὐδαιμονεῖτε

Ὁ ἀτυχὴς ὑμῶν φίλος

P

Τὴν ἐπαύριον πληθὺς φίλων πλήρως συγκινήσεις συνώδευον
τὸ ἀτυχὲς τεῦτο τοῦ παιδὸς τῆς Ἀφροδίτης θῦμα εἰς τὴν τε-
λευταίαν αὐτοῦ κατοικίαν.

Ἡ Εὐθαλία ἐπὶ τῆς ὁποίας τόσας εἶχεν ἐναποθέσει γλυκείας
ἐλπίδας οὐδόλως συνεταράχθη ἐκ τῆς εἰδήσεως ταύτης.

ὑπὸ Π. Ν. Διβάρη.

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

→=O=←

Ὁ πάπας Ἀλέξανδρος δ' Γ'. ἀποκηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ
Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ Βαρβαρόσσα, ἦτοι τοῦ
Πυρροῦ, καὶ καταδιωκόμενος ὑπ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν
Ἰταλίαν, κατέφυγεν ὑπὸ τὴν σκέπην καὶ προστασίαν
τῆς Βενετικῆς δημοκρατίας ἐν ἔτει 1176, ἐκ τῆς ὁποί-
ας λαβὼν βοήθειαν κατετρόπωσε καὶ κατέβαλε τὸν ἐχ-
θρὸν αὐτοῦ. Ὁ Πάπας λοιπὸν εὐγνωμονῶν τοὺς Βενε-
τοὺς ἐχάρισεν εἰς τὴν Δοῦκα τῆς δημοκρατίας διάφερα
ἡγεμονικά δικαιώματα καὶ προνόμια, μεταξὺ δὲ τῶν
ἄλλων ἀνεχείρισεν εἰς αὐτὸν καὶ χρυσοῦν δακτυλίδιον
λέγων πρὸς αὐτόν, «λάβε τοῦτο παρ' ἐμοῦ ὡς σύμβο-
λον τῆς ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης κυριαρχίας σου,
μεθ' ἧς νημφεύου κατ' ἔτος σὺ καὶ οἱ διάδοχοί σου,
διὰ νὰ μάθωσιν αἱ ἐπερχόμεναι γενεαί, ὅτι ἡ θάλασσα
αὕτη ἀνήκει εἰς μόνους ὑμᾶς, οἵτινες ἐπ' αὐτῆς ἐνική-
σατε, καὶ ὅτι αὕτῃ ὀρεῖλη νὰ ὑποτάσσητε ἐξ ὀλοκλή-
ρου εἰς τὰς θελήσεις ὑμῶν, ὡς ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἴδιον ἄν-
δρα.»

Οἱ δὲ Βενετοὶ σχολιάσαντες καὶ ἐξηγήσαντες τὰς
φιλόφρονας ταύτας ἐκφράσεις κατὰ τὰ πολιτικά αὐτῶν
συμφέροντα καὶ τὴν ὑπέριμετρον φιλοδοξίαν, παρήγαγον
ἐξ αὐτῶν τὸ ἐξαιρετικὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἁ-

ποκλειστικῆς κυριαρχίας τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, τὴν ὁποίαν αὐτοῦ ἐσφετερίσθησαν καὶ οἰκαιοποιήθησαν μετονομάσαντες Βενετικὸν κόλπον, ἀπαγορεύσαντες δὲ ἐπ' αὐτῆς θαλασπολοῖαν εἰς τὰ ξένα πολεμικὰ πλοῖα, καὶ ἐπιβάλλοντες Βαρυτάτους δεσμούς εἰς τὰ ἐπ' αὐτῆς πλέοντα ἐμπορικά.

Ἄν καὶ οἱ μὲν παρὰ τὴν Ἀδριατικὴν οἰκοῦντες λαοὶ κατεκραύγασαν κατὰ τοῦ καρανόμου τούτου σφετερισμοῦ, οἱ δὲ διαδεχθέντες τὸν Πάπα Ἀλέξανδρον διημαρτερήθησαν κατὰ τῆς παρεξηγήσεως, τὴν ὁποίαν οἱ Βενετοὶ ἔκαμαν ἐπὶ τῶν ἀπλῶς φιλορρονητηκῶν λέξεων τοῦ προκατόχου αὐτῶν, ὁ Πάππας Παῦλος ὁ Δ', ἐγραψε «δὲν ἐννοῶ, πόθεν οἱ Βενετοὶ δισχυρίζοντο, ὅτι εἶναι κυρίαρχοι τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, ἐν ᾧ ἐγὼ οὐδέποτε ἔπαυσα γράφων ρητῶς εἰς τὰ ἐμὰ διατάγματα ἢ Ἀδριατικὴ ἡμῶν θάλασσα.» εἰς μάτην ὅμως ταῦτα πάντα, διότι οὐ μόνον οὐδόλως προσεῖχον εἰς αὐτὰ οἱ Βενετοὶ, ἀλλὰ καὶ καθ' ἑκάστον ἔτος μέχρι τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὁ Δοῦξ ἐπανελαμβάνε τὸν συμβολικὸν τοῦτον γάμον μετὰ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, ἐπαγρυπνῶν καὶ προσέχων αὐτὴν αὐστηρῶς ὥς ὁ ζηλοτυπώτατος τῶν συζύγων.

Ἡ ἐπέτειος αὕτη ἑορτὴ ὑπῆρχεν ἡ λαμπροτέρα τῶν λοιπῶν ἐθνικῶν ἑορτῶν τῆς Βενετίας· ἐτελεῖτο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως καθ' ἣν οἱ Βενετοὶ εἶχον καταστρέφει τὸν στόλον τοῦ Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου

ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐτελεῖτο ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁσάκις ἡ μελόνημρος, τεταραγμένη ὑπὸ τρικυμιῶν, δὲν εὐρίσκετο εἰς διαθέσιν γάμου, ἀνέβαλλον τὴν ἡμέραν ἀπὸ Κυριακῆν εἰς Κυριακὴν μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ πάλιν ἐκ τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως οὗ τέλος ὁ οὐρανὸς ἐφαίνετο ἀνέφελος καὶ εὐδιος, ἢ δὲ θάλασσα γαληνιαία, καὶ τότε ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Βενετίας πλήρεις χαρᾶς καὶ ὑπερηφανεῖας ἐξήρχοντο διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ταύτην ἑορτὴν, ἣτις ἐπανηγυρίζετο κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ἐπὶ μὲν τῶν κωδωνοστασίων ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Βενετίας ἐκυμᾶτιζεν ἡ σημαία τοῦ πτερωτοῦ λέοντος, ἐπὶ δὲ τῆς ἄκρας τριῶν μεγάλων ἱστῶν, ἐστημένων ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀγίου Μάρκου, αἱ κυριευθεῖσαι τρεῖς σημαῖαι τοῦ Φρειδερίκου. Ὁ δὲ Βουκένταυρος, ἐκχόμενος ἐκ τοῦ ὀπλοφυλακίου, ἐφέρετο πρὸς τὸν Δοῦκα μετὰ τῶν χειροκροτήσεων καὶ κραυγῶν τοῦ ἐπευφημοῦντος πλήθους, κρότου τῶν τηλεβόλων, καὶ τοῦ ἤχου τῶν ἀπείρων ἐκκλησιαστικῶν κωδῶνων.

Ὁ Βουκένταυρος ἡ γαμήλιος ἄμαξα τοῦ Δουκῆς, ἦτον, εἶδος τριήρεως, ἐχούσης δύο καταστρώματα ἄνευ ὅμως ἱστῶν καὶ ἱστιῶν, καὶ οὔσης κατὰ μὲν τὸ μῆκος ἑκατὸν ἐπτὰ Γαλλικῶν ποδῶν, κατὰ δὲ τὸ πλάτος εἰκοσι δύο· καὶ τὸ μὲν κάτω κατάστρωμα εἶχε καθίσματα διὰ πενήκοντα καὶ δύο κωπηλάτας, τὸ δὲ ἄνω ἐστέγα-

ζεν ἀπὸ πρύμνης ἕως πρῶρης θόλος κεκοσμημένος μὲν δι' ἐξαιρέτων ἀναγλύτων καὶ λαμπρῶν κατόπτρων, κεχρυσωμένος δὲ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐστρωμένος διὰ μεταξοχρόου ὑφάσματος. τρεῖς δὲ σειραὶ θαυμασίων ἀγαλμάτων, ἐστημέναι αἱ μὲν δύο εἰς τὰς δύο πλευρὰς τοῦ πλοίου, ἡ δὲ τρίτῃ παράλληλος μετοξὺ τούτων κατὰ τὸ μέσον, ὑπεστήριζον τὸν θόλον τοῦτον καὶ διήρουν τὸ κατὰστρωμα εἰς δύο μεγαλοπρεπεῖς καταδομάς, ἐν αἷς ἦσαν τεταγμένα τὰ καθίσματα τῶν Πατρικίων· κατὰ δὲ τὴν ἄκραν τῆς τριήρεως πρὸς τὴν πρύμνην, ἐνούμεναι αἱ δύο αὗται προμήκεις κατατομοὶ ἐσχημάτιζον λαμπρὰν αἶθουσαν ἐν σχήματι ἡμικυκλίου, κατὰ τὸ κέντρον τῆς ὁποίας ἐμελλε νὰ καθίσῃ ὁ Δοῦξ περιεστοιχισμένους ὑπὸ τῶν Μεγιστάνων αὐτοῦ καὶ τῶν ξένων πρέσβειων· ἐπὶ δὲ τῆς πρῶρης ἐφαίνετο ὁ χρυσοῦς πτερωτὸς λέων, ἡ ἐρυθρὰ σημαία τοῦ Ἀγίου Μάρκου, αἱ δὲ ἄλλαι ἑτεραι σημαῖαι τῆς δημοκρατίας καὶ πλήθους σαλπικτῶν καὶ μουσικῶν.

Ὁ Δοῦξ τῆς Βενετίας, ἐνδεδυμένος μεγαλοπρεπῶς, καὶ φέρων διάδημα ἐπὶ κεφαλῆς, ἐκάθιζεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πομπῶδους αὐτοῦ συνοδίας, ὁ δὲ διευθυντὴς τοῦ ὀπλοφυλακίου, ἐκτελῶν τὰ τοῦ κυβερνήτου χρέη, διηύθυνε τὸ πηδάλιον καὶ ὁ Βουκένταυρος ἐκινεῖτο ρυμουλκούμενος ὑπὸ ἀναριθμήτων ἐφορκίων, καὶ συνοδευόμενος ὑφ' ὀλῶν τῶν λέμβων, ἀκατίων, πλοισαρίων καὶ σκατῶν τῆς Βενετίας· προχωρῶν δὲ μετὰ μεγαλοπρεποῦς βραδύτη-

τος καὶ μετὰ τῶν συγκεχυμένων ἤχων τῶν τηλεβόλων, κωδῶνων καὶ μουσικῶν ὀργάνων, ἡγκυροβόλλει εἰς τι ὠρισμένον μέρος παρὰ τὸ στόμα τοῦ λιμένος τῆς πόλεως, ἡ δὲ τελετὴ τοῦ γάμου ἤρχετο ὡς ἀκολουθῶς. Μετὰ τινος θρησκευτικῆς ἱεροπραξίας καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἄσματος, ὁ Πατριάρχης τῆς Βενετίας ἠυλόγει καὶ ἡγίαζε τὴν θάλασσαν. Ὁ δὲ Δοῦξ ἀνιστάμενος καὶ λαμβάνων παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν τελετῶν χρυσοῦν δακτυλίδιον ἄρραβῶνος, ἔρριπτεν αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν λέγων, « Ἡμετέρα θάλασσα Ἀδριατικὴ ! σὲ νυμνεύομαι πρὸς ἐνδειξιν τῆς ἀληθοῦς κυριαρχίας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐπὶ σοῦ », καὶ περὶ τῆς αἱ μουσικαὶ ἐψαλλον τὸν ἀκατάληπτον ὕμνον τοῦ Ὑμεναίου τῆς Ἀδριατικῆς. Τὰ τηλεβόλα ἐδιπλάσιαζον τοὺς κρότους, ὁ δὲ λαὸς τὰς κραυγὰς καὶ τὰς ἐπευφημίας, πανταχόθεν δὲ ἔρριπτον εἰς τὴν θάλασσαν ἄνθη καὶ φυτὰ εὐώδη πρὸς πλέξιμον, ὡς ἔλεγον τῶν νυμφικῶν στεφάνων.

Ὁ Βουκένταυρος ἐπανεῖρε τὴν ἐπιβεβηκυῖαν ἐπ' αὐτοῦ λαμπρὰν συνοδίαν εἰς μίαν τῶν ἐκκλησιῶν, ὅπου ἐψάλλετο ὑπὸ τοῦ πατριάρχου τῆς Βενετίας μεγαλοπρεπῆς λειτουργία. Χοροὶ δὲ καὶ θέατρα, καὶ ἵπποδρόμια καὶ συναγωνισμοὶ λέμβων, καὶ διανομαὶ τροφῶν καὶ χρημάτων εἰς τὸν λαόν καὶ φωτοχυσίαι, καὶ ἐπὶ τέλους πολυτελέστατον συμπόσιον ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τοῦ Δουκὸς, καὶ παντὸς εἶδους εὐθυμίας καὶ διασκέδασεις διήρκουν μέχρι τῆς ἐσπέρας. Ὁ Βουκένταυρος ἔ-

μείνεν ἐκτεθειμένος ἐπὶ τινας ἡμέρας εἰς τὰ ὄμματα τοῦ περιέργου λαοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα εἴλκυν αὐτὸν πάλιν εἰς τὸ ὀπλουλάκιον.

Ἀλλὰ μολονότι πρὸ πολλοῦ οἱ παράδοξοι οὗτοι σύζυγοι εἶχον διαζευχθῆ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἑαυτῆς σύζυγον ἀπιστίαν τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἡ ἀλλόκοτος ὁμως καὶ κατὰ φαντασίαν αὕτη τοῦ γάμου τελετὴ ἐπανηγυρίζετο εἰσέτι, καὶ τελευταῖος Δοῦξ τῆς Βενετίας ὁ Λουδοβίκος Μανίνης, ἐξηκολούθει ἀκόμει μέχρι τοῦ ἔτους 1757 νὰ ἀναγγέλῃ πρὸς τοὺς ξένους πρέσβεις κατὰ τὴν παραδεδιγμένην ἐθιμοταξίαν τῶν Δουκῶν τῆς Βενετίας, τὴν ἐπὶ ταύτην τῆς συζύγου αὐτοῦ κυριαρχίαν. Ἀλλὰ δὲν εἶχον παρέλθει ὀλίγοι μῆνες ἀπὸ ταύτης τῆς πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀγγελίας καὶ ἡ Ἀδριατικὴ θάλασσα ἔμεινε χήρα, ἀπαλλαγεῖσα διὰ παντός, τοῦ ζηλοτύπου αὐτῆς συζύγου.

ΕΡΩΣ ΦΘΙΣΙΚΟΥ

Μάτην ζητεῖ ὁ κύπτων κλῶν τὸ θάλαρος τοῦ ἡλίου
δι' ἀνθέων εὐώδων τὰς παρακλήσεις στέλλων,
τὸ στέλεχος τὸ προσβληθὲν ὑπὸ λιβὸς ἀγρίου
δὲν δίδ' εἰς τὸν θαλλὸν ζωὴν καὶ ἀφαιρεῖ τὸ μέλλον.

Οὕτως εἰς στήθιν νοερά ὁ ἔρως μάτην θάλλει,
ἀφοῦ ὁ Φοῖβος τῆς ζωῆς προώρως δύνων, κλίνει.
Ὅταν νοσήσῃ ἡ θερμὴ καρδίᾳ καὶ δὲν πάλλει
τῶν αἰσθημάτων γίνεται καὶ πόθων ψυχρὰ κλίνει.

Ἐρᾶται καὶ ὁ φθισικὸς ! Ἀλλὰ τί χρησιμεύει
πτερῶν ταῶνος ὄρμαθος εἰς πληγωμένον κύκνον,
χωλὸς καὶ ἄχειρ τὴν ζωὴν βουκέφαλον ἱππεύει
καὶ πνίγεται ὁ ἔρως του ἀκόμει εἰς τὸ λίκνον.

Ὁ ἔρως εἰς τὸν φθισικὸν εἶναι γλυκὺ φορτίον,
κισσὸς περιπλεκόμενος εἰς δένδρον τεθλασμένον,
τῆς χρυσαλλίδος πτέρυγες εἰς ἀσθενὲς στρουθίον
εἰς ἔλη στέλεχος δρυὸς σαπρὰ πεφυτευμένος !

Εἰπέ μ' εἰς καταρρέουσιν οἰκίαν ὑπὸ δίνης
τί ὠφελεῖ δέτωμα σεμνὸν τοῦ Παρθενῶνος ;
θὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς τῶν ἐρειπίων κλίνης,
συνθλῶσα τὸ δέτωμα τὸ προστεθὲν συγχρόνως.

.

Ἄλλ' ὅχι ! εἶναι χρήσιμος εἰς φθισικὸν ὁ ἔρως
 εἶν' ἀρμονία κύκνειος ὥδῃ ἀθανασίας
 εἶν' εὐωδία πίπτοντος ἰάσμου παρακαίρως,
 καὶ δίδ' εἰς τὴν διδράσκουσαν ψυχὴν του βακτηρίας.

Εἶναι γλυκὺν ὁ ἐκψυχῶν νὰ βλέπῃ εἰς τὴν κλίνην
 σεμνὴν παρθένον, ἄγγελον, θρηνοῦντα τὴν θανήν του,
 καὶ βλέπῃ εὐχρουν ἱριδα εἰς τῆς ψυχῆς τὴν δίνην,
 τὴν λύκην ἀνατέλλουσιν εἰς τὴν ψυχρὰν στρω-
 μὴν του.

Τ. Ἀμπελῆ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Νέος τις ἐκ Παρισίων, ἀπερχόμενος εἰς Ἀμστελ-
 δαμον, εἶδεν μεγαλοπρεπεστάτην οἰκίαν κειμένην πρὸ
 τῆς πόλεως καὶ ἠρώτησεν Ὀλλανδὸν τινὰ συνεπιβάτην
 αὐτοῦ, εἰς ποῖον ἀνήκει ἡ λαμπρὰ αὕτη οἰκία· ὁ δὲ
 Ὀλλανδὸς μὴ γνωρίζων τὴν γαλλικὴν ἀπήντησε πρὸς
 αὐτὸν λέγων εἰς ὀλλανδικὴν γλῶσσαν «καν-ιχ-φερστάαν»
 ἤτοι δὲν σὲ καταλαμβάνω· ἀλλ' ὁ γάλλος ἐκλαβὼν τὴν
 ἀπάντησιν ὡς τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς οἰκίας, περὶ
 τῆς ὁποίας ἠρώτα. Αἱ ! ἐπανελάβεν, ἡ οἰκία αὕτη εἶναι
 τοῦ κυρίου Καν-ιχ-φερστάαν· ἤκουσα πολλάκις νὰ δι-
 λῶσιν ἐν Παρισίοις περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς καὶ

περὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ οἰκίας, καὶ ἀληθῶς
 εἶναι ἀξιοθαύμαστον τόσον ἡ οἰκοδομὴ, ὅσον καὶ ὁ πρὸ
 αὐτῆς κήπος· δὲν εἶδόν ποτε ὠραιότεραν οἰκίαν ἐπὶ τῆς
 ζωῆς μου, καὶ ὁ κύριος Καν-ιχ-φερστάαν εἶναι εὐτυχὴς
 ἔχων τοιαύτην οἰκίαν· φίλος μου τις εἰς τὴν Γαλλίαν
 ἔχει παρομοίαν τινὰ οἰκίαν ἐπὶ τῆς δχθῆς τοῦ ποταμοῦ
 Σκῶνος τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος θαυμάζει, ἀλλὰ τὸ
 κατ' ἐμὲ ἤθελα προτιμήσει τὴν τοῦ κυρίου Καν-ιχ-φερ-
 στάαν. Ἐπρόσθεσεν δὲ καὶ πολλὰς ἄλλας τοιαύτας
 διηγήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Ὀλλανδὸς μὴ ἐννοῶν τὴν
 γλῶσσαν οὐδὲν ἀπήντησεν.

Φθάσας δὲ ὁ νέος Γάλλος εἰς Ἀμστελδόδαμον καὶ
 ἰδὼν ὠραίαν τινὰ γυναῖκα περιπατοῦσαν ἐπὶ τῆς πλα-
 τείας τῆς πόλεως, ἠρώτητέ τινὰ τῶν διαβιτῶν πῶς
 ὀνομάζεται ἡ γυνὴ αὕτη, ἀλλ' ὁ διαβιτῆς μὴ ἐννοῶν
 τὴν γλῶσσαν τοῦ Γάλλου, ἀπήντησεν ὁμοίως «καν-ιχ-
 φερστάαν» (δὲν σὲ καταλαμβάνω)· αἱ ! εἶπεν ὁ Γάλλος,
 ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι σύζυγος τοῦ κυρίου Καν-ιχ-φερστάαν
 ἰδιοκτήτου ἐκείνης τῆς πρὸ τῆς πόλεως ὠραίας οἰκίας,
 πόσον ἀξιοζήλευτος εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχων τοιαύ-
 τὴν λαμπρὰν οἰκίαν καὶ τόσον ὠραίαν σύζυγον. Προ-
 χωρήσας δὲ τινὰ βήματα εἶδε τὴν στρατιωτικὴν μου-
 σικὴν παιανίζουσαν πρὸ τῆς θύρας ἐνὸς πολίτου, ὅστις
 εἶχε κερδήσει εἰς τὸ λαχεῖον μεγάλην τινὰ ποσότητα
 χρημάτων. Πῶς ὀνομάζεται; ἠρώτησεν ὁ Γάλλος τινὰ
 τῶν παρόντων, ὁ κερδήσας τὴν μεγάλην ταύτην χρη-

ματικήν ποσότητα ; Καν-ιχ-φερστάαν (δὲν σὲ κατ-
λαμβάνω) ἀπήντησεν ὁ Ὁλλανδὸς μὴ ἐννοῶν τὴν γλῶσ-
σαν αὐτοῦ· πόσον εἶναι μακάριος, ἔκραξεν ὁ νεανίσκος
Γάλλος, ὁ κύριος οὗτος Κανιχφερστάαν, διότι ἐνῶ εἶναι
κύριος τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκεῖνης οἰκίας, ἔχει τοσο-
τον ὠραίαν σύζυγον, κερδαίνει πρὸς τοῦτοις καὶ εἰς τὸ
λαχεῖον τοσαύτην ποσότητα χρημάτων, τῷ ὄντι ὑπάρ-
χουσιν εἰς τὸν κόσμον ἄνθρωποι τῶν ὁποίων ἡ εὐτυχία
εἶναι ἀκατανόητος. Καὶ ταῦτα μονολογῶν ἀπῆλθεν εἰς
τὸ κατάλυμα αὐτοῦ.

Τὴν δὲ ἐπαύριον ἐξελθὼν καὶ ἀπαντήσας νεκρὸν προ-
πεμπόμενον εἰς τὸν τάφον, ἠρώτησε πῶς ὀνομάζεται ὁ
ἀποθανών· Καν-ιχ-φερστάαν, ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν
ὁμοίως· ἂ! ἔκραξεν ὁ Γάλλος νεανίσκος, ὁ δυστυχὴς
Κανιχφερστάαν! προέβλεπον τῷ ὄντι, ὅτι ἡ
εὐτυχία αὐτοῦ φθάσασα εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν, δὲν
ἠδύνατο νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ! τοιαύτη εἶναι
ἡ τύχη τῶν θνητῶν! καὶ ἐπιστρέψας εἰς τὸ
κατάλυμα αὐτοῦ συνέταξεν ἐκτεταμένην διατριβὴν περὶ
τοῦ ἁώρου θανάτου τοῦ εὐτυχοῦς Κανιχφερστάαν καὶ
περὶ τῆς ματαιότητος καὶ τοῦ ἐπισφαλοῦς τῆς ἀνθρω-
πίνης εὐδαιμονίας, τὴν ὁποίαν καὶ ἐδημοσίευσεν διὰ
τοῦ τύπου.

Ο ΕΚ ΠΕΙΝΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΑΦΝΗΦΟΡΟΥ

(Διήγημα ἱστορικὸν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Τὸ ἐπόμενον γεγονὸς δὲν ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν
φαντασιωδῶν μυθιστορικῶν πλασμάτων, ἀλλ' εἰς θλι-
βεράν πραγματικότητα, συμβάν πρὸ εἴκοσι πέντε μόλις
ἔτων καὶ μάλιστα οὐχὶ ἐν ἀπωτάτῃ τινὶ ἐρήμῳ ἀφρι-
κανικῆς χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῆς Εὐρώπης
ἐν Βερολίνῳ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1874, πλούσιος ἄστος τῆς πρωσ-
σικῆς πρωτεύουσας ποθὼν νὰ προσενέγκῃ συμβουλήν
τινα εἰς ἀνάπτυξιν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν, ἔ-
πραξεν ὅ,τι συνήθως οἱ φιλόμουσοι τῶν ζαπλούτων ἐν
ὁμοίαις περιπτώσεισι πράττουσι, συνέστησε δηλονότι
διαγωνίσματα, ὁρίσας τὰ ἐξῆς ἔπαθλα, ἥτοι 140 τά-
ληρα ὡς γέρας τῷ συγγράψκντι τὸ ἄριστον ὑπόμνημα
ἐκ τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας, ἰσάριθμα δὲ ποσὰ ὥρισε
τοῖς συντάξουσιν ὑπόμνηματὰ περὶ ἀστρονομίας, περὶ
γεωλογίας περὶ ποιήσεως καὶ περὶ μεταρρυθτικῆς· ἕτερον
γέρας ἐκ 385 ταλλήρων προσηνέχθη τῷ συντάξοντι τὸ
ἄριστον ποίημα, ἥτοι ἐν ὅλῳ ἑπτὰ διαγωνίσματα.

Ἐπιτροπὴ ἐλλανοδικῶν συγκροτηθεῖσα ἐκ καθηγη-
τῶν τῶν διαφόρων γερμανικῶν πανεπιστημίων ὠρίσθη
ἵνα κρίνῃ τὰ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἀποσταλέντα πονή-

ματα καὶ ἀπονείμῃ τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς δαφνηφόρους.

Τὰ ἀποσταλέντα πονήματα ἦσαν πολυάριθμα καὶ ὁ διαγωνισμὸς ἐγένετο κατὰ τὸν συνήθη καὶ γνωστὸν τρόπον, ἥτοι ἕκαστος συγγραφεὺς εἶχε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνσφράγιστον ἐντὸς δελτίου, ἐφ' οὗ ἦν ἐπιγεγραμμένον ρητὸν τι εἰκονικὸν ὄνομα, τὸ αὐτὸ δὲ ἐφέρετο καὶ ἐπὶ τοῦ χειρογράφου, ἵνα μετὰ ταῦτα ἀποδειχθῇ ἡ ταύτης τοῦ συντάκτου ἑκάστου βραβευομένου πονήματος.

Ἡ κρίσιμος ὥρα ἐπῆλθεν· ἐν μέσῳ συρροῆς ἐκλεκτοῦ κόσμου ἀνεγνώσθη τῶν ἑλλανοδικῶν ἡ ἔκθεσις καὶ ἤρξατο ἡ ἀποσφράγισις τῶν δελτίων.

Τὸ βραβεῖον τῆς μεταφυσικῆς ἀπενεμήθη τῷ Μᾶξ Μάρκμαν.

Ἀπαγγεληθέντος τοῦ ὀνόματος τούτου, ἠγέρθη ἐκ τοῦ κύκλου τῶν πρεστώτων νεανίας ἀδληχρὸς, κάτωχρος, πολιὸς σχεδὸν τὴν κόμην, ρακενδύτης, τὸν οἶκτον ἑκάστου προκαλῶν διὰ τῆς ταλαίνης αὐτοῦ μορφῆς καὶ ἀθλίας περιβολῆς. Προχωρεῖ βραδέως κοπιωδῶς πρὸς τὸν ὀκρίβαντα τῶν ἑλλανοδικῶν. Ρίγος συγκινήσεως κατέλαβε τοὺς θεατὰς, ὧν τὰ βλέμματα ἐν μέσῳ βαθυτάτης καὶ θλιβερᾶς σιγῆς παρηκολούθουν τὸν ὀλυμπιονίκην. Ἀλλὰ, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ προεδρεύων ἐνεχείριζεν αὐτῷ τὴν δάφνην, ἡ αἴθουσα τοῦ ἀκροατηρίου, ὡς ὑπόνομος πυρίτιδος εἰς ἣν μετεδόθη σπινθήρ, ἐπχτάγησε καὶ ἐσείσθη ἐκ τῶν θορυβωδεστάτων καὶ παρατιταμένων χειροκροτήσεων, τὴν δὲ νεκρικὴν σιγὴν δι-

εδέξατο ἐνθουσιασμὸς καὶ ἐπευρημίαι. Ὁ νεαρὸς καὶ πτωχὸς ὀλυμπιονίκης, τεθορυβημένος, φλογερὰς ἔχων τὰς παρειὰς ἐπκνήλθεν αἰδήμων εἰς τὴν θέτιν αὐτοῦ.

Ἐπέρχεται μετὰ ταῦτα δεῦτερον διαγώνισμα, τὸ τῆς ἀστρονομίας, καὶ ὁ γραμματεὺς, ἀποσφραγίζων τὸ δελτίον, ἐκφωνεῖ τὸ ὄνομα τοῦ ... Μᾶξ Μάρκμαν· τὸ ἀκροατήριον ἐκπλήττεται καὶ χειροκροτεῖ αὖθις ἐνθουσιωδῶς.

Ἀποσφραγίζονται εἴτα τὰ δελτία τῶν διαγωνισμάτων τῆς γεωλογίας, τῆς ποιήσεως, τῆς ἱστορίας, καὶ ἐν ἑκάστῳ ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα Μᾶξ Μάρκμαν.

Ἡ συγκίνησις, ὁ ἐνθουσιασμὸς, ἡ ἐκπληξις, κατεκυρίευσαν οὐ μόνον τοῦ ἀκροατηρίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑλλανοδικῶν. Ζήτω ὁ Μάρκμαν! ἀνεκραύγασαν ἐν σώματι οἱ πρεστώτες, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, παῖδες καὶ γέροντες! καὶ δάκρυα χαρᾶς ἔρρεον ἐπὶ πάσης παρειᾶς.

Ὁ νεαρὸς Μάρκμαν προτέκλινεν εὐχαριστῶν κατὰ πᾶσαν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀναρώνησιν· ἀλλ' ἦν τὴν ὄψιν σκυθρωπότητος· οὐδεμία ἐνδειξις χαρᾶς ἢ μειδιάματος ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἑκάστοτε δὲ προσερχόμενος εἰς τὸν ὀκρίβαντα ἵνα λάβῃ τὴν δάφνην καὶ τὸ γέρας ἐδείκνυε καὶ ἄκων ἐπίτατιν τῆς κοπώσεως ὅρ' ἧς κατείχετο. Ἀφ' ἐτέρου ἡ ὁμήγυρις, παρὰ τὰς χειροκροτήσεις αὐτῆς τὰς ἐνθουσιώδεις, ἐνεργεῖτο προφανῶς ὀδυνηροῦ τινος συναισθήματος· ἐρχίνοτο ἐπιθυμοῦσα νὰ πνηγυρίσῃ ἀνυψοῦτα ἐν θριάμβῳ τὸν ἐκ-

τακτον τοῦτον ἤρωα, ἀλλὰ ταῦτοχρόνως ἐραίνετο μὴ τολμῶσα νὰ θίξῃ αὐτόν.

Δύο διαγωνίσματα ἐλείποντο προσέτι νὰ κριθῶσιν, ἤτοι τὸ ἄριστον μυθιστόρημα καὶ τὸ ἄριστον ποίημα.

Πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἀτενίζουσι πρὸς τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποσφραγίζοντα τὰ δελτία.

— Μὰξ Μάρκμαν ! Μὰξ Μάρκμαν ! ἀναφωνεῖ δις ἑξαλλος ὁ γραμματεὺς.

Τὸ βραβευθὲν ποίημα ἐπιγράφεται : 'Ο διδάσκαλος τοῦ χωρίου. Εἰς τῶν ἑλλανοδικῶν δ κ. Berthold Auerbach, ἐδήλωσεν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ ὅτι ἐν τοῖς ποιήμασιν, ὅσα ποτὲ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ ἀνέγνω, τὸ προκείμενον ἦν ἐν τῶν χαριεστέρων καὶ καλλιτεχνικωτέρων, ὁ ἑπαῖνος δ' οὗτος ἤθελε βεβαίως καταστήσει ὑπερήφανον πάντα ἄλλον ποιητὴν πλὴν τοῦ ἐν λόγῳ νεανίου.

Ὁ Μάρκμαν προσῆλθε τὸ τελευταῖον ἵνα λάβῃ τὸ μετὰ τοσοῦτῳ θερμῶν ἐγκωμίων ἀπονεμόμενον αὐτῷ γέρας, ἀλλ' ἦν πολλῶ ὠχρότερος ἢ πρότερον καὶ μόλις ἠδύνατο νὰ βηματίσῃ.

Φθὰς πρὸ τοῦ ὀκρίδαντος ἔλαβε μηχανικῶς πῶς τὸ ἐγχειριζόμενον αὐτῷ ἐπαθλον καὶ ἔπεσε τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀναίσθητος, λιπόθυμος. . . .

Πάντες ἔσπευσαν πρὸς βοήθειαν τοῦ ἀτυχοῦς νεανίου, ἐν μετὰ πολλῆς προφυλάξεως μετεκδύμισαν εἰς παρακείμενον δωμάτιον· προσέδραμον πάραυτα ἰατροί,

οἵτινες διὰ δραστηρίων μέσων κατῴρθωσαν νὰ τὸν ζωογονήσωσι, ἀλλὰ δι' ὀλίγας μόνον ὥρας.

Μετὰ τέσσαρας ὥρας ὁ Μὰξ Μάρκμαν ἀπεβίου.

Κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη λιποθυμία προξενηθεῖσα ἐκ συγκινήσεως· ἀλλ' ἀπεδείχθη μετὰ ταῦτα ὅτι μακρὰ ἔτη δυστυχίας καὶ στερήσεων καὶ ἐπίπονος μελέτη καὶ ἀγρυπνία μετὰ στομάχου ἀείποτε κενοῦ κατηνάλωσαν τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ ἑκτακτον μεγαλοφυΐαν πρωτίμως ὑπισχνουμένου τάλανος νεανίου· ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἔμεινε μικρά τις ἀμυδρά καὶ ἡμίσβεστος φλόξ, πνοῆς δὲ ἐλαφρᾶς πνευσάσης ἀπεσβέσθη τέλειον !

Ὁ Μὰξ Μάρκμαν, ὁ νικητὴς ἑπτὰ διαγωνισμάτων, ἀπέθανε κατὰ γράμμα ἐκ πείνης !

(Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ ὁ Κόσμος).

ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ

Ἵς τὸ φιλῇ γὰρ νὰ βρῇς ἂν θελήσης
τὴν ἐλπίδα 'ποῦ κάκου ζητᾷς,
Μαῦρα μάτια ποτὲ μὴ φιλήσης,
Μαῦρα μάτια ποτὲ μὴ φιλᾷς.

Μέσ' τῆς θάλασσας κύττα τὰ βᾶθν,
Μέσ' τοῦ πέλαγος ἔδς τὴν ἐρμιά,
Μὰ μὴ στρέψης γὰρ νὰ ἴδῃς τὰ πάθν,
Ποῦ χαρίζει ἡ μαύρη ματιά!

Δυστυχῆ! ἂν συμβῇ μαῦρο μάτι
Ν' ἀγαπήσης καὶ σὺ μὴ φορᾷ,
Στρέψε 'πίσω γιὰτ' εἶν' ἀπάτη
Τετριασμένη μὲ τάφο χαρά.

ὦ! τὸ ξέρω! τὸ ἄγριο κύμα
Τῆς ἀγάπης του ἔχω διαβῆ·
Ἵς τὸ φιλή του ἀγκαλιάζω τὸ μνήμα,
Κάθε λάμψι του 'ς τὸ δάκρυ του σβεῖ.

Ἀχ! εἶν' πέλαγος δίχως νὰ ἔχῃ
Ἀκρογιάλι 'ς τὴν ἔρμη καρδιά!
Μόνο πάντα 'ς τὴν ἄβυσσο τρέχει!
Πῶς λατρεύω τὴ μαύρη ματιά!

Τ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἰρλανδὴ νεάνις, ὀνόματι Ἑλλη, οὐχὶ ἔξοχος ἐπὶ νοημοσύνη,
βαρυνθεῖσα τὸν ἄγαμον βίον, καὶ μὴ δυναμένη ν' ἀνχμένη
πλειότερον χρόνον, προσῆλθεν ἡμέραν τινὰ τῷ ἐφημερίῳ τοῦ
χωρίου καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν οὕτω:

— Πότα θέλεις, ἄγιε ἐφημέριε, διὰ νὰ μὲ ὑπανδρεύσῃς;

Ὁ ἱερεὺς μειδιάσας ἀπεκρίνατο:

— Ἡ συνήθη πληρωμὴ, παιδί μου, εἶναι πέντε σελίνια.

Ἡ Ἰρλανδὴ νεάνις ἐξήστραψεν ἐκ χαρᾶς, ἐκφράσασα δὲ τὰς
εὐχαριστίας αὐτῆς ἀπῆλθε.

Τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, περὶ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἡ
νεάνις προσῆλθε τῷ ἱερεῖ κεκοσμημένη διὰ τῶν ἀρίστων αὐτῆς
ἐνδυμάτων.

— Ἦλθα, ἄγιε ἐφημέριε, διὰ τοὺς γάμους μου, καθὼς ἐ-
μείναμεν σύμφωνοι.

— Πολὺ καλὰ, καὶ ποῦ εἶναι ὁ γαμβρός;

Ἡ Ἑλλη προσέβλεψε τὸν ἱερέα μετ' ἐκπλήξεως.

— Ὁ γαμβρός; ὑπετραύλισεν.

— Καὶ βέβαια! ὁ γαμβρός. . . Μοὶ φαίνεται ὅτι εἶναι ἀνάγκη
νὰ ὑπάρχῃ καὶ γαμβρός διὰ νὰ γίνῃ γάμος.

Ἡ Ἑλλη μετ' ἀπορίας καὶ ἀγανακτήσεως ἀπεκρίνατο:

— Μὴ ἐγὼ, ἄγιε ἐφημέριε, σὰς ἠρώτητε πόσα θέλετε διὰ
νὰ μὲ ὑπανδρεύσητε, δηλ. μὲ γαμβρόν δηλ. νὰ τὸν εὕρῃ ἡ
ἐσιότης σας.

Πολυμαθής τις εἰρηνοδίκης ἐδίκαζεν κλέπτας κολοκυθίων, ἀπαγγέλλων δὲ τὴν ἀπόφασιν τῷ ἐφάνῃ ἀπρεπὲς νὰ προφέρῃ τὴν λέξιν κολοκύνθια. Ὅθεν ἐξελλήνισεν αὐτὴν εἰπὼν ὧς ἀκούσθω· «Ἐπειδὴ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων προέκυψεν, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἔκλεψαν τὰ ἀκρεθροκύνθια» τοῦ κηπουροῦ Μ. διὰ τοῦτο κυρύττω αὐτοὺς ἐνόχους.

Ὁ κύριος Ἰορ. . . διαβαίνων ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ φίλου του Π. καὶ θέλων ν' ἀστειευθῇ ἔγραψεν ἐπὶ τῆς θύρας διὰ κιμωλίας «Γαῖδοῦρι» — Μετὰ τινος ὥρας συναντᾷ αὐτὸν ὁ Π. . . — Μὲ συγχωρεῖς, φίλτατε, τῷ λέγει, διότι δὲν ἤμην εἰς τὴν οἰκίαν μου ὅτι μὲ ἐπισκέρθης. — Καὶ τίς σέ τὸ εἶπε; — Εἶδον τὸ ἐπισκεπτῆριόν σου ἐπὶ τῆς θύρας μου.

Τυφλὸς τις εἶχεν 500 τάληρα, ἅτινα ἔκρυπεν εἰς τινὰ γωνίαν τοῦ κήπου του. Εἰς γείτων τὸν εἶδεν ἐναποθέτοντα αὐτὰ καὶ τὴν ἰδίαν νύκτα ἐλθὼν εἰς τὸν κήπον τὰ ἐξέθαψεν. Ὁ τυφλὸς ἀπηλπισμένος διὰ τὴν κλοπὴν, εὔρε τὸν γείτονα του, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου εἶχεν ὑπονοίας. «Γείτων, τοῦ εἶπε δι' ὕψους δεικνύοντος τὸν ἄνθρωπον ἀμέμνον, ἔρχομαι νὰ σοῦ ζητήσω μίαν συμβουλήν. Ἔχω 1000 τάληρα, τὰ 500 τὰ ἔκρυψα εἰς τόπον ἀσφαλῆ, πιστεύεις λοιπὸν ὅτι θὰ ᾔτο φρόνημον νὰ κρύψω καὶ τὰ ἄλλα ἡμῖν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον;»

— «Γιατὶ ὄχι, γείτων μου, σὲ τὸ συμβουλεύω μάλιστα» εἶπεν ὁ κλέπτης, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι μεγαλειτέρας λείας, καὶ ἔσπειρε κατόπιν νὰ ἐναποθέσῃ τὰ 500 τάληρα, ὅθεν τὰ ἔλαβεν. Ὁ τυφλὸς διὰ τῆς ἐπιδειξιότητός του ταύτης, ἀνέκτησε τ' ἀπολεσθέντα, ὁ δὲ γείτων ἔμεινε μὲ μόνην τὴν συμβουλήν. Τοῦτο δη-

λαί, ὅτι ἀγχιπᾷ μὲν ὁ Θεὸς τὸν κλέπτην ἀγαπᾷ ἑμῶς καὶ τὸν οἰκοκύρην.

Ἡ κυρία Εὐχχρὶς παρηνοχλεῖται συνεχῶς ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐξαδελφου τῆς, προσπαθοῦντος νὰ πείσῃ ταύτην ὅτι ὁ βαθμὸς τῆς συγγενείας τῶν εἶναι ἀσήμαντος.

Ἡ κυρία διηγεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς.

— Μοὶ εἶναι ἀδύνατον, λέγει, ν' ἀπαλλαχθῶ αὐτοῦ.

Εἰς ὅτι καὶ ἂν τῷ εἶπω, ἔχει πρόχειρον ἀπάντησιν.

— Πρέπει ἐπὶ τέλους, λέγει ὁ σύζυγος νὰ τῷ διέξῃς τὰ δόντια.

— Καὶ αὐτὸ τὸ ἔκαμα.

— Ἔ, λοιπόν;

— Μοῦ εἶπεν . . . ὅτι εἶναι μαργαριταρένια.

ΠΕΡΙ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΣ

Νοσταλγία, ἐκ τῶν λέξεων νόστος καὶ ἄλγος, καλεῖται βαρεῖά τις καὶ πολλάκις θανατηφόρος ἀσθένεια, εἰς ἣν ὑποπίπτουσι κάποτε οἱ καταδεδικασμένοι πολὺν χρόνον ἢ διὰ παντὸς ἐξω τῆς πατρίδος αὐτῶν. Τὰ πρῶτα συμπτώματα τοῦ πάθους εἶναι βαθεῖά τις καὶ ἀπαρηγόρητος ἀθυμία. Ὅλον τὸ ἐνασχόλημα τοῦ νοσῶντος εἶναι νὰ ἐνδιατρίβῃ εἰς ἀναμνήσεις τῆς ἀπούσης πατρίδος. Ὁ ἀσθενὴς κρύπτει προσεκτικῶς τὴν αἰτίαν τοῦ πάθους του, καὶ καταφεύγων ὅσον δύναται εἰς τὴν μοναξίαν ἀναπολεῖ μόνος τὴν δυστυχίαν αὐτοῦ. Ἡ ὁδὸν αὕτη τοῦ νοσῶντος ἐπενεργεῖ μετ' οὐ πολὺ ἐπὶ τοῦ σώματος ὅλον τὸ νευρικὸν σύστημα κλονεῖται καὶ δέχεται μετ' εὐκολίας πᾶσαν νοσηρὰν ἐντύπωσιν· μεγάλη ἰσχνότης ἀκολουθεῖ, καὶ μετὰ βραχὺ καιροῦ διάστημα ἂν δὲν γείνη τι πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πάσχοντος, γεννῶνται ὀλέθριαι νόσοι, ἢ καθίστανται θανατηφόροι αἱ ἤδη ὑπάρχουσαι. Ἐνίοτε ὕπνος τις πυρετώδης χρησιμεύει μόνον εἰς τὸ ἐπιβαρύνειν τὸ πάθος τοῦ νοσταλγοῦντος, μεταφέρων αὐτὸν ἐν καιρῷ τεταραγμένων ὀνείρων, εἰς τὰς σκηναὶς τῆς νεανικῆς καὶ εὐδαίμονος ἡλικίας του· ἄλλοτε, βαθὺς λήθαργος νικᾷ καὶ καταπιέζει πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ σώματος καὶ δύναμιν τοῦ

νοσῶντος. Ὁρθότερον ἤμποροῦσε τις νὰ ὀνομάσῃ προδιατεθειμένους εἰς αὐτὴν τοὺς διάγοντας τὸν βίον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀπλοϊκῆς φύσεως. Λόγου χάριν, οἱ Ἑλβετοί, οἱ χωρικοὶ τῆς Φλανδρίας, οἱ κάτοικοι τῶν Πυρηναίων, καὶ οἱ τῆς ἐν Γαλλίᾳ Κάτω Βρεττανίας, εὐρέθησαν κατ' ἐξοχὴν νοσταλγικοί· πολλάκις δὲ παρατηρήθη τὸ νόσημα καὶ μεταξὺ Σκώτων στρατιωτῶν εἰς ξένας χώρας ὑπηρετούντων. Ἀλλὰ καὶ ἡ παρατήρησις αὕτη δὲς εἶναι ἀκριβῶς ὀρθή, καθότι πολλάκις ἐνοστάλγησαν εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν νεοσύλλεκτοι ἐκ πόλεων, καὶ τὸ περιεργότερον, θυλακοκλέπτης Ἀγγλος ἐκ Λονδίνου ὑπέπεσεν εἰς τὸ πάθος τοῦτο, ἐνῶ ἔπλεεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης του. Αἱ περιστάσεις καθ' ἃς ἐν γένει φανεροῦται ἡ νόσος αὕτη, εἶναι ἄξιαι σημειώσεως. Πολλοὶ Ἑλβετοὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπηρεσίαν, ἀκούοντες ἐγγῶρίον τινα ποιμενικὸν σκοπὸν, ἀνεμιμνήσκοντο τὰς προφιλεῖς σκηναὶς τῆς πατρίδος των, ἐκυριεύοντο ἀπὸ νοσταλγίαν, καὶ ἐλειποτάκτουν. Τὸ δὲ νόσημα ἐπὶ τοσοῦτον ἐξηπλώθη, ὥστε θάνατος ἐψηφίσθη κατὰ τοῦ ὁστις ἤθελε παίξῃ εἰς τὸ μέλλον τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὰ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπηρετοῦντα Σκωτικὰ συντάγματα πάσχουν ἐνίοτε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅταν ἀκούσωσι τοὺς ἤχους τῶν συνήθων παρ' αὐτοῖς ἀσκήων. Ἀπαντες οἱ θαλασσοπόροι ἐγνώριζαν τὴν τῶν ναυτῶν μεγάλην διάθεσιν εἰς νοσταλγίαν καὶ ἄλλας νόσους κατὰ τὸ διάστημα πολυχρονίων ἢ ἀτυχῶν πλόων.

Ἡ νοσταλγία συμβαίνει πολὺ σπανιώτερον εἰς τὰς γυναῖκας παρ' εἰς τοὺς ἄνδρας, καθότι αὐταὶ εἶναι πολὺ ὀλιγώτερον ἐκτεθειμέναι εἰς τὰς αἰτίας. Τὰ ἐν Παρισίοις νοστοκομεῖν, μ' ὅλον τοῦτο, περιέχουσι πολλὰς θεραπεύσας νοσταλγικάς, αἵτινες ἀρῆκαν τὰς ἐπαρχίας τῆς γεννήσεως των χάριν ἐνασχολήσεως εἰς τὴν μητρόπολιν.

Οἱ νέοι ὑπόκεινται εἰς τὴν νόσον μάλλον τῶν προβεβηκότων, ἀλλὰ καὶ οὗτοι δὲν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἀπηλλαγμένοι· διηγοῦνται μάλιστα ὅτι ἀρχίατρός τις συνοδεύσας τὴν εἰς Πολωνίαν ἐκστρατεῖαν μετὰ εἴκοσι ἔτη ἀνάπαυσιν ἐν τῇ πατρίδι τοῦ, ἐνοσταλγῆσε τόσον δεινῶς, ὥστε ἠνυχκάτῃ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν· μόλις δ' ἔρθασεν εἰς τὰ σύνορά της, καὶ ἡ ὑγεία του ἐντελῶς ἀποκατέστη.

Ἐπὶ τῆς νόσου ταύτης τὰ ἱατρικὰ ἔχουσι μικρὰν ἢ οὐδεμίαν ἰσχύν· ἂν δέ τις μεταχειρισθῇ αὐτὰ πολὺ βλάπτουν. Ὁ ἱατρός ἐπιστηρίζεται σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἠθικὴν περιποίησιν. Ἀλλὰ πρὶν μεταχειρισθῇ ταύτην, πρέπει νὰ γνωρίσῃ τὸ πάθος· πράγμα ὃχι πάντοτε εὐκατόρθωτον, ἐπειδὴ ὁ πάσχων γενικῶς φιλάττει πεισματώδη ἐχεμύθειαν ὡς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρρωστίας του, καὶ πολλάκις μόνον δι' ἱκανῆς ἐπιδεξιότητος ἢ διὰ τινος ἐκφωνήσεως τοῦ πάσχοντος ἐν διαστήματι τῶν ὀνείρων του, μανθάνει τις τὴν ἀλήθειαν. Λόγοι πρὸς αὐτὸν οὐδὲν ἰσχύουσιν, ἐκτὸς ἂν ὁ λέγων δείξῃ εἰς

τεθλιμμένον τρόπον ἐπιστροφῆς εἰς τὴν πατρίδα του. Ἄν δυνηθῇ νὰ πράξῃ τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι θαυμασιώτατον· ἄνθρωποι κατὰ τὸ φεινόμενον σχεδὸν ἀποθνήσκοντες, ταχέως ἀναρρώνονται καὶ εὐθυμοῦσιν. Ὅσον μεμακρυσμένη καὶ ἂν ᾔθελεν εἰσθαῖ ἡ πλήρωσις τῆς ὑποσχέσεως, ἡ ἐγγεομένη ὑπ' αὐτῆς ἐλπίς ἐπιφέρει μετ' ὀλίγον τὴν ἰασιν. Ἐνίοτε στρατιῶται λαβόντες ἄδειαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα, εὐρῆκαν ἐν αὐτῇ ὀλιγωτέραν εὐδαιμονίαν παρ' ὅσῃν ἡ φαντασία παρίστανε, κατὰ συνέπειαν ἐπανῆλθον εὐχαριστημένοι εἰς τὸν στρατόν. Ἰατρός Ἀγγλος ἀναφέρει περὶ τινος Οὐαλλοῦ στρατιώτου, ὅτι, καταντήσας εἰς δεινοτάτην ἀθυμίαν ἐκ τῆς νοσταλγίας, ἱατρεύθη σχεδὸν εὐθύς ὅτ' ἔλαβεν ὑπόσχεσιν· προσκαίρου ἀπολύσεως. Ὁ Ζιμμερμὰν ἀναφέρει περὶ τινος νέου, σπουδάζοντος ἐν Γοττίγγῃ, ὅτι ἀπελπισθεὶς διὰ τὴν ἐκ τοῦ οἴκου ἀπουσίαν του κατήντησεν ὑποχονδριακὸς καὶ δὲν ἐτόλμα νὰ σαλεύσῃ ἐκ φόβου μὴ σπάσῃ αἱματορροὴν τι ἀγγεῖον. Ἀλλὰ μόλις ἀκούσας τὴν χαροποιὰν ἀγγελίαν ὅτι ἡ δύνατο νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε, ἀνηγέρθη, καὶ διέτρεξεν ὅλην τὴν πόλιν διὰ ν' ἀποχαιρετήσῃ τοὺς φίλους του.

Ἐν βραχυλογίᾳ, ἂν τις δὲν δύναται νὰ προτείνῃ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπιστροφῆς, πᾶν θεραπευτικὸν μέσον θέλει ἀποτύχει· ἐνῶ, ὅπου δοθῇ τοιαύτη ὑπόσχεσις, καὶ μεμακρυσμένη ἂν ᾔθελεν εἰσθαῖ ἡ πλήρωσις της, εἶναι τῶντι ἀξιοθαύμαστον πόσον ταχέως προοδεύει ἡ ἀνάρ-

ρωσις καὶ εἰς τοὺς πλέον ἀπηλπισμένους. Ἡ εὐμένεια καὶ ἡ περιποίησις, συντείνουνσι τὰ μέγιστα εἰς τὸ κωλύειν τὴν ἐπιστροφὴν τῆς νόσου.

Ἐπειδὴ στρατιῶται πάσχοντες ἀπὸ νοσταλγίαν, ἔλαβον πολλάκις ἄδειαν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα, ἄλλοι ἐπροσπάθησαν, τὴν νόσον ὑποκρινόμενοι, νὰ ἐπιτύχωσι τὴν αὐτὴν ἄδειαν. Τοῦτο ὅμως εὐκόλως δὲν κατορθοῦται, διότι ὁ ἔμπειρος χειρουργὸς ταχέως ἐξελέγχει τὸν ὑποκρινόμενον. Εἰς τὴν ἀληθῆ νοσταλγίαν ὑπάρχει βαθεῖα σκυθρωπότης τοῦ προσώπου, ἰδιαιτέρας ὠχρότης, καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀμίμητος ἔκφρασις ἐνδομύχου θλίψεως. Ὁ ἀληθῶς πάσχων μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ μάλιστα ἰχυρογνωμοσύνης ἀποφεύγει πάντα λόγον περὶ πατρίδος.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ

Ἐψὲς ὁ ἥλιος ἔδυνε στὴν ἅγια μου πατρίδα
κ' ἓνα τοῦ δῶκαν φίλημα σὲ θλιβερὴν ἀχτίδα
νὰ μοῦ τὸ φέρ' ἐμένα.

Θέλω νὰ διῶ τὴν μάνα μου, τ' ἀδέλφια μ' νὰ φιλήσω,
στὸν τάφο τοῦ πατέρα μου θέλω νὰ προσκυνήσω,
βαρέθηκα τὰ ξένα.

Μικρὸ μικρὸ μ' ὠρφάνειψε ἡ ἀλύπητή μου μοῖρα,
μικρὸ μικρὸ τῆς ξεντειᾶς τὸ μονοπάτι πῆρα
μὲ χεῖλην πικραμένα.

Μὰ τώρα πειὰ τὰ χόρτασα τῆς ξεντειᾶς τὰ κάλλη,
ἂν εἶναι καὶ παράδεισος, θὰ τὴν ἀφήσω πάλι,
βαρέθηκα τὰ ξένα.

Μικρὸ χελιδονάκι μου, γιὰ μιὰ σταλίτσα στάσου·
γιὰ μιὰ σταλιά λυπήσου με καὶ δῶσ' με τὰ φτερά σου
τὰ λεῖτοκαμωμένα !

Θέλω τὸ δύστυχο κ' ἐγὼ στὸ σπίτι μας νὰ πάγω,
θέλω στῆς μάνας τὸ πλευρὸ 'λίγο ψωμὶ νὰ φάγω,
Βαρέθηκα τὰ ξένα.

Ἀνδρειωμένα μου βουνά, γιὰ 'λίγο χαμηλῶστε,
γιὰ 'λίγο 'λίγο κλίνετε, 'λίγη βοήθεια δώστε
σὲ πόδια κουρασμένα !

Πεθύμισα νὰ στολισθῶ μὲ γιωρτερὸ στολίδι,
νὰ πάγω στὴν πατρίδα μου, στ' ἀγαπητὸ ταξεῖδι,
βαρέθηκα τὰ ξένα.

Φύσα, κοσμογυρίστρια, χαριτωμένη μ' αὔρα,
κι' ἂν δῆς μιὰ μάν' αὐτοῦ ποῦ πᾶς βαμένη μέσ' τὰ
[μαῦρα
μὲ μάτια δακρυσμένα,

μ' ἓνα κρυφὸ σου φίλημα ψιθύρισε στ' αὐτί της
πηγαίνω πειὰ νὰ τὴν ἰδῶ τ' ἀγαπητὸ παιδί της,
βαρέθηκα τὰ ξένα.

Καὶ σεῖς ποῦ μεγαλώσατε στὸν κόρφο τῆς μητέρας
ἐσεῖς, ποῦ δὲν σὰς ἔφαγε τῆς ξενιτειᾶς ἀγέρας,

καθὼς μὲ τρώγ' ἐμένα,

μή μιν κακοκαρδίσετε, σὰν κλαίγω τὸν καθμὸ μου,
καὶ ψάλλω στὴν πατρίδα σας σὲ κάθε στεναγμὸ μου
βαρέθηκα τὰ ξένα.

Ἡ ΑΟΡΑΤΟΣ ΧΕΙΡ

(Διήγημα)

Ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ τοῦ 1870 ἔτους ἤθελον μετὰ τινων φίλων νὰ περὶσω ἐκδρομὴν εἰς Νορβηγίαν, ἐξελεξάμεν δὲ ὡς διαμονὴν ἐν τῶν καλλιτέρων ξενοδοχείων τοῦ Carl-lohan ἐν Χριστιανίᾳ. Ἀποῦ ἐπισκέφθην τὰ ὀλίγα ἀξιοπερίεργα τῆς Νορβηγικῆς πρωτευούσης, ἀπεφάσισα νὰ ἴδω τὴν πολύχνην Rodnaes, κειμένην ἐπὶ τῆς ὠραίας λίμνης Ρανσφόρδης. Ἀνεχώρησα μόνος, καίπερ ἀγνοῶν τὴν ἐπιτόπιον γλῶσσαν, καὶ ἐπέβην μικροῦ ὀχήματος ὑφ' ἑνὸς ἵππου ἐλκεμένου. Οἱ μόνοι συνοδίται μου ἦσαν τὸ πυροβόλον μου καὶ ὁ σάκκος μου. Μόλις ἀπemaκρύνην τῆς πόλεως καὶ βροχὴ ἤρχισε βραδέως νὰ πίπτῃ. Ὁ ἵππος μου ἐκροτάλιζε φαιδρῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἥτις τὸ τέρμα ἔκειτο μετὰξὺ δύο λόρων κεκαλυμμένων ὑπὸ μελαίνων ἐλατῶν καὶ ἀρχυροχρῶν σημύδων. Ἡ νύξ ταχέως ἐπεφάνη ἵνεκα τῆς πυκνῆς ὑμῖχλης ἐπιπιπτούσης δίκην ἐρεβεννοῦ φάσμα-

τος ἐπὶ μονήρους χαράδρας, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἐντὸς ὀλίγου ἀφικόμεν, περικυκλωμένης ὑπὸ συνηρεφῶν μελαίνων δασῶν, ἐν αἷς φρικαλῆα καὶ ἐκπληκτικὴ ἐπικράτει ἐρήμωσις. Τὰ δάστη ταῦτα καλοῦνται ὑπὸ τῶν νορβηγῶν Krogk-leven.

Ἐνθ' ὃ ἵππος μου ἀνετριχᾶτο ἀνωφέρειάν τινα ὀλισθηρὰν καὶ δύσβατον, οἱ ρυτίδες αὐτοῦ ἀνισπάσθησαν καὶ εἰς τῶν τριχῶν τοῦ ὀχήματος συνετρίβη, οὕτως ὥστε ὄχημα καὶ ἵππος κατὰσπάντη ὅλως δι' ἐμὲ ἄχρηστα, μ' ἐξεθεσαν αἰφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐν μέσῳ τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου λαβυρίνθου τῶν Νορβηγικῶν δασῶν, εἰς τὴν λυσσώδη ὁρμὴν χειμαρρῶδους βροχῆς.

Τί ποιητέον ; Νὰ διεκνυκτερεύσω ὑπὸ τῇ σκέπῃ τοῦ ἀθλίου ὀχήματος ἐν ὑταίρῳ ; Ἡ λεπτορυὴς κρεττίς μου δὲν ἐπέτρεπε τοῦτο. Ἀποῦ ἐσκέφθην ἐπὶ τινος στιγμᾶς περὶ τοῦ πρακτέου ἀμειψιῶν, ἠπλώσθην ἐπὶ τοῦ ἵππου κάλλυμμα καὶ προσέδεσα τοῦτον εἰς τὸ ὄχημα, θείς δὲ τὸ πυροβόλον μου ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐχώρησα πρὸς ἀναζήτησιν ἀσύλου.

Ἀποῦ ἠκολούθησα ἐπὶ τινος καιρὸν τὴν ὁδόν, ἥτις ἀνεώγετο ἐνώπιόν μου, ἐπὶ τέλους παρετήρησα μικρὸν τε κιγκλιδωτὸν περίφραγμα, ὅπερ περιέκλειε διόδον δεινροστοιχίας, περὶ δὲ τὰ ἄκρα τῆς διόδου ταύτης ὑπῆρχε πεφωτισμένον παράθυρον μονορέφου ξυλίνης οἰκίας. Ἔστειν τὴν κιγκλιδωτὴν θύραν, ἥτις περιστράφη τρίζουσα ἐπὶ τῶν στρόφιγγων αὐτῆς, καὶ γινώσκων τὴν φιλοξενίαν τῶν Νορβηγῶν διηυθύνθην πρὸς τὴν θύραν τῆς οἰκίας. Ἡ θύρα ἦτο ἡμικλειστός. Ἀνέωξα ταύτην ἀνευ τῶν εἰθισμένων τυπικῶν φιλοφρονήσεων καὶ εἰσῆλθον ἐν αἰθούσῃ κινή. Τὸ δάπιδον ἦν ἐκ ξύλου ἐλάτης καχρωματισμένου, ἐφ' οὗ ἦ-

πῆρχε δῆρμα ταρένδου ἐκτεταμένου. Μεγάλη θερμάστρα ἰθέρ-
μαινε τὸ δωμάτιον, τὰ δ' ἐπιπλα ἦσαν ὀλίγα, ἀπλὰ καὶ κ-
θαρά. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔκειτο τὸ περιοδικὸν «L'Illustration
Suédoise», μικρὰ καπνοσύριγξ ἐξ ἡλέκτρου καὶ καπνοδοχεῖον.
Μόλις ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ ρίψω βλέμμα περὶ ἐμοῦ καὶ ἡ θύρα
ἀνεώχθη, ἀνὴρ δὲ ἰσχνὸς ἐνδεδυμένος βραχὺν ἐπενδύτην καὶ
χιτῶνα ἐξ ἐριούχου ἱερυθοῦ, ἐφάνη ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς
θύρας.

Ἰδὼν με ἔστη ἐκπεπληγμένος.

— Ὁμιλεῖτε τὴν Δανικὴν; μοι λέγει εἰς τὴν ἐπιτόπιον
γλῶσσαν.

Ἀπεκρίθην διὰ νεύματος ἀρνητικῶ καὶ ἰψέλλιστα λέξεις τι-
νας γερμανιστί...

— Ἀδιάφορον, μοι ἀπήντησεν ἐν τῇ αὐτῇ διαλέκτῳ. Κα-
λῶς ἤλθατε. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς προσφέρω ποτήριον κο-
νίγης (cognac), εἶμαι γηραιὸς στρατιώτης καὶ ἡξεύρω ὅποیان
εὐχαρίστησιν προξενεῖ ποτήριον οἴνου καὶ ἐν καπνοσύριγμα
εἰς τὸν ἀγραυλοῦντα. Ἰδοὺ καπνοσύριγξ εἰς τὴν διάθεσιν σας.
Ἡὺχαρίστησά αὐτὸν, καὶ ἐνῶ ἔδιδε διαταγὰς εἰς τὸν ὑπηρέτην
τοῦ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ ἵππου, τὸν παρετήρουν μετὰ προσο-
σοχῆς. Μοι ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν τὸ βλέμμα καὶ ὁ ἦχος τῆς
φωνῆς του. Ὑπῆρχεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ αὐτοῦ ἑκφρασις βα-
θείας μελαγχολίας· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν ὠχρὸν καὶ ἔμφροντι
ἡ κόμη του καὶ ὁ μύσταξ ὅλως λευκὰ ἀντέκειντο πρὸς τὴν ἡ-
λικίαν του, διότι ἐφαίνετο εὖπω τεσσαρακοντούτης· οἱ κυανοὶ
αὐτοῦ ὀφθαλμοὶ εἶχον ἐκφραστικότητα παραδόξου κρᾶματος
ἀθυμίας καὶ ἀγριότητος· ὑψιδερκῆς δὲ τις παρατηρητῆς ἡ-
δύνατο νὰ ἴδῃ ἀστραπὴν παραπροσύνης ἐκ διαλειμάτων διε-

χομένην τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἄλλως εὐρυοῦς καὶ πνευματώδους.

— Ἐ, λοχαγέ, ἀνέκραξε πάραυτα, ὅμοις ὁ ὁμιλὼν τὴν
γερμανικὴν! Σᾶς γνωρίζω. Δὲν ἀναγνωρίζετε τὸν Κάρολον Χολ-
βέργην, στρατιώτην τῆς δανικῆς φρουρᾶς;

Ἀνεκρίτησα, διότι ἀνεύρισκον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ τῷ
προῶρως γεγηρακότῃ περιβλεπτον Δανὸν ἀξιωματικὸν τὸν ὁ-
ποῖον εἶχον ἰδεῖ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Κοπεγχάγης, εὐνοούμενον
ὑπὸ τῶν μεγάλων κυριῶν διὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τρόπους, καὶ
πρωτεύοντα ἐπὶ πνεύματι καὶ χαριτολογίᾳ ἐν ταῖς ἐσπερίσι τοῦ
μεγάλου στρατιωτικοῦ κύκλου. Ἀνεμνήσθησαν μάλιστα ὅτι ἐ-
τόλμησε νὰ προσενέγκῃ τὰς προταγορεύσεις αὐτοῦ εἰς περιφανῇ
ἡγεμονίᾳ, ἐν τινὶ ἐπισήμῳ χορῷ ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Ἀ-
μαλίουπόλεως.

— Σᾶς ἐνθυμοῦμαι ἐντελῶς, φίλτατέ μοι Κάρολε, τῷ λέγω
θλίβων τὴν χεῖρά του, καὶ λογιζομαι εὐτυχῆς ἐπαναθλέπων
σε ζῶντα.

— Ζῶντα! μοι ἀπεκρίθη μὲ ὕψος βρυχυτάτης κατηφείας.
Ἵπάρχουσι στιγμαὶ καθ' ἃς ἀγνοῶ ἐὰν ζῶ ἢ εἰμὶ τεθνηώς.
Εἶναι εἴκοσιν ἔτη ἀφ' ὅτου ἐπληρώθην εἰς τὴν μάχην τοῦ Idstedt
καὶ τὰ εἴκοσι ταῦτα ἔτη εἰσὶ δ' ἐμὲ εἴκοσιν αἰῶνες.

— Ἀρχαίε μου σύντροφε, πόσον εἶμαι εὐτυχῆς, διότι σᾶς
βλέπω πάλιν!

— Ἀρχαίος! ὦ, ναὶ ἔχετε πολὺ δίκαιον νὰ μὲ ἀποκαλῆτε
ἀρχαῖον, λέγει διαπερὼν τὴν χεῖρά του εἰς τοὺς βοστρύχους
τῆς λευκῆς κόμης του, ἣν ἄλλοτε εἶχον θυμάται ὡς τὴν ὠ-
ρειοτάτην ξανθότριχα κόμην.

Ἀποῦ ἡ πρὸς ἀλλήλους ψυχρὰ ἐθιμοτυπία παρῆλθεν, ὁμιλή-
σαμεν περὶ πληθὺς πραγμάτων καὶ γεγονότων, ἅτινα εἶχομεν

ιδεῖ ὁμοῦ πρὸ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Holstein, ἐν τῷ θελκτικῷ τούτῳ ἔσται τῆς Κοπεγχάγης, τῆς παιδιωτέρας τῶν πρωτευουσῶν τῆς Ἀρκτου.

Ἡ συνδιάλεξις αὕτη τῷ ἐφαίνετο ἐνδιαφέρουσα.

— Εἶναι καλὴ κυνηγίῳ ἢ ἀλιείας αὕτη ; τῷ λέγω.

— Οὐχί, εἶναι ἡ μόνιμος κατοικία μου.

— Πῶς ; αὐτὸ τὸ μονῆρις μέρος ; μήπως ἰγύνεσθε ἱρημίας ;

— Σιωπῇ. πρὸς Θεοῦ, δὲν ἡξιούρεται τίς σὺν ἀκούει, ἀνερώνησε, γενόμενος πελιδνός, καὶ δι' ἐνὸς νευρικοῦ κινήματος ἀπέσυρε τὴν χεῖρά του ἐπηρειδομένην ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὥσπερ εἶχεν ἐγγίσει αὐτὸν ἀνθραξ πεπυρακτωμένος· εἶτα πληρώσας οἶνου τὸ ποτήριον αὐτοῦ τὸ ἔπειν ἀπνευστί.

— Ἡξεύρετε, μοι λέγει, ὅτι ὁ γάμος μου μετὰ τῆς ὥρχιας ἐξαδέλφης μου Μαρίας Λουίζης Βισδὸργ διελύθη· ἀλλ' ἀγνοεῖτε διατί.

— Ἐνόμισα ὅτι ἐλαφρῶς πρὸς ταύτην προσηνέχθητε· ἵνα σὺ εἶπω τὰ πάντα ἐν λόγῳ, εἴσθε τρελλός . . .

Ἡ μορφή αὐτοῦ συνιστάλη καὶ ἀπέσυρεν ἐκ νέου τὴν χεῖρά του.

— Ἦτο ἀλλαζὼν καὶ ζηλότυπος, λέγει.

— Ἐδικαιοῦτο εἰς τοῦτο, ἀπεκρίθην, καθόσον ἐφέρατε ἀναφανδὸν δακτύλιον ἐξ ἀχάτου, ὃν ἡ περιγλήπισσα σὺν εἶχε ρίψει ἐκ τοῦ παραθύρου τῶν ἀνακτόρων ὅτε ἦσθε ἐν τῇ φρουρᾷ.

— Δακτύλιον, δακτύλιον ! ὦ, μὴν ὁμιλῆτε περὶ τούτου, λέγει μετὰ φωνῆς ὑποκώφου. Τρελλός ; ναί, ἦμην τρελλός καὶ ἐν τούτοις δὲν εἶμαι . . . Ἀκούσατέ με, ἂν ἔχνητε τὴν γενναϊότητα, καὶ θέλετε ἐννοήσαι διατί ἐγκατέλιπον τὸν κό-

σμον, διατί ἦλθον νὰ ταφῶ ἐν τῇ μοναζίᾳ ταύτῃ, ἔ.θ. πρόσωπον γυναικὸς οὐδέποτε θέλει μοι προσμεριδιάσει πλέον.

Μετά τινα σιωπὴν ὁ Κρόλος Χολβέργης μοι ἀφηγήθη τὰ ἀκόλουθα, δοῦν μοι τὴν λυπηρὰν πεποθήσιν τοῦ ὅτι ἦτο ἀληθὺς παράφρων.

— Ἡ Μάρια Λουίζα καὶ ἐγὼ, λέγει, προέκειτο νὰ συζευχθῶμεν, ὅτε ἐξεργάγη ὁ πόλεμος τοῦ Schleswig-Holstein. Τὴν ἀφῆκα ἄνευ λύπης, διότι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μνηστείας ἡμῶν εἶχομεν ἀμφοτέρω πεισθῇ ὅτι δὲν ἐγεννήθημεν ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον. Ὑπεστράτευον τῷ στρατηγῷ Krogh εἰς τὴν μάχην ἐκείνην τοῦ Idstedt, ἥτις ὑπῆρξε τόσον αἱματηρῆ. Περὶ τῆς τῶ τάγμα μου ἐν τῷ πεδίῳ, ἐγγυτάτῳ μικροῦ νεκροταφείου, ἐν ᾧ ἐπλησίαζε νὰ εἰσέλθῃ ἐπικηδεῖο· πομπὴ κυρίας τινος ὑψηλῆς περιωπῆς. Ἀπεμάκρυνα τοὺς στρατιώτας μου ἐν ἀρήτῳ ἐλευθέραν δίδον εἰς τὴν λάρνακα, κεκαλυμμένην ἐκ λευκῶν ἀνθέων καὶ στεφάνων ἀργυρῶν, συνοδευομένην δὲ ὑπὸ νεανίδων φερούσων ἐνθοδέσμας ἐξ ἀμαράντων. Ὅτε ἡ νεκροπομπὴ εἰσῆλθεν ἐν τῷ νεκροταφίῳ ἠρχίσαμεν πῦρ. Ἡ μάχη ὑπῆρξε δριμύτης καὶ μακροδύτης. Πάραυτα σφαιρὰς τις ἐσύριξε διὰ τινος ὀπῆς τοῦ τείχους καὶ με προσέβηκεν ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς κάτωθεν τοῦ πύλου μου. Σκοτοδίνη με κατέλαβεν, ἐκλονίσθην καὶ ἔπεσα λιπύθυμος. Ἐπὶ πότον ἔμεινα ἐν τῷ ληθαργίῳ ἐκείνῳ ἀγνοῶ. Ὅτε συνῆλθον εὐμασκόμην ἐντὸς ὥρχιου θαλάμου κεικοσμημένου ὑπὸ μεγαλοπρεπῶν καὶ ὠραίων ταπήτων. Ἐπηρειδομένην κειμηλῶς ἐπὶ τινος ἔδρης, πλησίον μου δὲ ἐπὶ μονοποδίου ἔκειτο ὁ διφθέρινος πῖλος μου. Ἡσθάνομην ὅτι ἐκράτει τις τὴν κεφαλὴν μου ὑποστηρίζων αὐτὴν διὰ τῶν χειρῶν του· ὤψασα τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εἶδον νεανίδα λευχίμονα καὶ ἐξαιτίας καλλο-

νης. Αὕτη εἶχε φυσιογνωμίαν ἐκ τῶν ἐπιχαρίτων καὶ ραφαηλίων
ἐκείνων, τὰς ὑποίας μόνον ἐν ὀνείρῳ δύναται τις νὰ ἴδῃ ἢ κατὰ
φαντασίαν νὰ πλάσῃ. Εἶχεν ἀνάστημα νηριδός, χεῖρας ἀγάλ-
ματος, πλουσίαν ξανθὴν κόμην, ἥτις εἰλίσσεται κύματιζουσα ἐπὶ
τῶν ὤμων της. Οὐδέποτε ἐπιλήσομαι τοῦ ὥραίου τούτου
προσώπου, διότι φυλάσσω τὴν φωτογραφίαν του ἐντὸς τοῦ ἐγ-
κεφάλου μου . . . Ἐπειράθην νὰ ἐγερθῶ. ἀλλ' ἐκείνη διὰ
νεύματος τρυφεροῦ καὶ φιλοστόργου μὲ διέταξε νὰ μὴ κινηθῶ.

— Ποῦ εἶμαι ; ἦτο ἡ πρώτη λέξις μου.

— Πλησίον μου, λέγει αὕτη ἀφελῶς, δὲν ἀρκεῖ ;

Ἐσπάρθην τὴν χεῖρά της καὶ τῇ εἶπον·

— Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐπληρώθην ὑπὸ σφαίρας πλησίον τοῦ
νεκροταφείου, τί συνέβη λοιπόν ; . . . τί συνέβη ; ἐπηρώτησα
ἀτενίζων αὐτὴν τρυφερῶς.

— Μὴ μὲ βλέπῃς οὕτω, λέγει αὕτη, διότι ἀγαπᾷς ἄλλην·

— Τὴν ἐξαδέλφην μου Μαρίαν Λουίζαν ; Οὐδέποτε ἠγάπη-
σα αὐτήν. Δὲν ἠγάπησα ποτὲ πρὸ τῆς στιγμῆς ταύτης. Ἡρέ-
μα δὲ καὶ βραδέως ἔλαβον τὸ δακτύλιον, ὃν ἡ ἄγνωστος ἔφε-
ρε καὶ τὸ ἔθηκα εἰς τὸν δάκτυλόν μου.

— Καὶ μὲ ἀγαπᾷς ; λέγει.

— ὦ, ναί ! μυριάκις ναί.

— Ἀλλ' εἶσαι πληγωμένος, δύνασαι ν' ἀποθάνῃς.

— Καὶ σύ ; τῇ λέγω μειδιῶν.

— Ἐγώ, ἀπέθανον ἤδη, ἀλλ' αἱ ψυχαὶ ἡμῶν ἠνώθησαν διὰ
τὴν αἰωνιότητα.

Ἐνῶ αὕτη ὠμίλει οὕτω, τὴν εἴλκυσα πλησίον μου καὶ τὴν
ἠσπάσθην . . . Παράδεισος ἄγνωστος ἀνιῶγη πρὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν μου ἐν τῷ γιλήματι ἐκείνῳ.

— Κάρολε, Κάρολε, ἐψιθύρισε.

— Πῶς ; ἤξεύρεις τὸ ὄνομά μου... Ποῦτον τὸ ἰδικόν σου.

— Θύρα... ἀλλὰ μὴ ἐρώτα περισσότερον.

Ἐλαβον τὴν χεῖρά της, τὴν ὁποίαν ἔθλιψα ἐπὶ τῆς καρδίας
μου... Εἶτα αἶφνης ἡ ὀδύνη τοῦ τραύματός μου, ἤρχιται ἐκ
νέου σφοδρῶς, καὶ ἔμεινα λιπόθυμος.

Ὅτε ἀφύπνωσα ἤμην μόνος. Ὁ ἥλιος ἀνέτελλεν. Ἐκτάδην
ἐκείμην ἐπὶ τινος τάφου ἐν τῷ μικρῷ νεκροταφείῳ.

Ἡ ὀπτασία μου ἦτο ἐνύπνιον ; Τοιοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν,
ἐπειδὴ εἶχον ἐν τῷ δακτύλῳ τὸν ἐξ ἀχάτου δακτύλιον, ὃν εἶ-
χον λάβει ἀπὸ τὴν Θύραν. Ἀπειραράθην νὰ ἐγερθῶ καὶ βρα-
δέως διηυθύνθην μέχρι τοῦ γειτνιαζόντος μαγάρου ἔπιρ ἀνῆκον
εἰς τὸν κόμητα τοῦ Idstedt. Οὗτος μ' ἐδέχθη μετὰ τῆς ἐ-
ξαιρετικῆς ἐκείνης ἀγάπης καὶ εὐχαριστήσεως, ἥτις διακρίνει
πάντας τοὺς κατοίκους τοῦ Holstein. Ἐπειθηρόρει καὶ ἐφαίνε-
το λίαν τιθλιμμένος· ἀναγνωρίζων με ὡς τὸν ἀξιοματικόν, ὃ-
στις εἶχεν ἀνοίξει δίοδον εἰς τὴν παράλασιν τοῦ φερέτρου τῆς
προτεράδας μὲ νύχαρίστητε θερμῶς, λέγων ὅτι ἡ θανούσα ἦτο
θυγάτηρ του.

— Ἀπώλεσα τὴν εὐτυχίαν μου μετ' αὐτῆς, ἀνεφώνησεν.

Ἦτο τότε γλυκεῖα καὶ τόσῳ ὥραία ἡ πτωχή μου Θύρα.

— Θύρα, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ κόμης. Ἰδᾷτε ὁποῖον ἄγγελλον
ἔχασα. Καὶ ἀνεγείρας παρκαπέτασμά τι μ' ἔδειξε τὴν εἰκόνα
ἐκείνης, εἰς ἣν ἀφείρωσα τὴν καρδίαν μου. Ἦτο τὸ αὐτὸ βλέμ-
μα, τὸ αὐτὸ μειδίαμα, ἡ αὐτὴ χαριστάτη μορφή.

— Παρατηρήσατε τὸν δακτύλιον τοῦτον, κύριε κόμης, τῷ
λέγω μετὰ φωνῆς ἐσθ'esμένης.

Ἀρῆκε τὸ παραπέτασμα σύνοφρος, καὶ ἔκφρασις λύσσης ἐ-

κάλυψε τὸ μέτωπον αὐτοῦ. Ἐρώρμητε κατ' ἐμοῦ ἵνα μ' ἀρπάσῃ τὸν δακτύλιον.

— Ὁ δακτύλιος τῆς θυγατρὸς μου, ἀνεφώνητεν. Ἐτάφη μετὰ τοῦ δακτυλίου τούτου. Ὁ τάφος αὐτῆς περικύβηθη ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων στρατιωτῶν σου.

Πέπλος σκότους ἐκάλυψε τοὺς ὀρθόλαμους μου καὶ λαίγξ μὲ κατέλαβεν· ἡ μικρὰ γλυκεῖα χεὶρ τῆς νυκτὸς ἐλάβανε τὴν ἰδικήν μου καὶ ἐν τρυφερὸν καὶ αἰθέριον φίλημα ἤγγιζε τὰ χεῖλη μου... Ἐπεσε ἀνάσθητος. Ἴδου ἡ ἱστορία μου.

Ἐκτοτε αἰσθάνομαι πάντοτε τὴν χεῖρα ἐκείνην ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μου. Ὅτε ἐπκνεῖδον τὴν ἐξαδέλφην μου, καθ' ἣν στιγμήν ἠθέλησα νὰ τῇ ὁμιλήσω, ἡ ἀόρατος χεὶρ ἐβλήψιν ἰσχυρῶς τὴν χεῖρά μου. Ἀπισύρθη μετ' αἰσθήματος φρίκης καὶ ἦλθον ἐνταῦθα νὰ ταφῶ μετὰ τοῦ ὀνείρου μου.

Ὁμιλῶν οὕτως ὁ Κέρουλος Χολβέργης ἦτο πελιδνός.

— Ἡ ζωὴ δι' ἐμέ, λέγει, δὲν ἔχει πλέον θέλητρον· εἶναι πλήρης τρόμου καὶ ταραχῆς, καὶ ὁσάκις αἰσθάνομαι τὴν ἀόρατον ταύτην χεῖρα μοὶ φαίνεται ὅτι ἀποθνήσκω. Ἐδῶ ἐν τῇ καρδίᾳ, αἰσθάνομαι τὸ τρυφερὸν συνάμα καὶ παράδοξον τοῦτο πάθος, καὶ δὲν θέλω παύσει αἰσθανόμενος τοῦτο εἰμὴ ὅταν παύσω τοῦ ζῆν.

Καὶ ὁ δυστυχὴς νέος καλύψας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ τῶν χειρῶν ἤρξατο κλαίων ὡς παιδίον.

Τέσσαρες μῆνας μετὰ ταῦτα ἐκυνήγουν μετὰ φίλων εἰς Χάμερφόρτην. Ἐπιστρέφων εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἐθεῖ ἱμενον, ἀνέγνω ἐν τῷ Ἐσπερινῷ ταχυδρόμῳ τῆς Νορβηγίης ὅτι ὁ Κέρουλος Χολβέργης ἠὲτοκτόνησε.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ M. II.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ ΘΗΗΣΚΩΝ

Ὅσον ζῶ καὶ ἀναπνέω
κ' ἐκ τοῦ ἐρωτός σου καίω,
τὸ πολύτιμόν σου δάκρυ

μὴ ματαίως ἐξαντλεῖς.

Ἄν εἰς σὲ ἀφίνω μόνον
ἐπὶ γῆς καρδίας πόνον,

ἄφες νάχης νὰ μὲ κλαίης
ὅταν μὲ νεκροφιλής.

Τῆς ζωῆς μου τὸ βιβλίον
εἰς τοῦ κόσμου τὸ σχολεῖον
μὲ ἀρκεῖ νὰ τὸ γνωρίζῃ

μόνος ὁ Θεὸς καὶ σύ.

Ἐρχου, ἔρχου τὰς ἐσπέρας
ὅταν λάμπ' εἰς τοὺς αἰθέρας
καὶ τὸ μνημα μου φωτίζῃ

ἢ σελήνη ἢ χρυσῇ.

Δὲν κατώρθωσα νὰ γράψω
εἰς τὴν γῆν τὸ ὄνομά μου.
εἰμὴ μόνον ἐπὶ ἄμμου

καὶ ἐντὸς μιᾶς ψυχῆς....

Ἄστρον φέγγει, ἄστρον σδύνει·
ἄφες τὸ βουνὸν νὰ χύνη
μεσονύκτιον ἀέρα

ἐπὶ πέτρας μοναχῆς.

Ἐπεράσαμε ὥραϊα,
ὅλα ὅμως στιγμιαῖα
τὸ καλὸν ἂν ἀνακύψῃ
καὶ σὺ ζήσης καὶ ἰδῇς,
φῶς γλυκὺ τῶν ὀφθαλμῶν μου,
ἐνθυμήσου τὴν σποδὸν μου,
κ' ἔλα τότε ἄγγελος μου
ἰλαρός, θεοειδής!

ὑπὸ I. Σκυλίτση.

ΠΡΟΤΡΟΠΗ

Γιὰτί, καρδιά μου σκυθρωπὴ
καὶ πάντα λυπημένη
ἀφ' οὗ εἶσαι μὲ τὰ νειάτα μου
Χρυσοστεφανομένη ;

Γιὰ 'σένα εἶναι ἡ χαρὰ
γιὰ 'σένα τὰ τραγούδια
γιὰ 'σένα τ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ
τοῦ κάμπου τὰ λουλούδια.

Παῖξε μ' αὐτὰ καὶ γέλασε
γιατὶ καὶ σὺ, καρδιά μου,
λουλοῦδι εἶσαι τοῦ βουνοῦ
καὶ μόνη συντροφιά μου.

Γιὰ διὲς ἐκεῖνο σ' τὸν ἀγρὸ
πόσα λαμπρὸ ἀνθίζει
καὶ κάθε μέρα ἡ αὐγὴ
πῶς τὸ γλυκοδροοίζει.

—

Ἐνῶ ἐσὲ οἱ στεναγμοὶ
καρδιά μου, θὰ σὲ πνίξουν
καὶ μέσ' τὸ στῆθος μου τ' ἀγνὸ
τὸν τάφο σου θ' ἀνοίξουν.

ΗΘΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ ἐργασία εἶναι τὸ ἅγιον λουτρὸν τῆς ψυχῆς. Διὰ τῆς ἐργασίας ὁ κακὸς γίνεται καλὸς καὶ ὁ καλὸς καλλίτερος. Διὰ τῆς ἐργασίας ὁ ἄνθρωπος ἐκτελεῖ ἀποχρώντως τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ἡ δὲ ψυχὴ καθαγιαζομένη ἀνίπταται πρὸς τὰ οὐράνια προτεγγίζουσα τὸν οὐράνιον αὐτῆς πατέρα. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος γίνηται κακὸς, γίνεται ἕνεκα τῆς πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀποχῆς τοῦ. Ἀποφεύγετε τὸν ἀποφεύγοντα τὴν ἐργασίαν, ἐνῷ δύναται νὰ ἐργασθῇ· ἡ ψυχὴ του γίνεται ἔρμαιον τοῦ διαβόλου, ρέπει πλέον πρὸς τὸ κακὸν, καὶ εἶναι ἑτοιμὸς νὰ διαπράξῃ πᾶν ὅ,τι φοβερὸν· ὁ τοιοῦτος ἀδίκως φέρει τὸ ὄνομα ἄνθρωπος. Ἀγαπᾶτε, ἐκτιμᾶτε, σέβασθε τὸν φίλεργον· ὅταν ἀπηυδῇ καὶ σύννους ἐπιστρέφῃ τὸ ἐσπέρως ἐν τῷ οἴκῳ του ἐκ τῶν καμάτων καὶ τὸν μόχθων τῆς ἡμερησίας ἐργασίας του, κλίνατε ἡρέμα τὴν κεφαλὴν σας πρὸ αὐτοῦ· ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι τὸ πρότυπον τῆς ἀρετῆς.

Ἴδετε εἶναι νύξ· ἡ ἑστία καὶ ὁ λύχνος χέει γλυκὺ

φῶς ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἐργάτου ἐκείνου. Ἴδετε κάθηται θερμαινόμενος παρὰ τῇ ἑστίᾳ, πλησίον αὐτοῦ ἔχων τὰ τέκνα του καὶ τὴν σύζυγόν του· λιγυρόφωνον ἐν ἐκ τῶν τέκνων του ἀναγινώσκει ἐδάφιδόν τι ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐνῷ αὐτὸς κρατεῖ σφιγκτῶς τὴν χεῖρα τῆς συζύγου του, ἀτενίζει αὐτὴν γλυκέως εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μειδιᾶ· ἔπειτα δὲ ᾠθυρίζει : πόσον εἶμαι εὐτυχής ! τῷ ὄντι ὑπάρχει μεγαλειτέρα ταύτης εὐδαιμονία :

Ὁ ἄνθρωπος φύσει κλίνει πρὸς τὸ καλόν· ἡ δὲ ἐργασία καλλιεργεῖ τὴν κλίσιν του ταύτην, ἐνῷ ἡ ὀκνηρία τὴν ἐξαφανίζει ὁλοσχερῶς.

Ἀποφεύγετε τὸν φεύγοντα τὴν ἐργασίαν.

Ἀνθρωπε ἐργάζου· ἄγγελος Κυρίου θὰ διαφυλάττῃ τὰ βήματά σου αἰέποτε, δρόσος οὐρανία θὰ δροσίζῃ τὴν καρδίαν σου, καὶ χώρα παραδείσιος θὰ περιμένη τὴν ψυχὴν σου.

Ἐν μόνῃ τῇ διηνεκεῖ ἐργασία ἐγκλείεται ἡ τε ἐπίγειος καὶ ἡ οὐράνιος εὐδαιμονία.

Η ΦΙΛΙΑ

Ὁ διάσημος Γάλλος μυθιστοριογράφος Ponson du Terrail ἐν τοῖς ἀποκρύφους τῆς κοινωνίας του λέγει ὅτι ὁ μὲν ἔρως εἶναι καρπὸς δηλητηριώδους, ἡ δὲ φιλία αἰσθημα εὐγενὲς καὶ ἅγιον ἐνθαρρύνον καὶ παρηγοροῦν τοὺς δυστυχεῖς.

Τῷ ὄντι δὲ εἶναι λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἀρίστη ἡ περὶ φιλίας γνώμη αὕτη τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μυθιστοριογράφου. Εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πολυπόνου ζωῆς, εἰς τὴν κοιλάδα ταύτην τοῦ κλαυθμῶνος, ὅπου πολλάκις πᾶν εὐγενὲς αἶσθημα καταπνίγεται ὑπὸ τῶν τυφλῶν παθῶν, ὡς τὸ τάλαιπωρον καὶ μυροδόλον ἄνθος ὑπὸ τῶν ἀκανθῶν, συχνότατα ἀνατέλλει ἐν παρήγορον καὶ γλυκὺ ἄστρον, τὸ ἄστρον τῆς φιλίας, διαχέον θάλπος καὶ βάλαμον εἰς τὴν πᾶσχουσαν καρδίαν. Οὐδ' ὁ πολυτιμώτερος θησαυρὸς δυνατὸν νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν τῆς φιλίας ἀξίαν.

Ἡ φιλία εἶνε τὸ κόσμημα τῆς εὐγενοῦς ψυχῆς, τὸ ἄνθος τῆς ἀθώας καρδίας, ὅπερ σέβεται ὁ κόσμος, ἡ φύσις ὁλόκληρος καὶ διαφυλάττει ὁ οὐράνιος πατήρ.

Ἡ φιλία ἢ κατὰ πάντα ἀγνή καὶ εἰλικρινὴς φιλία, εἶνέ ἐν θεῖον καὶ οὐράνιον αἶσθημα, ἀνώτερον παντὸς ἔρωτος, ὑπέρτερον ἴσως καὶ αὐτῆς τῆς μητρικῆς στοργῆς. Ἐν μόνῃ τῇ ἀληθεῖ φιλίᾳ συγκεντροῦνται ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἅτινα ἔλαβον ποτὲ χῶρον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ἀγαπᾶτε, σέβεσθε, ὑπακούετε τὸν Βασιλέα διότι χεὶρ Κυρίου ἐπὶ τοῦ Βασιλέως.

Πείθεσθε τοῖς νόμοις, καὶ κλίνατε τὴν κεφαλὴν σας πρὸ τῆς δικαιοσύνης· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ συγκεντροῦται τὸ οὐράνιον ἔλεος, καὶ ἅπαντα ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Εὐλαβεῖσθε καὶ ἐκτελεῖτε τὰς τῆς θρησκείας διατάξεις· ἐν τοῖς πρὸς τὴν θρησκείαν χρέεσι τούτοις ἐνοικεῖ ἢ τε ἐπίγειος καὶ ἡ οὐράνιος εὐδαιμονία τοῦ ἀνθρώπου.

Μὴ ἀδημονῆτε ὁ ἀδημονῶν ἀποδείκνυσι ἀδυναμίαν χαρακτῆρος, γίνεται ὁ περιγελῶς τοῦ κόσμου καὶ ἀπόλλυσι τὴν ἐλπίδα τῆς οὐρανίου εὐδαιμονίας.

Προσεύχεσθε αἰετοτε· ἡ προσευχὴ ἀνυψοῖ τὴν καρδίαν πρὸς τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα· ἡ προσευχὴ εἶναι τὸ βάλαμον τῆς πασχούσης καρδίας.

Ἐλεεῖτε τοὺς δυστυχεῖς, ἐὰν θέλητε ὁ Θεὸς νὰ ἐλεήσει καὶ ὑμᾶς μίαν ἡμέραν.

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· ἐν μόνῃ τῇ ἀγάπῃ ἐνυπάρχει ἡ σταθερωτάτη ἀπόδειξις τῆς ἀγαθότητος τῆς ψυχῆς. Εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος ὁ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν του τὰς ἀνωτέρω συμβουλὰς· διότι ὁ τοιοῦτος ὄντως δύναται νὰ ἴδῃ θαρραλέως τὸν Θεόν.

I. X. K.

ΑΙ ΚΗΔΕΙΑΙ ΤΩΝ ΣΙΝΩΝ

Αἱ ἐπικήδαισι τελεῖται τῶν Σινῶν ἔχουσι πολλὰς ἀξιολόγους ἰδιοτροπίας, δηλωτικὰς τῶν ἡθῶν καὶ ἰθιμῶν τοῦ παρὰ τοῦ λαοῦ. Πλεῖστον χρόνον φυλάττουσι τὰ νεκρὰ σώματα ὑπὲρ τῆς γῆς· οἱ πλουσιοὶ ἀναδύλλουσι τὴν ταφὴν καὶ ὁλόκληρον ἐνιαυτὸν, εἰς ἑνδιξιν βελυτέρου σιθαιτοῦ πρὸς τοὺς τεθνηκότας. Κεῖται δὲ ὁ νεκρὸς ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς κλίνης εἰς τὸν εὐρυχωρότερον θάλαμον τοῦ οἴκου, κατεσκευασμένος ὑπὸ λευκοχρόων ὑφασμάτων, διότι τὸ λευκὸν εἶναι τὸ πένθιμον χρῶμα τῆς Κίνας· Ἡ νεκροθήκη κοσμεῖται μὲ ζωγραφίας καὶ χρυσώματα, κατασκευάζεται δ' ἐπὶ ζωῆς τοῦ τεθνηκότος· τῷ ὄντι καὶ οἱ πτωχότεροι τῶν Σινῶν δαπανῶσιν ἱκανὴν ἀργύρου ποσότητα, ὥστε ν' ἀξιοθῶσι μετὰ θάνατον εὐπολήπτου σκέπης.

Τὴν ἡμέραν τῆς ἐκπορᾶς οἱ συγγενεῖς βελύουσιν ἐν παρατάξει πρὸς τὸν τάφον. Τοῦ νεκροῦ προηγουῖνται μουσικοί, παίζοντες μελαγχολικοῦ, σκοποῦ· ἐπὶ διαφόρων ὀργάνων, καὶ τινες φέροντες γρηπτὰ ἐλίγματα καὶ μεταξωτὰς σημαίας, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἐπιγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν βαθμὸν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ τεθνηκότος. Θυματορῶροι ἀκολουθοῦσι τούτους· ἔπειτα δὲ ὑπὸ λευκοῦ χροὸν σκιάδα, φέρεται ἡ νεκροθήκη, καλυμμένη ὑπὸ λευκῆς ὀθόνης. Ἐκατέρωθεν αὐτῆς πορεύονται ἄνθρωποι, καίοντες κομμάτια ξύλου καὶ χάρτωνος, ἅτινα ἔχουσι διαφόρους ἐπιγραφάς· εἶναι δὲ ἅλλα μὲν κυκλοειδῆ, ἅλλα δὲ φανταστικῶς ἐσχηματισμένα, καὶ κατὰ τὴν πίστιν τῶν Σινῶν, μεταωριζόμενα μετὰ τῆς ψυχῆς συνοδεύουσιν αὐτὴν εἰς τὴν μέλ-

λευσαν ὑπαρξιν, εἴτε ὡς ἄρτος, εἴτε ὡς νέμισμα, εἴτε ὡς ὅ, τι δῆποτε ἄλλο ἢ ἐπιγραφὴ δηλοῖ. Κατόπιν τοῦ νεκροῦ ἕπονται οἱ συγγενεῖς τοῦ τεθνηκότος, μὲ λευκὰ φορέματα, ἀκαλλώπιστα κατεσττυμένα, καὶ ρυπαρὰ· ἡ δὲ πρεσβύτερος υἱὸς, φορῶν καννάβινον ἱμάτιον, ἔχων τὸ σῶμα κεκλυμμένον, καὶ ἐπιστηριζόμενος εἰς βελυτήριον ἀκολουθεῖ πλησίον τῆς νεκροθήκης. ὁπισθεν αὐτοῦ εἶναι οἱ ἀδελφοὶ του, κατὰ ζεύγη στηριζόμενοι ἐπὶ βελυτηρίων ὥς μὴ δυνάμενοι νὰ βασταχθῶσιν. Εἰς τινὰς ἐκπορᾶς, ἕκαστος πενήτης ἔχει φίλον ἑκατέρωθεν πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ καὶ θεράποντα βαστάζοντα ἐπὶ πλάτων του μέγα σκιάδιον μὲ πλατὺ λευκὸν κράσπεδον, δι' οὗ σχεδὸν σκιάζεται ὁ πενήτης ἀπὸ τοῦ δημόσιον βλέμμα. Ἐκὼν γυναῖκες συνοδεύουσι φέρονται ἐν μικραῖς ἀμάξαις. Τὸ ἄκρον τῆς πομπῆς συνιστῶσιν οἱ φίλοι τοῦ τεθνηκότος. Οἱ πενήταις συχνάκις ὀλοφύονται καὶ κραυγάζουσι σφοδρότατα, πληροῦντες τὸν ἀέρα ἀπὸ τρανὰς θρηνηλογίας.

Τὰ νεκροταφεῖα κατασκευάζονται ἐν εἴδει σπηλαίων, ἐξω τῆς πόλεως, Διαιροῦνται δὲ εἰς μικρὰ κελλία, ἐξ ὧν ἕκαστον χωρεῖ μίαν νεκροθήκην, καὶ ἅμα τὰ κελλία πληρωθῶσιν, ὁ τάφος κλείεται. Ἡ νεκροθήκη ἀποτίθεται ἐν τῷ δοχεῖῳ αὐτῆς ἀνευ θρησκευτικῆς τιμῆς τελετῆς. σιμνοπρεπέστατα ὅμως, καὶ ἡ πομπὴ τότε ἐπιστρέφει. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ τάφου εἶναι αἶθουσα, ὅπου στρώνονται τρέπεζαι διὰ τοὺς πενήτας καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν. Ἄν ὁ ἀποθανὼν ἦτο ἐκ τῶν μεγιστάνων οἱ συγγενεῖς τοῦ δὲν ἀφίενται τὸν τάφον δι' ἵνα ἡ δύο μῆνας· ἀλλὰ κατοικοῦσιν εἰς δωμάτια προητοιμασμένα δι' αὐτοὺς καὶ καθ' ἑκάστην ἀνανέουσι τὸ σίβας αὐτῶν πρὸς τὸν τεθνηκότα. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν κηδειῶν τούτων

δικφέρει, φυσικῶς τῷ λόγῳ, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ νεκροῦ. Τὴν ἐπικήδιον πομπὴν ἐνός ἐκ τῶν ἀδελφῶν τοῦ αὐτοκράτορος συνώδευσαν ὑπὲρ τὰς δεκαεῖς χιλιάδας ἀνθρώπων.

Οἱ ἐπίσημοι ἄνδρες θάπτονται γενικῶς εἰς ὄρη καὶ μονήρεις τόπους, ἐκ δὲ τὸ μνημεῖον κτισθῇ ἐν κολάδι ἢ παιδιᾷ μέγας σωρὸς χώματος ἐγείρεται ἄνωθεν αὐτοῦ καὶ σκεπάζεται με λευκὸν κανίμα. Ἐν τῷ τάφῳ οἰκοδομεῖται βωμὸς, ἐφ' οὗ τίθενται τροφαί, θυμιάματα, ἀναμμένα κηρία καὶ σχήματα δούλων καὶ ζώων, ἵνα πιστεύεται ὅτι χρησιμεύουν εἰς τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ μέλλοντι κόσμῳ.

Ἐὰν ὁ νεκρὸς κατεῖχεν ἀξιολογὸν τινὰ θέσιν αἱ πλέον ἐνέρεται πράξεις του γλύφονται ἐπὶ μαρμαρίου καὶ τίθενται κατὰ τὸ μέτωπον τοῦ μνηματος περὶ ὃ καὶ τάσσονται σχήματα ἀξιοματικῶν, εὐνούχων, ἵππων, ἐλάφων, καμήλων, λεόντων καὶ ἐλεφάντων· φυτεύονται δὲ καὶ κυπάρισσοι περὶ τοῦ τάφου, αἵτινες ἐπαυξάνουσι τὴν σοβαρότητα καὶ τὸ ζοφῶδες τῆς σκηνῆς. Ἐκτὸς τῶν μνημάτων μεταχειρίζονται καὶ ἄλλα μέτα πρὸς δικαιώσιν τῆς τῶν τεθνηκότων εὐκλείας.

Ἐκάστη εὐυπόληπτος οἰκογένεια ἔχει ἀνηγεμένον ἐπὶ τοῦ ὑποστατικοῦ αὐτῆς μέγα οἰκοδόμημα, καλούμενον ἢ Αἰθουσα τῶν προγόνων, εἰς τὸν τοῖχον τῆς ὁποίας εἶναι τεθειμένους πίναξ φέρων τὰς εἰκόνας τῶν ἐπισημοτέρων προπατόρων τῆς ἢ ἀπλῶς τὰ ὀνόματα τῆς οἰκογενείας, μετὰ τὰς ἡλικίας καὶ τὰ ἀξιώματά των, ἐπιγράφονται εἰς πίνακίδια.

Οἱ Σίνοι ἔχουσι καὶ περιοδικὰ τελετὰς εἰς περιθαλψὴν τῆς μνήμης τῶν ἀπεθανόντων. Κατὰ τὸ ἔξρ. συναθροίζονται οἱ συγγενεῖς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς οἰκογενείας, ὅπου ὁ πλουσιώτατος ἐξ αὐτῶν ἐτοιμάζει συμπόσιον· ἀλλὰ κανὲν ἀπὸ τὰ βρώματα

δὲν ἐγγίζεται πρὶν γίνῃ προσφορά μετὰ τῆς ἀνηκούστης σεμνοπρεπείας. Αἱ πτωχότεραι κλάσεις, αἵτινες δὲν ἔχουν αἰθουσαν ἐν ᾗ νὰ τιμῶσι τοὺς προπάτοράς των, θέτουσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὸ μᾶλλον συχνυζόμενον τοῦ οἴκου μέρος.

Οἱ Σίνοι φρονοῦσι πρὸς τούτοις, ὅτι εἶναι χρέος αὐτῶν ἀπαράιτητον νὰ ἐπισκέπτονται τοὺς τάφους τῶν προγόνων των ἅπαξ ἢ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθ' ἃς περιστάσεις βοτανίζουσι τὰ περὶ τὸν τάφον καὶ θέτουσιν οἶνον καὶ τροφὰς ἐπὶ τοῦ μνηματος, ἢ ἀκκινίζουσι με ποικιλοχρόους βερβερὰς τοὺς χαρακτηρισ τῶν ἐπιταφίων.

Οὐδεὶς νεκρὸς συγχωρεῖται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς πύλας τοῦ Πεκίνου χωρὶς αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς, ἐπειδὴ λέγεται ὅτι ἀντάρτης εἰσῆλθεν ἐν νεκροθήκῃ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κιενλύγου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Καντῶνα καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Αὐτοκρατορίας, νεκρὸς δὲν συγχωρεῖται νὰ εμβῇ ἀπὸ τὴν νότιον πύλην, ἐπειδὴ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἀναβαίνει εἰς τὸν θρόνον του μετὰ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστραμμένον πρὸς νότον.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὁ χαρακτήρ εἶνε τὸ δένδρον, τὰ δὲ ἔργα τὰ ἄνθι
καὶ ὁ καρπός.

Α. Δουμάς.

Ἡ ἀνάμνησις εἶναι τὸ ἄνθος ὅπερ ἀνευρίσκομεν
πάντοτε εἰς τὰς σελίδας τῆς βίβλου τῆς ζωῆς μας·
εἴτε μαραμένον εἴτε ξηρὸν μᾶς φαίνεται πάντοτε νέον
καὶ εὐοσμον, ὥς τὴν πρώτην ἡμέραν καθ' ἣν ἐδρέψα-
μεν αὐτό.

A. Houssage.

Ἡ προφύλαξις εἶναι τῆς ἀσφαλείας.

E. Capendu

Οὐδεὶς εἶναι εὐχαριστιμένος διὰ τὴν περιουσίαν
του, οὔτε δυσσαρεστημένος διὰ τὸ πνεῦμά του.

K. Λεστυλιέρ.

Οἱ ὅρκοι τῆς γυναικὸς εἶναι γεγραμμένοι ἐπὶ τῆς
ἁμμου καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον ἄνεμον διασκορπίζονται.

Ἐντιμώτερον εἶναι νὰ ψέγεται τις παρὰ νὰ ἐπαινεῖ-
ται ὑπὸ τῶν φθονερῶν· καθότι αὐτοὶ ἐπαινοῦσι μόνον
ὅσα δύνανται νὰ ὑπερβῶσι· μέμψονται δὲ πᾶν ὅτι ὑ-
περβαίνει αὐτούς.

A.

Οἱ πλείότεροι τῶν ἀνθρώπων δαπανῶσι τοὺς πρώ-
τους χρόνους τῆς ζωῆς των εἰς τρόπον, ὥστε καθιστά-
νουνσι δυστυχεῖς τοὺς τελευταίους.

* *

Ξῖφος τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ γλῶσσα καὶ τὰ δάκρυα

* *

Τὸ πρόσωπον, οὔτινος ἐναλάξῃ ἡ φωνὴ ὅτε μὲν εἶναι
βαρεῖα ὅτε δὲ ὀξεῖα προδίδει χαρακτῆρα ἄστατον.

Ἡ ἄγνοια τῆς παιδικῆς ἡλικίας εἰμφορεῖ εὐκόλως
νὰ προτείνῃ ἐρωτήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ σοφία τοῦ
φιλοσόφου δὲν δύναται ν' ἀποκριθῇ.

Η ΒΗΘΛΕΕΜ

Ἐκ τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπου ὁ Κύριος ἡμῶν ἐκρίθη
καὶ ἐσταυρώθη, διευθύνεται ὁ προσκυνητὴς εἰς ἐπίσκε-
ψιν τῆς Βηθλεὲμ· τῆς κόμης ὅπου ἐγεννήθη. Ἀφοῦ πε-
ράσῃ τὴν πύλην τῆς Ἰόππης, στρέφει πρὸς τὰ ριστερὰ,
καὶ ἀφοῦ κατέβῃ εἰς τὴν κοιλάδα, περνᾷ τὴν κολυμβή-
θραν τοῦ Ἐζεκίου ἐκ δεξιῶν. Ἐπειτα εἰς βραχῶδες τι
ἐπίπεδον ἀναβάς, προχωρεῖ κατὰ νοτιοδυτικὴν διεύθυν-
σιν ἐπὶ πετρώδους καὶ ἀκάρπου χώματος, ὅπου ὀλίγα
τινὰ μόνον τῇδε κάκεισε διεσκορπισμένα τεμάχια γῆς

εὐφραίνουσι τὸ ὄμμα μὲ βλαστήματα σίτου, χόρτου, καὶ ἀγρίων ἀνθέων. Ὁ ὁδηγὸς δεικνύει εἰς τὸν ὁδοιπόρον τὸν πεπαλαιωμένον πύργων τῶν ὀρθοδόξων μοναστήριον τοῦ προφήτου Ἰλίου, καὶ τὸν τάρον τῆς Ραχήλ. Ἡ πρώτη θεωρία τῆς Βηθλεὲμ περιγράφεται ὡς ἐκπληκτική. Ἡ πόλις καλύπτει τὴν ράχην λόφου τινός, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευράν βαθείας καὶ εὐρυχώρου κοιλάδος, ἐκτείνεται δὲ ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμᾶς. Τὸ κυριώτερον οἰκοδόμημα εἶναι τὸ μοναστήριον, τὸ ἐπὶ τοῦ Σπηλαίου τῆς Γεννήσεως ἀνηγεर्मένον· τὰ τεῖχη δὲ καὶ αἱ ἐπάλξεις αὐτοῦ τὸ κάμνουν νὰ φαίνεται ὡς μέγα τι φρούριον. Ἡ νεκρὰ θάλασσα βλέπεται ὑποκάτω, ἐξ ἀριστερῶν, καὶ φαίνεται πλησίον· ἀλλ' ὁ περιηγητῆς εὐρίσκει αὐτὴν πολὺ ἀπέχουσαν, διότι δὲν ἤμπορεῖ τις κατ' εὐθείαν νὰ καταβῇ τὰ ὑψηλὰ ἐκεῖν· κττωφερῇ βουνά. Ὁ δρόμος στρέφεται περὶ τὸ ἄνω μέρος κοιλάδος τινός, ἡ ὁποία λέγεται ὅτι ἐχρημάτισεν ἡ σκηνὴ τῆς ὀπτασίας τῶν ἀγγέλων· οἵτινες εὐηγγελίσαντο εἰς τοὺς ποιμένας τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος· ἀλλὰ τὸ ἰδιαιτέρον μέρος δὲν γνωρίζεται βεβαίως. Ἡ Βηθλεὲμ τὴν ὁποίαν ὠχύρωσεν ὁ Ροβοὰμ τὸ 973 Π. χ. ἀπέχει τῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ περὶ τὰ ἑξ μίλια. Ἐλαβε δὲ τὸ ὄνομα αὐτῆς· τὸ ὁποῖον σημαίνει ὁ οἶκος τοῦ ἄρτου, ἀπὸ τὸν Ἀβραὰμ καλεῖται προσέτι εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην Βηθλεὲμ Εὐφραθὰ, εἰς δὲ τὴν Καινὴν Διαθήκην Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῆς Βηθλε-

εὐώδη. Πρὸς τούτοις εἶδομεν σῦκα, ροῖδια, καὶ πλῆθος ἐλαιῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καρποὺς ζωοτροποῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ κάτοικοι. Εἰς τὰς κοιλάδας παράγεται ὀλίγος σῖτος· ὁ δ' ἐξ αὐτοῦ ἄρτος εἶναι ἀρίστης ποιότητος. Ἡ ἐν ἀφθονία πίπτουσα δρότος μεγάλως βοηθεῖ ἅπασαν ἐν γένει τὴν βλάστησιν».

Δ

ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΕΣ

Ὡ προῖκες μεγαλόχαραις καὶ τρισχαριτωμέναις !

ἂν 'ξεύρατε, μὰ τὸν Θεό, πόσο σᾶς ἐκτιμῶ . . .

Νὰ μολονότ' ἀντιπαθῶ τῆς χονδροκαμωμέναις
γὰ τὴν χονδρότερη ἀπὸ σᾶς, προῖκες, λιγοθυμῶ.

Αὐτὸ ὅς ἦν· ἀπόδειξις τρανὴ τῆς ὑπολήψεως,
ἦν τρέφω πρὸς ὑμᾶς λαμπραὶ καὶ θεῖαι νυμφοστόλοι.
Γὰ 'δέτε· γὰ χατῆρι Σας. ἀνευ καμμίας τύψεως
καὶ τὰς ἀρχὰς μου παραιτῶ· τὴν θέλησίν μου ὅλη !

Σεῖς εἰσθε ἡ θεότης μου· σεῖς εἰσθε τ' ὄνειρό μου·
σεῖς εἰσθε καὶ τῆς Μούσης μου ἡ νοσητὴ ψυχὴ.
'Εσεῖς μ' ἐκείνη τὴ θεά, ποῦ θάχω 'στὸ πλευρό μου
θά μοι ἐξασφαλίσετε τὸν βίον εὐτυχῆ.

ὦ προΐκες χρυσοπρόσωπαις, θαυματουργὸς θεότης !
ὥς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, ὃν μέγα καὶ κλεινόν.
Εἰμὶ καὶ ἔσομ' ἔσαεὶ ὁ μέγας θιασώτης
τῶν ἄθλων σου κ' ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εἰς τὸν οὐρανόν.

ὦ πάγχρυσον Ὅμοίωμα, Ἰνδαλμα τῆς Προνοίας,
μάγον καλειδοσκοπίον ὀνείρων μακαρίων,
Ζέφυρε, ὅστις ὀδηγεῖς εἰς ὄρμους σωτηρίας
τοὺς ξεδρακώτους ναυαγοὺς τῶν χρηματιστηρίων.

Δεδοξασμέναι εἶπσαν αἱ ἀρχικαὶ αἰτίαι,

αἵτινες σ' ἐσπρωξαν ἐδῶ. ἴστο μέσον τῶν ἀνθρώπων
διότι ξελασπώνονται μὲ σὲ μορφαὶ παντοῖαι
καὶ πέρνουν ὅψιν εὐπρεπῆ τὰ πλεῖστα τῶν ἀτόπων.

Μακροχώριον.

Ἡρ. Πίντζας

Ἡ κόμητς Γρολέ, ἀδελφὴ τοῦ κερδ. κελί, Tencin, ἄγουσα
τὸ 87 ἔτος, προτεβλήθη ὑπὸ νόσου, ἥτις ὁσημέραι ἐδεινοῦτο
ἐννοήσασα δὲ ὅτι ἐγγίζει τὸ τέλος τοῦ βίου της, προσεκάλεσε
τὸν πνευματικὸν καὶ ἐξομολογήθη. Ἀμα ὁ λειτουργὸς τοῦ ὁψί-
στου εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἀσθενοῦς, αἱ περιστοιχίζου-
σαι αὐτὴν φίλοι ἐσπευκν' ἀπομκρυνθῶσιν, ἀλλ' ἡ κόμητσα
ἐκώλυεν αὐτάς, εἶποσα ὅτι δὲν ἐπιώρει τότε ἀναγκάσαν τὴν
ἀπομκρύνειν τω. Προσκληθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ καὶ
εἶπερ ἂν ἐπραξέ ποτε πράξιν τινε, ἐπιβάρυνουσιν τὴν συνεί-
δησίν της, ἀπικλήθη ἀπὸ τῆς νεκ' ὑπῆρξα ὥραί· μοι τὸ
εἶπον· τὸ ἐπίστευτ' κρίνε περὶ τῶν λοιπῶν.

ΑΠΟΡΟΗΤΕΥΣΙΣ

Ὁ ἥλιος ἐπυρπόλει τὰ πολύπτυχα τῆς Δύσεως νέφη
καὶ αἱ οὐράνιοι φλόγες, μίγμυ πυρὸς παγκοσμίου καὶ
τοῦ ἀρχεγόνου ὕγροϋ, τῶν πρώτων τούτων συναν-
τηθέντων ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Χάους στοιχείων, ἀντανέ-
κλων ἐπὶ τῶν ὠχρῶν τοῦ Ἰουλίου παρειῶν καὶ διὰ ρο-
δίνης περιέβαλλον ἀτμοσφαῖρας τῆς θερινῆς ἐσπέρας
τὸ ἐνδιαίτημα.

Τὸ ἥμισυ τοῦ οὐρανίου θόλου ἦτο τεφρόχρουν. Ἀπὸ
τῆς ἐτέρας ἐσχατιᾶς τοῦ ὀρίζοντος, ἀπὸ τῆς κορυφῆς
πετρώδους ἐρημονήσου, ἐπιβλητικὴ καὶ ζωηρὰ, ποικιλ-
λόχρωμος ἀνέθρωςκεν ἡ Ἴρις, ἀπλουμένη μέχρι τοῦ Ζε-
νιθ καὶ ἐκεῖθεν χανομένη εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ οὐρανοῦ
δώματα. ὦ οὐράνιον τόξον ! Ἐκατοπτρίζετο μετὰ με-
γαλείου ἐπιβάλλοντος ἐν τοῖς μελανοῖς τῆς βαθυρρόου
θαλάσσης, κελεύθους, ἐρ' ὧν μυστηρικῶς ἐρεγγεν ὁ
Ζέφυρος φρικιῶν, καὶ ἐξετείνετο κατὰ πλάτος ἐπὶ τοῦ
ὑπερύθρου τῆς ρεμβώδους πόλεως οὐρανοῦ, ἐγκαταλεί-
πον ἐν τῇ σκιᾷ ἀμυδρὰς ἀποχρώσεις, ἀορίστους καὶ
συγκεχυμένας, ἄλλην Ἴριν ἰσχνὴν καὶ θνήσκουσαν...

Μοναδικὴ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ καθρέπτης ἠδίκησεν...

Ἡ ἀτμοσφαῖρα διαυγῆς, ἀπεκάλυπτεν εἰς τὸν ἐκ-
θαμβὸν ὀφθαλμόν, μετὰ περισσῆς ἐναργείας, τὰς λεπτο-
μερείας τοῦ ὀρίζοντος.

Μυστηριώδη σκάφη μακρόθεν, με κυχνόλευκα ιστία ὥσανεῖ ἀκίνητοῦντα ὑπὸ τὸ μυστικὸν τῆς φύσεως γόητρον ἐπηύξανον τοῦ πανοράματος τὸ παράδοξον.

Κάτω ἐκεῖ μακρὰν, τὰ τεῖχη τῆς βασιλευούσης παραδόξως ἐχρωματισμένα, ἐδυθίζοντο εἰς τοὺς κόλπους τῶν μελαίνων κυπαρίσσω, τρομῶδεις ἐμπνέοντα σκέψεις εἰς τὴν ἐξεστηκυῖαν ψυχὴν.

Αἶφνης, ἀργυρόχρους γραμμὴ, ἡ λαμπροτέρα τεθλασμένη, ἐξ ἀνατολῶν βληθεῖσα διέρρηξε τὸν θόλον τοῦ στερεώματος καὶ τότε διείδον τὸ λαμπρότερον φῶς, τὸ ἄσπιλον φῶς τῶν Ἡλυτίων. πρὸ τοῦ ὁποῦ ὥχριξ τὸ ἄστρον τῆς μεσημβρίας.

Ἦτο πολὺ. Ἡ μαγεία διελύθη. Θρόμβοι ὕδατος εἰρχισαν νὰ καταπίπτωσι, Μυστηριώδης χεὶρ ἐρράντιζε τὴν λυπόθυμον κτίσιν . . .

Μετ' οὐ πολὺ ἡ βροχὴ ἀνηλεὲς, ἀπέπλυνε πεζῶς, πολὺ πεζῶς, τὸ μέγα ἔργον τοῦ θεοῦ καλλιτεχνοῦ, μόλις προφθάσαντος ν' ἀποκρύψῃ τὸ πρόσωπον ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς γῆς, ἐν ἀπορύγῃ τὸ θέαμα τῆς οἰκτρᾶς ἐκμηδενίσεως τοῦ φαντασιώδους ἀριστοτεχνήματος.

Μακροχώριον.

Ἡ. Πίντζας

ΑΣΤΕΙΑ

— Κεῖ εἶναι φρέσκη αὐτὴ ἡ συναγρίδα ;

— Τί μ' ἐρωτᾷς ; ... δὲν τὴν βλέπεις, ὅτι εἶναι ζωντανή ;

— Αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ, Κεῖ ἡ πενθερά μου εἶναι ζωντανή, μὰ δὲν εἶναι φρέσκη.

Φίλος συναντᾷ φίλον πρὸ μικροῦ νυμφευθέντα διὰ τὰ μεγάλα τῆς πλούτης δυσειδεστάτην γυναῖκα καὶ συνοδεύοντα αὐτήν. Τὸν πλησιάζει καὶ μετὰ τὰς συστάσεις καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς τῷ λέγει χαμηλοφώνως :

— Ποῦ τὸ βρῆκες αὐτὸ τὸ τέρας, ἀδελφέ ;

— Ὁμίλει μου ἐλεύθερχ' εἶναι καὶ κωφή.

— Τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ γάμου μου ἠγάπων τόσο πολὺ τὴν γυναῖκά μου, ποῦ ἔτσι . . . μ' ἔρχονταν καμμιά φορὰ νὰ τὴν φάγω.

— Καὶ τώρα ;

— Ἀχ, φίλε μου ! Τώρα πολὺ πικρὰ μετανῶ, διότι τότε δὲν τὸ ἔκαμα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Οἱ Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Η. Α. Σ, ὁ ἅγιος Μυθόμνης Στέφανος	10
Η. Α. Π. ὁ πρῶτος Ἐρσεκίου Ἰγνάτιος	5
Η. Α. Π. ὁ πρῶτος Δρουνοπούλεως Γρηγόριος	5
Ἀρχιμ. Κ. Δελικάνης	5
Α. Ζούρας	5
Ἀρχιμ. Αἰμυλιανὸς Δάγκουλας	
» Ἀθηνάσιος Λάσκαρης	
» Ἱερόθεος	
» Θεόκλητος Βυζάντιος	
» Τιμόθεος Βλάντιος	
» Νεόφυτος	
» Ἰωακείμ	
» Στέφανος Βυζάντιος	
» Γαβριὴλ	
Οἰκονόμος Νικόλαος προΐταμ. Κυπαρισσᾶ	
Ἱερεὺς Κωνστάντιος Νιτζιδης προΐς. Ἀγ. Νικολάου Ὑψώμ.	
Ἱερεὺς Εὐάγγελος Γάμβας	
Ἱεροδιάκονος Λεόντιος Κοντοκάλιον	4
» Γεώργιος Γαλατᾶ	
» Ἰωάν. Μάκρης Γαλατᾶ	

Ἱεροδιάκνος Σίλβεστρος Θεοδωρίδης Διπλοκιδόνιον

- » Μάρκος Μέγα Ρεῦμα
- » Κωνσταντῖος Βυζάντιος Νεοχώριον
- » Κωνσταντῖος Μεσάχωρον
- » Μιχαὴλ Βλάχος

Ἀνδρέας Ζαχαριάδης	2	Ἰωάννης Ἑμμ. Προυσιάνος
Ἀντώνιος Λαρισσαῖος	2	Κωνσταντῖνος Ρισόπουλος
Γεώργιος Προγάνης	2	Νικόλαος Φ. Ἰσαακίδης
Γεράσιμος Χριστοφορίδης		Σταύρος Νικολάου
Γεώργιος Νικολαΐδης		Χαράλαμπος Δανιηλίδης
Γεώργιος Πικροδόπουλος		Μάρκος Βιτάλης
Ἀθανάσιος Νικολάου		Πρόδρομος Λαγρόπουλος 2
Δημήτριος Σακράτου		Χ' Πίτρος Ἀθηναιάδης
Ἑμμ. Π. Χανιντέ: Ἱεροψάλτης		Ἠλίας Ἠλιάδης
Δημήτριος Παξιμαδῆς		Σωκράτης Ζωγράφος
Θωμάς Χ. Κηλούδης	5	Τζάνος Βασιλάκος
Ἰωάννης Δ. Ρισόπουλος		Χ' Νικόλαος
Κωνσταντῖνος Σταυρίδης		Ἐλενᾶβιτ Ἰωάννου 2

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Πέριου Ἀθηναιάδου

Περίου Ἀθηναιάδης	Νικόλαος Εὐτυχίδης
Ναθαλία Πίντζα	Κωνσταντῖνος Ἀθηναιάδης
Σόλων Σ. Κελέτης	Γ. Ἀθηναιάδης
Δημήτριος Περίδης	Μιχαὴλ Πίντζας
Κωνσταντῖνος Μανιωτάκης	Χρήστος Φωτιάδης

Τῇ περικεῖ φροντίδι τοῦ Π. Ἀρχιμ. Μελετίου Κοτρύου
προϊσταμένου καὶ ἱεροκήρυκος ἐξ Μαρμαρῶν

Ἀρχιμ. Μελετίος Κοτρύης	Περικλῆς Κρητικός
Θρησκ. Ἀνδρ. αὐτοεγγεμισμός	Παναγιώτης Μιχαήλ
Ἰωάννης Μημιόπουλος	Βασίλειος Κυριακίδης
Ἰωάννης Ζακρόπουλος	

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Νικολάου Καλύβας

Νικόλαος Καλύβας	Βασίλειος Νικολάου
Σερφεῖμ Α. Τσιώκας	Λάζαρος Μ. ἐκ πηλοῦ καστῆ
Ἀθανάσιος Καλύβας	Χ. Πασπαλίδης Κηδὴ-κιοῖ
Μιχαὴλ Καλιοντζῆς	Ἀντων. Ἀπ. Βεζιρτζόγλου
Μουσταφᾶς Δερβίς ἐξ Ἀργυροκ.	

Τῇ φιλικῇ φροντίδι τοῦ κ. Δημ. Γρηγορίου

Ἀγλαΐα Γρηγορίου Πέρα	Νικόλαος Βαμβουράκης
Ἐλένη Πικροηλιάδου	Ἀναστάσιος Λαγούδης
Ἐλένη Ξινάκη	Ἰγνάτιος Ζωγράφος
Μία φιλόμουτος, Πέρα ὁδ. σακί	

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Τηλεμάχου Παλαιολόγου

Τηλέμαχος Ζ. Παλαιολόγος	Πρόδρομος Α. Κηλρόπουλος
Κωνσταντῖνος Χ. Κητζίδης	Βασίλειος Α. Πλάκας
Μιχαὴλ Κωττέλας	Κυπριανός Α. Στάρτζλης
Θρασ. Κωττέλας	

Τῇ φιλικῇ φροντίδι τοῦ Πανσιλ. Ἀρχιμ. κ. Ἀθανασίου
Παπαδοπούλου ἱερατικῶς προϊσταμένου Ἀγ. Στεφάνου

Ἀρχ. Ἀθανάσιος Παπαδόπουλος	Ἰωάνν. Δ. Κητζίτης
Δ. Γ. Κωνσταντινίδης	Νικόλαος Κητζίτης
Θ. Φιστουρῆς	Ἰωάννης Γ. Ἀνδρῆς
Χ. Χουρμουζιάδης	Ἀναστάσιος Κητζίτης
Ἰωάνν. Διακόντης ἱερός	Π. Σ. Κητζίτης
Π. Μ. Σιούλας	Κυριακός Βυδῆλης
Μικὲς Φιστουρῆς	Χρήστος Α. Ἱεροψάλτης
Ἱεροδιάκ. Στέφανος Λαυριώτης	Νέστωρ Θ. Κητζίτης

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Γεωργίου Ραπτοπούλου

Δέσποινα Ραπτοπούλου	Κυριακὸς Ἰ Ζαθράκης
Γεώργιος Ραπτόπουλος	Εὐστάθιος Λιοντόπουλος
Χαρίκλεια Πετρίδου	Χαράλαμπος Θεοδωρίδης
Δωροθέα Δεσποτοπούλου	Κλεόδουλος Ἰρησιδης
Μαρία Θ. Παπαδοπούλου	Πολύδωρος Μιμηκόπουλος
Ἰωάννης Μαρούλης	

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Νικολάου Ἡρακλείδου

Νικόλαος Ἡρακλείδης	Ἀρισταίδης Κ. Κρίθας
Παναγιώτης Κατζικίδης	Σταῦρος Δ Μαυρόπουλος
Κωνσταντῖνος Καρλίδης	Ἀρχιμήδης Ε. Ἡρακλείδης
Ν. Σωτηρίου	Γεώργιος Πασχαλίδης
Θεόδωρος Γ. Σγούτσας	Alexandre Saris

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Νικολάου Κατζαροπούλου

Νικόλαος Κατσαρόπουλος	Ἰ. Α. Ἀργυριάδης
Νικόλαος Καλούμενος	Ἀλκ. Βαλάκας
Δημοσθένης Μπεκὲ	

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Χρήστου Ἰωαννίδου Ἀργυραμυχοῦ

Φ. Ζαρίφογλου Γεδιχ-πασα	Ε. Α. Ἐρκανόπουλος
Ν. Χεδιατζόγλου	Χρῆστος Ἰωαννίδης

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ κ. Κωνσ. Δ Μουτσοπούλου

Κωνσταντῖνος Μουτζόπουλος	Μιχαὴλ Κ Τζήπης
Σωτήριος Στεφάνου	Νικόλαος Ι. Σιδεράπουλος
Ἀντώνιος Βαγγέλης	Νικόλαος Καλεντέρης
Εὐάγγελος Θεοδώρου	Ἐμμανουὴλ Παπα Γαβριήλ
Δημήτριος Χατζόπουλος	Βασίλειος Α. Ὀρφανίδης
Θεόδωρος Δ. Κίτζου	Θ. Ἀντωνιάδης Λέσβιος

 SISMANOGLIO
MEGARO

SISMANGLIO

μιᾶται

Διὰ μὲν τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Γρ. 5.

Διὰ δὲ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Γρ. 7.